

Mềm Ngọt Bù Đắng Cay

Cookie ngọt ngào

TRUYENFULL.UN

Edizioni: Stetillyeogunli

Mục lục

- [Chương 1: Cao Cẩn Trúc Ngạo Kiêu*](#)
- [Chương 2: Đứa Trẻ Cao Cẩn Trúc To Lớn](#)
- [Chương 3: Vua Dấm Chua Cao Cẩn Trúc](#)
- [Chương 4: Cao Cẩn Trúc Nổi Giận](#)
- [Chương 5: Cao Cẩn Trúc Nộn Thảo*](#)
- [Chương 6: Cao Cẩn Trúc Chua Ngọt](#)
- [Chương 7: Con Heo Nhỏ Lười Biếng Cao Cẩn Trúc](#)
- [Chương 8: Học Đệ Cao Cẩn Trúc](#)
- [Chương 9: Mạnh Chủ* Cao Cẩn Trúc](#)
- [Chương 10: Đứa Bé Ngoan Cao Cẩn Trúc](#)
- [Chương 11: Cao Cẩn Trúc Bị Bệnh](#)
- [Chương 12: Hotboy Cao Cẩn Trúc](#)
- [Chương 13: Cao Cẩn Trúc Động Tâm](#)
- [Chương 14: Học Bá* Cao Cẩn Trúc](#)
- [Chương 15: Cao Cẩn Trúc Say Rượu](#)
- [Chương 16: Cookie Ngọt Ngào Cao Cẩn Trúc](#)
- [Chương 17: Cao Cẩn Trúc Bị Thương](#)
- [Chương 18: Thịt Tươi Cao Cẩn Trúc](#)
- [Chương 19: Cao Cẩn Trúc Cầu Hôn](#)
- [Chương 20: Ông Xã Cao Cẩn Trúc](#)
- [Chương 21: Tài Xế Mới Cao Cẩn Trúc](#)
- [Chương 22: Cô Nhi Lớn Tuổi Cao Cẩn Trúc](#)
- [Chương 23: Cao Cẩn Trúc “Tắm Ba Lần”](#)
- [Chương 24: Đánh Thức Cao Cẩn Trúc](#)
- [Chương 25: Cao Cẩn Trúc Long Lanh](#)
- [Chương 26: Khoai Tây Nhỏ Của Cao Cẩn Trúc](#)
- [Chương 27: Cao Cẩn Trúc Cao Lãnh \(Cao Ngạo + Lạnh Lùng\)](#)
- [Chương 28: Nam Thần Cao Cẩn Trúc](#)
- [Chương 29: Cao Cẩn Trúc Ở Nhà](#)

Chương 30: Cao Cẩn Trúc Lâm Nững

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Cao Cẩn Trúc Ngạo Kiêu*

Editor: Melodysoyani

*ngạo kiêu: ngoài lạnh trong nóng.

“Cắt!” Đạo diễn ra lệnh một tiếng, mọi người cực kỳ mệt mỏi nhao nhao đi thu dọn đồ đạc, bắt đầu kết thúc công việc.

Vốn là bị Khang Vương “cá vàng” nói một câu lại quên hai câu trong truyền thuyết bắt ghi hình lại đến sắp hỏng máy, rốt cuộc bây giờ cũng được ăn cơm rồi.

Cao Cẩn Trúc thở dài một hơi, chuẩn bị thay trang phục cổ ba tầng trong ba tầng ngoài ra, sau đó rửa mặt một chút.

Nhưng mà trên đời này, luôn luôn có người thích làm cây đinh cản trở con đường sáng lạng của bạn, ngăn cản bước tiến của bạn....

Thấy không, Khang Vương cá vàng đã lẳng xẵng chạy đến bên cạnh Cao Cẩn Trúc, khoát tay lên bả vai của anh giống như thường lệ, dáng vẻ giống như hai người là anh em tốt vậy.

“Ành à, mình thương lượng chuyện này một chút đi.” Khang Vương cá vàng lấy lòng nói.

Cao Cẩn Trúc “Ừm.” một tiếng, ý bảo anh ta tiếp tục nói.

Khang Vương “cá vàng” vừa thấy có hi vọng, liền vội vàng giải thích vài ba câu rằng mình muốn anh cùng tham gia một tiết mục giải trí, nói vô

cùng ngắn gọn lại rõ ràng, rất sợ Cao Cẩn Trúc không có đủ kiên nhẫn để nghe.

Nhưng mà cũng chẳng được gì, sau khi Cao Cẩn Trúc ngoan độc bỏ lại hai chữ “Không đi.”, đã lập tức nhanh chóng rời khỏi.

Lúc Cao Cẩn Trúc về đến nhà đã là một giờ ba mươi phút sáng, sau khi tắm rửa trong phòng vệ sinh ở phòng khách xong thì leo lên giường.

Nhưng đợi chờ mình lại là một cái giường trống trơn và chăn mềm, không có vợ bảo bối vừa ấm áp lại mềm mại, thật đáng thương...

Lúc này Ngôn Linh đang giúp đỡ đám người của Cương ở đài truyền hình quốc gia, không hiểu sao lại hắt hơi một cái.

Ngôn Linh sờ sờ mũi nhớ đến người đang ở trong nhà kia, chắc là lại làm ầm lên rồi, nhưng cũng không còn cách nào, trước kia chị Cương từng có ơn với mình, dù thế nào thì hôm nay cũng phải giúp đỡ chị ấy, nên đối với việc cấp bách trước mắt cũng chỉ có thể gật đầu đáp ứng...

Chủ yếu là trước đó vốn muốn gọi điện thoại báo cho Cao Cẩn Trúc biết một tiếng, kết quả là đối phương lại tắt điện thoại, nghĩ thầm rằng, dù sao cũng thường xuyên phải ở lại để ghi chép hoặc là sắp xếp lại các tiết mục có vấn đề, nên có lẽ Cao Cẩn Trúc cũng quen rồi.

Tuy nhiên mỗi lần đều xin phép anh một tiếng.....Aiz, nhưng còn mất nửa tiếng nữa mới tan tầm, thật sự gian nan mà.

Sáng sớm sau khi Cao Cẩn Trúc bị tiếng chuông báo thức làm ầm ĩ đến tỉnh giấc, mở mắt ra liền nhìn sang bên cạnh, cực hài lòng! Ôm cổ cô vợ nhà mình.

Ngôn Linh vốn đang rất mệt mỏi, không hề bị ảnh hưởng bởi tiếng chuông báo thức, nhưng vẫn bị Cao Cẩn Trúc ôm ấp đến có chút tỉnh táo

lại.

Mơ mơ màng màng: “Ừm?” một tiếng, sau đó mở 30% biên độ của mắt trái ra nhìn Cao Cẩn Trúc.

“Ngủ thêm một lát đi.” Ngôn Linh liếc mắt nhìn điện thoại di động, thời gian vẫn còn sớm.

Cao Cẩn Trúc hừ nhẹ một tiếng để tượng trưng, biểu đạt cảm xúc hiện tại của mình.

Đối mặt với giọng điệu ngạo kiều quen thuộc này, Ngôn Linh không thể không có chút bối rối, cô cố gắng kể lại chuyện tối hôm qua một cách rõ ràng và cụ thể.

Nhưng Cao Cẩn Trúc vẫn giống như chưa được hài lòng lắm, chỉ thấy anh mở miệng nói: “Vì sao lại không gọi điện thoại cho anh?”

Đúng vậy, Cao Cẩn Trúc về đến nhà không thấy vợ bảo bối, sau khi sạc pin điện thoại thì lập tức gọi cho Ngôn Linh.

Ngôn Linh: “Làm vậy sẽ lãng phí thoại phí, em làm xong sẽ lập tức trực tiếp về nhà thôi mà....”

Đương nhiên, những lời này tuyệt đối không thể nói cho Cao Cẩn Trúc biết được.

“Vậy anh chờ một chút nhé!” Ngôn Linh cầm điện thoại của Cao Cẩn Trúc rồi nhét vào trong tay anh, sau đó lại dùng điện thoại của mình gọi cho Cao Cẩn Trúc...

Điện thoại của Cao Cẩn Trúc lập tức vang lên tiếng hành khúc êm tai, Ngôn Linh nâng cằm lên nhìn anh, ý bảo anh bắt máy.

Cao Cẩn Trúc ấn nút nghe máy sau đó để điện thoại bên tai, lập tức nghe thấy tiếng nói từ bên trong điện thoại: “Bảo bối, qua đây hôn một cái ~”

Vừa dứt lời, Cao Cẩn Trúc đã nhào tới chỗ Ngôn Linh, người sau kéo người trước hôn đến thất điên bát đảo, thuận tiện kéo tay nhỏ của người trước làm chuyện xấu hổ, tiếp đó thân thể người sau run rẩy một trận, buổi sáng nhạt nhẽo trở nên nồng nhiệt....

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Đứa Trẻ Cao Cẩn Trúc To Lớn

Editor: Melodysoyani

Hôm nay là ngày “khang vương cá vàng” đóng máy, tổ kịch không người nào không cảm thấy tối tăm, trừ vài người đến trễ ra.

Cao Cẩn Trúc cũng âm thầm nhẹ nhàng thở một hơi, mấy ngày nay thật sự bị mấy lời nhảm nhí của “khang vương cá vàng” phiền đến chết rồi.

“Khang vương cá vàng” vẫn chưa từ bỏ ý định muốn Cao Cẩn Trúc hợp tác với anh ta tham gia một chương trình giải trí nào đó, với đủ loại tâng bốc khen ngợi khoa trương.

Nếu không vì anh ta có quan hệ bà con xa với bảy bà cô, tám bà dì của Ngôn Linh, thì chắc chắn Ngôn Linh sẽ không nhận người em trai ngu ngốc này.

Thật ra “khang vương cá vàng” vốn muốn dựa dẫm vào vận khí của Cao Cẩn Trúc, dù sao thì thực lực và tác phong của người ta đều rất tốt, tất cả đều là hình ảnh của nhân vật chính diện.

Giống như mình dựa vào vẻ ngoài để được nổi tiếng vậy, không biết hát cũng chẳng biết diễn xuất, nhưng mà “khang vương cá vàng” vẫn không chịu từ bỏ, lại đặc biệt ham hư vinh, thậm chí còn cảm thấy chỉ cần lúc nào cũng đi bên cạnh Cao Cẩn Trúc, thì sẽ có một loại cảm giác vẻ vang và tự hào không biết từ đâu mà tới....

“Khang vương cá vàng” cũng không phải đồ ngốc, tự biết sẽ không thể nào thuyết phục được Cao Cẩn Trúc, nên lập tức sửa lại chiến thuật, gọi một cuộc điện thoại đã mời được chị Ngôn Linh trở về nhà.

Không sai, tên da mặt dày đã đến làm thân với cả nhà, sau đó thì Ngôn Linh lập tức nhận được điện thoại của mẹ mình, tiếp đó lại trực tiếp dẫn Cao Cẩn Trúc về nhà ăn cơm chiều.

Có lẽ sẽ không thể nhìn ra một chút sơ hở nào trong không khí vui vẻ hòa thuận trên bàn ăn, nếu như “khang vương cá vàng” không mở miệng.....

“Người ưu tú xinh đẹp và tuyệt vời nhất trên cả thế giới này chính là chị Ngôn Linh nhỏ bé đây ~~” Khang vương cá vàng dùng vẻ mặt phô trương của anh ta để nhìn Ngôn Linh, nịnh nọt như một gian thần.

Thừa tướng Cao trung thành và tận tâm, xác thực đang chán ghét bỏ thịt vào rau thơm, dốc sức nhét vào miệng của gian thần.

Thấy rau thơm vì việc xấu của “khang vương cá vàng” mà phải chịu loại đối đãi này, trong lòng Ngôn Linh có chút không đành lòng, nói: “Kiều Ngọc, em nói xem, có chuyện quan trọng gì cần chị giúp đây?”

Có được cơ hội này, “khang vương cá vàng” lập tức nuốt nước súc miệng xuống, vội vàng kể lại đầu đuôi câu chuyện một cách rõ ràng.

Thì rahồ sơ của chương trình này, là do ba của Kiều Ngọc làm ông chủ đứng ra đầu tư, vì cho rằng tất cả cách sắp xếp và ý sáng tạo của chương trình này đều không tệ, nên mới muốn hỏi một chút xem con trai nhà mình có hứng thú hay không.

Câu hỏi này không tồi, vừa hỏi Kiều Ngọc đã cực kỳ có hứng thú, còn theo dõi toàn bộ tiết mục “tập thám hiểm sự sinh tồn của mỹ thực” ở chương trình thế giới 24 giờ nữa, ngấm lại đã thấy kích thích!

Nhưng Kiều Ngọc cảm thấy mình và anh rể Cao Cẩn Trúc là một đôi bạn thật sự trong làng giải trí, (TG: đơn phương cho rằng --->Edit: câu này tg ghi ^^!)cho nên muốn lôi kéo Cao Cẩn Trúc cùng tham gia,dĩ nhiên mấu chốt ở đây là muốn dựa dẫm vào vận khí của người nào đó, dù sao bây giờ đi lên từ con đường “sao cp” cũng rất tốt, ha ha...

Nếu như mời chị Ngôn Linh đến dự chương trình này, không tin Cao Cẩn Trúc sẽ không tới!

Dù chỉ số thông minh của Ngôn Linh và Cao Cẩn Trúc có cao tới đâu, có lẽ cũng không thể đoán được tính toán nhỏ nhặt này của em trai, lúc nào cũng xem anh ta là một đứa trẻ trong sáng tùy hứng, thích đùa giỡn....

“Thực ra người đại diện đó đã kí hợp đồng với em rồi.” Ngôn Linh nhìn Cao Cẩn Trúcđáp lại lời mời của Kiều Ngọc, việc này vẫn chưa kịp báo cho Cao Cẩn Trúc biết, chỉ là bây giờ cũng có thể coi như là đã xin phép.

Chưa đợi đến Cao Cẩn Trúc đưa ra câu hỏi, Kiều Ngọc đã cướp lời: “Chương trình gì vậy? Từ chối, từ chối đi, chắc chắn nó sẽ không có lợi với em!”

Ngôn Linh: “....”

“Chương trình gì vậy?” Cao Cẩn Trúc cũng mở miệng hỏi.

Ngôn Linh: “Hình như chương trình đó tên là “Ai ăn sẽ làm vua” đấy.”

!!!!!! Thật sự là vui như được lên trời mà! Kiều Ngọc bắt đầu nói năng lộn xộn: “Chương trình kia rất được yêu mến đó, chị à, chị đồng ý rồi có đúng không? Tốt lắm, tốt lắm!”

Cao Cẩn Trúc không do dự chút nào, mở miệng nói: “Tìm hiểu kĩ về người đại diện của hợp đồng này đi, anh sẽ đến đó.”

Sau khi Kiều Ngọc biết chị Ngôn Linh đã kí hợp đồng, thì bắt đầu lạm phát, muốn quở trách chèn ép Cao Cấn Trúc một phen, trả thù lại những nợ nần từ trước đến giờ của anh.

Nhưng liếc mắt nhìn chị Ngôn Linh một cái, nghĩ lại hay là thôi đi, lỡ như làm Cao Cấn Trúc mất hứng, chị Ngôn Linh cũng sẽ không tới, vậy thì mình thật sự là tự chui đầu vào lưới....

Thôi thôi, đại nhân có đại lượng, Kiều Ngọc tự cho mình rộng lượng, thoáng nhìn đứa trẻ Cao Cấn Trúc to lớn nói: “Vậy cứ đi đi, cứ vui vẻ quyết định như vậy đi nhé ~”

Sau khi cơm nước xong, bọn tiểu bối liền tán gẫu với cha mẹ của Ngôn Linh, nghe họ nói ông Vương phải đền bù một triệu tiền nhà, còn cô nàng nhà ông Lý thì không muốn kết hôn vì sự nghiệp của dòng họ gì gì đó, cuối cùng vòng xong một vòng lại liên tiếp khen Cao Cấn Trúc tài giỏi, nói cô nàng nhà mình đã không gả lầm người.

Thực ra lúc đầu cha mẹ của Ngôn Linh cũng giống như các trưởng bối nhà giàu, cảm thấy gia đình đơn thân của Cao Cấn Trúc không xứng với con gái nhà mình, hơn nữa tuy đứa nhỏ này đẹp trai nhưng cách ăn nói không được khéo còn khó hiểu nữa.....

Thế nhưng dù cha mẹ có kiên cường thế nào thì cũng không làm giảm bớt sự yêu thích của con gái, còn có tấm chân tình và cố gắng của Cao Cấn Trúc, họ đều nhìn thấy hết, sau khi mẹ của Cao Cấn Trúc qua đời, cha mẹ Ngôn Linh càng yêu thương Cao Cấn Trúc hơn, còn yêu quý hơn cả con trai ruột của mình nữa.

Cho nên bây giờ Cao Cấn Trúc đã có được sự yêu thương của cả nhà của Ngôn Linh, thật sự đã sắp hóa thân thành một thành viên nhỏ luôn rồi!

Vì vậy hôm đó Cao Cấn Trúc ý vào thân phận là một thành viên nhỏ trong nhà họ Ngôn, về sau đã ủ Ngôn Linh từ nước tương thành rượu, thật

sự không hề có tính người!

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Vua Dấm Chua Cao Cẩn Trúc

Editor: Melodysoyani

Rốt cuộc cũng đã đến thời khắc mà Kiều Ngọc ngày ngóng đêm mong, các nghệ sĩ tham gia “Ai ăn sẽ làm vua” đã tập hợp lại, chuẩn bị chụp hình rồi!

Tổ chương trình tổng cộng đã mời ba đôi nghệ sĩ và hai người chủ trì đến để hợp tác.

Không sai, một trong số hai người chủ trì là Ngôn Linh, còn một người khác là đồng nghiệp của Ngôn Linh trong đài truyền hình quốc gia, tên là Lý Duy, cũng bởi vì như vậy, tổ chương trình mới có lòng mời hai người họ đến.

Ngôn Linh và Lý Duy hết sức ăn ý, anh một câu tôi một câu cùng hợp sức, điều này làm cho Cao Cẩn Trúc cực kỳ khó chịu, hai người họ vốn đã bị những người ở đài truyền hình quốc gia xem thành thành sao cp tâm hữu linh tê (gần giống với tâm linh tương thông) “trong mắt chỉ có một mình đối phương”, bây giờ lại để cho hai người làm chủ trì chương trình mỹ thực, là đang muốn khiến Cao Cẩn Trúc bực bội đến bùng nổ luôn sao?

Đúng vậy, chuyện này là do cha mẹ của Ngôn Linh đứng sau nhất trí quyết định, dù sao cũng có thể giảm bớt rất nhiều phiền phức và tranh chấp không cần thiết, việc riêng tư của hai người họ vẫn được bảo mật thật tốt, làng giải trí rất rối loạn nên không còn cách nào khác thôi~

Vì đây là lần đầu tiên cùng tham dự một chương trình với vợ nhà mình, nên Cao Cẩn Trúc hoàn toàn không muốn bớt ý tứ phong túng của mình lại, trước sau vẫn dính chặt với Ngôn Linh.

Ngôn Linh đi một bước anh cũng đi một bước, thật sự như một linh hồn bám theo ở sau lưng.

Tổ chương trình không thể chịu nổi, đây là sao cp chủ trì của chúng tôi đây, làm sao cái “người thứ ba” này không biết thứ tự nhảy vào khung ảnh như thế!

Kiều Ngọc cũng không chịu nổi nữa, vội vã kéo người nọ lại, nhỏ giọng nhắc nhở Cao Cẩn Trúc để ý một chút, bằng không sẽ thu hồi yêu sách.

Ngoài miệng Kiều Ngọc nói chuyện rất chính nghĩa, nhưng trong lòng đã sớm có tính toán khác, nên đôi lúc lại lạng lẽ mờ ám đến nói gì đó với Cao Cẩn Trúc, lập tức ngay cả tên cp của hai người bọn họ cũng được đặt luôn, tên là “Trúc Ngọc” gì đó, cao quý tao nhã đến không nhiễm một hạt bụi trần~

Rất dễ dàng mới đợi được đến lúc hai người chủ trì có cùng khung hình, tổ chương trình nhiệt tình chụp ảnh, điều này làm cho Ngôn Linh và Lý Duy có chút giống với đôi vợ chồng Alexander, chỉ là Lý Duy cũng tạm tạm, vì dù sao vợ nhà mình cũng không ở đây, nghĩ vậy anh không khỏi dùng ánh mắt đồng tình nhìn Ngôn Linh, sau đó lại liếc nhìn Cao Cẩn Trúc một cái rồi thu hồi tầm mắt.

Trong lòng Lý Duy âm thầm vỡ ngực, dù có nhìn qua bao nhiêu lần thì gương mặt lạnh lùng kia vẫn dùng ánh mắt với ý đồ muốn giết chết mình, nghĩ lại đã cảm thấy mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, anh anh ...anh nên an ủi vợ thế nào đây....

Nhớ lúc Lý Duy và Ngôn Linh vừa mới bắt đầu làm chủ trì chương trình mỹ thực ở đài truyền hình quốc gia, vẫn khách khách khí khí, cùng tôn trọng nhau như khách, dù sao mình cũng có vợ ở nhà, mà Ngôn Linh không chỉ là một người bạn hợp tác hoàn hảo, còn biết dẫn đo thích hợp, lại có chừng mực.

Mãi đến một ngày kia, sau khi chương trình kết thúc như thường lệ, Lý Duy mới vừa ngọt ngào gọi điện thoại cho vợ xong, lúc chuẩn bị đi đến phòng hóa trang để thay đồ, thì nhìn thấy nam thần lạnh lùng tài giỏi– Cao Cẩn Trúc trong truyền thuyết, ngồi soi gương tẩy trang ở trên đài Ngôn Linh. (o-o)

Có lẽ ngay lúc đó suy nghĩ trong đầu Lý Duy là: ...Mình nên mở hay là đóng cánh cửa này lại đây? Sau đó Lý Duy chú ý tới ánh mắt không quá có hảo cảm của Cao Cẩn Trúc, đượclắm ~ trái lại làm cho Lý Duy cảm thấy có thêm dũng khí khi bị người ta phát hiện ra bí mật nhỏ xấu hổ này.

Lý Duy đẩy cửa vào lên tiếng chào hỏi Ngôn Linh, lập tức cảm giác được tầm mắt mãnh liệt áp bách, bắt đầu thu dọn lại đồ của mình.

Sau đó Ngôn Linh lập tức mở miệng: “Lý Duy, đây là chồng của em.”

Ngôn Linh vỗ vỗ mông nhỏ của Cao Cẩn Trúc ý bảo anh đứng dậy, sau đó kéo Cao Cẩn Trúc đến bên cạnh Lý Duy, nói với Cao Cẩn Trúc: “Đây là Lý Duy, người hợp tác với em, anh ấy rất tốt, vợ của anh ấy cũng rất xinh đẹp.”

Vợ của Lý Duy làm một bà chủ ở nhà, thường xuyên rảnh rỗi không có việc gì đưa cơm tình yêu đến cho Lý Duy, vì thường xuyên qua lại nên mọi người rất quen thuộc, tuy Ngôn Linh thành thật khen ngợi, nhưng chủ yếu là cô vẫn sợ bình dấm chua của Cao Cẩn Trúc lại tác quái.

Lý Duy nghe người ta nói như vậy, vì thế mà vươn tay ra nhìn gương mặt lạnh lùng kia, nói: “Xin chào, anh còn đẹp hơn trong TV nhiều, ôi

chao, vợ tôi là fan của anh đấy.”

Dĩ nhiên loại khách sáo này không thể lấy lòng Cao Cẩn Trúc, chỉ là anh vẫn bắt tay, đáp lại một câu: “Cám ơn”.

Sau khi về nhà Lý Duy đã nhận được tin nhắn của Ngôn Linh: “Thực ra chồng em có vẻ hướng nội, anh ấy chỉ không vui vì chúng ta bị xem thành sao cp mà thôi, cũng không có ý gì với anh đâu.’ Cuối cùng còn kèm theo tín hiệu cá nhân trong tin nhắn.

Cực kỳ rõ ràng, Ngôn Linh đã không coi Lý Duy là người ngoài, nghĩ lại thì được quen biết với người bạn này cũng không tệ.

Vì thế sau đó Lý Duy cũng để lại tín hiệu rồi vào vòng kết nối bạn bè, thì mới biết được đây là biệt hiệu mà Ngôn Linh và Cao Cẩn Trúc cùng xài chung, nhưng mà chuyện này không phải mấu chốt, mấu chốt là mẹ nó, toàn bộ các cập nhật hằng ngày đều máu chó! Trốn tránh vợ vẫn lại bị phạt!!! Thật đáng thương, sao mình đã kết hôn còn có thể bị ngược đến như vậy! Thật đáng ghét! Còn dám dụ dỗ vợ của tôi!

....

Nghĩ tới đây, Lý Duy không khỏi bi thương thống hận nhìn tổ đạo diễn, rất không dễ dàng thái độ của Cao Cẩn Trúc mới có chút ôn hòa với mình, bây giờ lại bị xem thành sao cp, thực sự là bị ánh mắt Cao Cẩn Trúc đâm đến muốn xuyên thấu luôn rồi....

Chỉ là vợ chồng Ngôn Linh vẫn rất hòa thuận, cô đã sớm quen với hủ dấm chua lòng dạ hẹp hòi này, cũng chắc chắn Cao Cẩn Trúc sẽ không chịu quỳ gối ở trước cửa nữa! Dựa vào cái gì chứ!

Lý Duy nhất thời đau buồn, vô cùng cố ý đến bên cạnh Ngôn Linh nói một câu: “Anh còn có thể nhìn thấy mặt trời của ngày mai không?”

Ngôn Linh: “....”

“Có lẽ là không thấy được.”Ngôn Linh dừng một chút, rồi nói tiếp: “Em vừa mới xem dự báo thời tiết bảo là ngày mai trời đầy mây.”

Lý Duy: “....Rất buồn cười đó.”

Hành động lạng lẽ của bọn họ, đều bị chú camera 360 độ không góc chết quay lại, tổ đạo diễn không khỏi hưng phấn: “Trở lại nói thêm vài câu nữa đi! Chỉ mong sau suốt ngày họ cứ ở cạnh nhau như vậy thôi....”

Mà hành động này cũng rơi vào tầm mắt của bọn Kiều Ngọc ở bên kia, Kiều Ngọc cảm thấy chuyện này không tệ lắm! Có thể làm được!

Có được chiêu bài của cp tiến bối, lập tức bắt chước bữa học theo Lý Duy đi đến bên cạnh Cao Cẩn Trúc, thậm chí còn kéo đầu của Cao Cẩn Trúc xuống, nói một câu: “Em đoán chắc chắn là anh đã tức giận đến sắp bùng nổ rồi đúng không ~”

Sau đó lập tức cười xấu xa nhìn Cao Cẩn Trúc.

Cao Cẩn Trúc thật sụnhanh chóng bạo phát, sau đó cúi đầu nói một câu với Kiều Ngọc: “Dù có bùng nổ đến tận trời cũng không thể nào đụng tới loại nhóc con nhỏ bé như cậu đâu.”

Kiều Ngọc: “...”

Mẹ nó! Bị nói đến nỗi đau thầm kín khiến Kiều Ngọc thở phì phò liếc Cao Cẩn Trúc một cái, sau đó không thèm để ý đến anh nữa. Hừ!

Nhưng mà hành động yên ắng và áp suất thấp ở bên này, rơi vào trong mắt tổ đạo diễn lại thành một vở kịch hay!

Lúc này tổ đạo diễn như có triệu chim chích nhỏ bé lao vào lòng: Mẹ ơi, giống như là phát hiện ra chuyện xấu gì vậy! Bầu không khí ngạo kiều

giận đối ái muội kia là thế nào đây? Tổ nhiếp ảnh đâu chụp lại cho tôi, chụp kĩ vào!

Vào thời đại này sao cp rất nổi tiếng, không thể không nói, nhưng cp nam nam còn dễ được đại chúng truy đuổi hơn cp khác phái.

Tổ đạo diễn giống như đào được bảo vật, không khỏi tăng thêm sự chú ý đối với Kiều Ngọc và Cao Cẩn Trúc, thậm chí còn đặt thêm vài cái camera.

Mặt khác lúc này, hai đôi nghệ sĩ, một đôi là ca sĩ song bào thai long phượng, anh trai gọi là Vương đại ca, em gái gọi là Vương tiểu muội, một đôi khác là diễn viên hoa đán, theo thứ tự là hoa đán A và hoa đán B. Xem ra bốn vị này vẫn tương đối gió êm sóng lặng, tạm thời không có hoa lửa gì đó.

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Cao Cẩn Trúc Nỗi Giận

Editor: Melodysoyani.

Cuối cùng sau khi hai người chủ trì giới thiệu tóm tắt lại chương trình một cách thật sống động xong, thì bắt đầu chính thức đi vào chủ đề chính.

Nhiệm vụ mà người chủ trì cần phải thực hiện cũng giống như nhiệm vụ của badôin nghệ sĩ khác, đó là giới thiệu phần mở đầu và một số quy tắc trong trò chơi, cho nên hiện tại nhiệm vụ vẫn đang được tổ đạo diễn phân công.

Tất cả các quy tắc trong trò chơi đều đã được ghi lại, cuối cùng người nào có số huân chương mỹ thực nhiều nhất, người đó sẽ là người thắng cuộc trong trò “Ai ăn sẽ làm vua.”, quy tắc này sẽ không bị thay đổi.

Nhưng còn những quy tắc khác thì lại bị thay đổi chỉ trong nháy mắt, cho nên tổ đạo diễn cố ý nhắc nhở mọi người, nhất định phải xem trọng huân chương mỹ thực của mình, đừng đợi đến lúc vụt trên đường bị người ta nhặt trời chạy tới khóc nhè!

Nghe được những lời này của tổ đạo diễn, các vị nghệ sĩ đều cười ha ha (gương mặt Cao Cẩn Trúc vẫn lạnh lùng như cũ), tiếp đó ngay cả hoa đán A cũng làm nũng nói một câu: “Ai mà lại ngốc như vậy chứ ~”

Tổ đạo diễn: “Tốt lắm, tốt lắm,...hi vọng đèn flag của các người sẽ sừng sững không bị ngã...”

Vòng thi đấu đầu tiên, là vòng khảo nghiệm sở trường của mỗi người nghệ sĩ. Đương nhiên, chính là phần thi “tập thám hiểm sự tồn tại của mỹ thực ở thế giới 24 giờ”, phần thi này đòi hỏi có lòng gan dạ, có kỹ năng nấu nướng và khiếu gây cười!

Chẳng qua quan trọng nhất vẫn là thể năng. Tiếp theo các người hãy bắt đầu biểu diễn đi, tổ đạo diễn mỉm cười...

Nhiệm vụ đầu tiên là ngồi trên tháp rơi tự do cao hơn mười thước, sau khi bắt đầu, tổ đạo diễn sẽ cho chiếu hình các bản vẽ rau dưa trên mười sáu ô vuông, mãi đến khi kết thúc thì mới thu hồi bản vẽ lại.

Tháp rơi tự do có bốn mặt, mỗi một người sẽ ngồi ở một mặt, một lượt sẽ có bốn nghệ sĩ tham gia, ở đối diện của các nghệ sĩ đều có hình của bản vẽ, trò chơi có hai lượt.

Sau cùng ai nhớ rõ được số rau dưa chuẩn xác nhất, thì người đó sẽ thắng.

Mới vừa nói xong quy tắc của trò chơi, trừ hai người chủ trì và Cao Căn Trúc ra, vẻ mặt của những người khác đều thảm thiết như khóc tang, bày tỏ chuyện mình đặc biệt bị khủng hoảng.

Mà người diễn xuất chân thực nhất, vẫn là Kiều Ngọc và hoa đán A kia. Đừng nhìn diễn xuất dở tẹt thường ngày của hai người họ, mà hãy nhìn diễn xuất vào lúc này, chắc, thực sự là không có chút kẻ hở...

Nhất là Kiều Ngọc, mặc dù là rất sợ, nhưng anh ta vẫn chưa quên trọng trách sao cp trong người, dùng ngón tay kéo kéo cánh tay của Cao Căn Trúc ý bảo anh đừng sợ...

Có lẽ Cao Căn Trúc đã phát hiện ra sự sợ hãi trong hành động vụng về của anh ta, vì thế nói một câu trấn an “đừng sợ.” để tượng trưng, sau đó còn thuận tay vỗ vỗ lưng của anh ta khiến anh ta an tâm một chút.

Tổ đạo diễn: “ ...Tôi cảm thấy tim đập loạn như nai con, hơn nữa ánh mắt còn lóe sáng ra bốn phía như một “hủ” nữa?!”

Tuy câu nói đập loạn như nai con của tổ đạo diễn chỉ là lời trêu chọc, nhưng rơi và trong mắt hoa đán A, chính là có dụng ý xấu!

Giờ phút này hoa đán A cũng đang độc thoại nội tâm: Thì ra cũng không hoàn toàn lạnh lùng giống như mọi người nói, xem ra vẫn còn một mặt rất dịu dàng nữa ~ Đợi đó.

Quả nhiên, không để yên cho đám người nọ, hoa đán A bắt đầu giả vờ diễn trò, tỏ vẻ yếu đuối đến gần bên cạnh Kiều Ngọc.

“Anh cũng sợ độ cao à, thật đúng là cùng một lứa bên trời lận đận* đó.”

(*Cùng một lứa bên trời lận đận: là tên của một tập thơ nổi tiếng, các bạn muốn biết rõ hơn thì lên gg tra thử nhé.)

Hoa đán A: Trước tiên phải giả bộ quen thuộc đến gần anh, nhưng lại làm bộ không để ý đến dáng vẻ của anh, trái lại sẽ dẫn tới sự tò mò của anh, đàn ông mà, đều như vậy cả ~

Quả nhiên như ý nguyện của hoa đán A, Cao Cẩn Trúc nhìn cô ta một cái.

Nhưng trong lòng Cao Cẩn Trúc thì lại nghĩ như thế này: Đây, cô là ai vậy? Có thể hiểu chuyện một chút ở trước mặt vợ tôi và camera hay không hả? Những lời như vậy, dù sao cũng chỉ là để làm nũng, chẳng cần để ý làm gì cho đau đầu, nên đi tìm vợ thì tốt hơn.....

Cao Cẩn Trúc cứ yên lặng tránh đi như vậy, ngược lại Kiều Ngọc lập tức thay đổi thành dáng vẻ mạnh mẽ của một người đàn ông, giả dối nói:

“Tôi mới không sợ độ cao, đừng sợ, nếu là đàn ông thì không được sợ!”
Không biết rốt cuộc những lời này của anh ta là nói cho ai nghe nữa...

Hoa đán A: “....Nhưng, người ta là nữ sinh mà~”

Kiều Ngọc nhìn cô ta một cái, sau đó cười cười mở miệng: “Không có gì đâu, tôi sẽ giúp cho cô!” Sau đó cũng quay đầu đi đến chỗ tháp rơi tự do.

Hoa đán A không khỏi có chút đắc ý nở một nụ cười: Nghe nói người này có gia cảnh giàu có, dựa dẫm vào cũng không tệ lắm, dù không đẹp trai như Cao Căn Trúc, nhưng vẫn có chút lùn đi... =)))

Dĩ nhiên phải lớn gan đi lên đầu tiên, nếu không sẽ làm phí thời gian tự thuyết phục lá gan nhỏ của mình.

Hơn nữa còn phải làm quân tiên phong, về sau mới không có người già mồm cãi láo, mà như vậy cũng thuận tiện hơn.

Cho nên lượt ngồi tháp rơi tự do đầu tiên là bốn người: Cao Căn Trúc, Kiều Ngọc, Lý Duy và hoa đán B.

Thực ra hoa đán B cũng có chút sợ hãi, nhưng tính tình của con bé kia rất bạo dạn, dám thử đột phá, tự thối thối khí cho mình xong, lập tức xung phong đảm nhiệm vai trò người tiên phong đầu tiên.

Kiều Ngọc vẫn tiến hành kế hoạch cp của mình tới cùng, đi vào trong cổ ý nói câu “Cố lên!” với Cao Căn Trúc.

Lúc bốn người họ đã ngồi vào bốn mặt, tổ đạo diễn dùng loa hỏi một câu: “Chuẩn bị xong chưa?”, hoa đán B lập tức nói: “Chuẩn bị xong rồi.” Thay vì nói là trả lời, không bằng nói là tiếng gào thét thì đúng hơn.

Kiều Ngọc, Lý Duy, Cao Căn Trúc: “....”

Lý Duy: “Cô gái nhỏ à, đừng sợ.... a a á!”

Lý Duy còn chưa nói hết câu an ủi, máy móc đã bắt đầu khởi động, Lý Duy sợ tới mức nổi da gà, tổ đạo diễn thật đáng ghét!

Hết vòng thứ nhất, bốn người viết lại số rau dừa vào trong 16 ô vuông, nhưng thật sự không thể nhớ nổi chỉ có thể đoán mò viết loạn mà thôi...

Vòng thứ hai là một số bản vẽ rau dừa khác, Ngôn Linh dẫn đầu ngồi lên trước tiên, những người khác thì sợ hãi không muốn lên, Ngôn Linh chỉ đành trấn an mọi người vài câu bảo họ đừng sợ.

Sau khi máy móc được khởi động, Ngôn Linh là người có tiếng hét lớn nhất, chỉ là không giống sợ hãi, mà là rất vui thích...

Toàn bộ hành trình hai ca sĩ sinh đôi vì sợ hét lên sẽ làm ảnh hưởng đến cổ họng nên chỉ có thể nhắm mắt ngậm chặt miệng không dám kêu tiếng nào, tuy hoa đán A cũng rất sợ, nhưng tiếng kêu vẫn mềm mại ngọt ngào như giọng nói bình thường....

Trừ tiếng kêu ở phía trên ra, ở phía dưới cũng có tiếng kêu, đúng vậy, Kiều Ngọc lại bắt đầu giả bộ: “Cố lên, cố gắng lên, đừng sợ!”

Cuối cùng hoa đán A cũng hiểu được ý nghĩa của câu sẽ giúp cô ta là gì, thì ra là cố động giúp cô ta cố lên....

Sau khi tất cả mọi người đều đã điền vào 16 ô vuông, lúc tổ đạo diễn đang kiểm tra, Cao Căn Trúc lại đi đến bên cạnh Ngôn Linh, Ngôn Linh nhìn anh thật lâu rồi hỏi: “Điền hết rồi à?”

Cao Căn Trúc: “Ừm.”

Ngôn Linh: “Đứng ở đây hoài sẽ không tốt đâu.” Nói xong vẫn không thấy Cao Căn Trúc về vị trí anh nên đứng, lại nói thêm một câu: “Nếu như đúng hết em sẽ thưởng cho anh, mau trở lại đi!”

Cao Cẩn Trúc nghe được có thịt ăn, liền cố gắng giả bộ vừa lòng trở về bên cạnh Kiều Ngọc.

Kiều Ngọc liếc nhìn Cao Cẩn Trúc một cái, nói: “Chiếm được kẹo ngọt rồi sao?”

Cao Cẩn Trúc cười: “Ừm.” một tiếng.

Kiều Ngọc không khỏi bị vẻ lạnh lùng buồn nôn của anh làm cho cả người run rẩy.

Nhưng mà cuối cùng kết quả vẫn ngoài dự tính, người vốn nổi tiếng là có trí nhớ kinh người như Cao Cẩn Trúc, thế nhưng chỉ đúng được mười lăm câu, Ngôn Linh theo sát đó đứng ở vị trí thứ hai, đúng được 14 câu.

Thật ra Ngôn Linh cũng không để ý tới thắng thua của trò chơi này, vừa vắnhoàn hảo là được rồi, chủ yếu là vui chơi mà thôi. Dù sao kết quả cũng không nằm ngoài dự tính của cô.

Nhưng mà rốt cuộc Cao Cẩn Trúc sai ở chỗ nào ấy hả? Thực ra chính là sai ngay câu đơn giản nhất, là rau hẹ, nhưng anh lại viết thành hành lá.

Tuy trước đây Cao Cẩn Trúc đã trải qua những ngày khổ cực, nhưng mười ngón tay của anh vẫn chưa từng dính nước mùa xuân, mẹ chưa bao giờ để anh làm những công việc ở phòng bếp.

Hơn nữa trong khoảng thời gian hết học kỳ anh đều ra ngoài làm thêm công việc dùng đến thể lực hoặc trí tuệ, cho nên trên cơ bản anh có hiểu biết rất ít đối với các loại thực phẩm này....

Sau này những hiểu biết về đồ ăn cũng là do trước kia lúc cùng Ngôn Linh rửa rau hoặc nhặt rau, Ngôn Linh đã dạy cho anh biết.

Khi đó Ngôn Linh giống như một bà lão thích khi dễ hiểu biết hạn hẹp của anh, bèn cầm rau họ nói dối anh đây là hành lá kiểu mới, sau khi chiết cành thì được nuôi trồng ở bên trong lều.

Cao Cẩn Trúc cứ như vậy bị lừa đến bây giờ..... =)))

Lúc mới vừa nghe tổ đạo diễn nói anh đã viết rau họ thành hành lá, Cao Cẩn Trúc vẫn phản bác một câu không có khả năng, sau đó mọi người đều bày ra dáng vẻ hiểu biết, nói người đầu bếp không thể nào nhầm lẫn được....

Cao Cẩn Trúc nghĩ thầm, rằng không có khả năng, hiểu biết của vợ mình nhiều như vậy mà, nghiêng đầu sang chỗ khác tìm kiếm sự tán thành của vợ, lúc nhìn thấy vợ mình, vậy mà trong mắt của cô vợ lại có thể ẩn chứa một chút vui vẻ....

Cao Cẩn Trúc nhất thời không vui, cảm giác giống như toàn bộ thế giới đã sụp đổ...Rất tệ hại!

Trải qua cuộc triển lãm của vòng thi thứ nhất, Cao Cẩn Trúc có được ba huân chương mỹ thực, Ngôn Linh có hai cái, hoa đán A một cái. Ba người còn lại thì không có khen thưởng gì...

Tiếp đó lại là nhiệm vụ khảo nghiệm trí nhớ về vài món thức ăn ngon, nhưng trong đó vẫn xen kẽ rất nhiều công việc cần dùng tới thể lực và kỹ năng. Một ngày trôi qua, Cao Cẩn Trúc vẫn đứng đầu với 12 huân chương mỹ thực, Kiều Ngọc cái sau vượt lên cái trước cầm 8 huân chương mỹ thực, Ngôn Linh 2 cái, Lý Duy 1 cái, hoa đán A 1 cái, hoa đán B và đôi ca sĩ song sinh không có cái nào.

Một kỳ tổng cộng có 24 tấm huy chương vàng đã vị Cao Cẩn Trúc đoạt hết một nửa, sau khi phát sóng, nhận được rất nhiều sự quan tâm!

Mà độ nóng của cp “Trúc Ngọc.” cũng không hề suy giảm, Kiều Ngọc vừa lòng gật gật đầu nhìn trang Microblogging trên điện thoại của mình, cười giống như một tên mập nặng hơn hai trăm kí vậy....

Nhưng mà vào đêm kỳ đầu tiên được phát sóng ấy, Cao Cẩn Trúc lại không có vui vẻ như vậy, gọi điện thoại cho vợ nhưng lại không nói lời nào, mà vợ cũng không tắt máy...

Sau đó Cao Cẩn Trúc liền nghe được tiếng gõ cửa, anh mở một khe hở nhỏ ra, dùng một con mắt để nhìn chăm chăm vào Ngôn Linh, không nói một lời nào.

Dáng vẻ sa sút này trong mắt người khác rất đáng sợ, rơi vào trong mắt Ngôn Linh là cậu bé đáng yêu nào đó lại làm mình làm mảy, giống như một con mèo con, không khỏi phì cười ra tiếng: “Mau để cho em đi vào, bằng không sẽ có người đi ngang qua đây đó, ngoan, nghe lời đi.”

Cao Cẩn Trúc đang tức giận cũng bắt đầu mất tự nhiên, vì thế để vợ đi vào nhà.

Lúc chân của Ngôn Linh vừa mới bước qua cửa, Cao Cẩn Trúc lập tức đóng cửa lại, ôm lấy Ngôn Linh từ đằng sau, cắn một ngụm lên sau gáy của cô.

“Ôi, nhẹ một chút, đau quá.” Ngôn Linh vội vàng giơ tay lên muốn che gáy, lại bị Cao Cẩn Trúc tàn nhẫn đẩy ra, sau đó cổ tay đã bị giữ chặt.

Thực ra không đau chút nào, cắn một cái đã kêu đau để tượng trưng, vợ à em lại gạt anh, anh thật đáng thương...

Cao Cẩn Trúc nhả ra, đặt cằm lên vai của vợ, dùng chóp mũi cọ sát bên má của vợ, yếu ớt mở miệng nói: “Gạt anh.”

Hai chữ này ẩn chứa bảy phần khổ sở hai phần tức giận và mười phần hờn dỗi....

Ngôn Linh: “Tục ngữ nói rất đúng, mỗi người lúc còn trẻ thích một người nào đó không biết làm gì nên chỉ biết trêu chọc người đó thôi, đúng không ~”

Thấy Cao Cẩn Trúc đã thả lỏng hơi sức, Ngôn Linh từ từ xoay người lại, hai tay ôm lấy thắt lưng của Cao Cẩn Trúc: “Nhưng mà trêu chọc thì trêu chọc, nhưng cũng không thể gạt chông được, trực tiếp biến khen thưởng mà hôm nay em đã cho anh thành trừng phạt của em đi.”

Ngôn Linh nhắm mắt lại: “Đến đây nào!”

Thật lâu không có động tĩnh gì, vì thế Ngôn Linh bắt đầu từ từ mở hai mắt ra, sau đó Cao Cẩn Trúc mới mở miệng nói: “Còn muốn chiếm tiện nghi của anh à.”

Ngôn Linh thực sự bật cười: “Đêm đã khuya rồi, đừng nói nhiều lời thật lòng như vậy, cẩn thận gặp ác mộng đó!”

“Vậy không ngủ nữa.” Cao Cẩn Trúc một tay nâng mũi nhỏ của Ngôn Linh lên, một tay đè cái ót của cô, dùng cách thức tiêu chuẩn nhất để hôn cô.

Cứ tư thế như vậy mà ôm người đến bên giường, bắt đầu thực thi trừng phạt đối với vợ....

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Cao Cẩn Trúc Nộn Thảo*

Editor: Melodysoyani

Nộn thảo*: nhánh và lá non, thường được dùng làm thức ăn cho trâu bò và các động vật khác. Cái này chắc là biệt danh của Cao Cẩn Trúc ấy ^^!

Nói dễ nghe một chút thì chương trình này được quay suốt 24 giờ trong ngày, nhưng mà thực ra các ngôi sao chỉ ghi hình vào buổi sáng hoặc là buổi tối, sau đó chương trình sẽ phát sóng một vòng vào buổi sáng, một vòng vào buổi tối, để người ta không nhìn ra một chút dấu vết nào, cũng rất cơ trí nha~

Vì thế vòng hai sẽ được phát sóng vào buổi tối, chỉ là tổ chương trình cũng cực kỳ thận trọng sắp xếp lại các nhiệm vụ.

Nhiệm vụ vòng này chủ yếu là phân tám người vào bốn nhóm, đầu tiên là lựa chọn một món ăn, sau đó đi lên từng gác lầu của cao ốc để tìm ra lời giải của nguyên liệu nấu món ăn, ba người đầu tiên tìm đủ hết các nguyên liệu sẽ được huân chương mỹ thực.

Tiếp đó lấy các nguyên liệu vừa tìm được chế biến món ăn kia để đoàn bình phẩm (tổ đạo diễn) nếm thử, xong ba người kia sẽ được huân chương mỹ thực.

Tổ đạo diễn cực kỳ tàn nhẫn nhắc nhở: “Nếu không chỉ tìm đủ cho tổ mình, mà còn tiên phong tìm đủ nguyên liệu cho tổ khác, (chú ý: dù trùng nguyên liệu với tổ mình thì cũng phải đi tìm một phần khác thì mới được tính) thì có thể tiếp tục có thêm huân chương, nhưng nếu chế ra món ăn

giống nhau, lúc chấm điểm tổ dẫn đầu và tổ được họ giúp tìm đủ nguyên liệu nấu ăn sẽ trực tiếp bị loại ra khỏi trò chơi.”

Tổ đạo diễn: “ Nên vui hay nên sợ hãi? Kích thích hay không kích thích đây?”

Mọi người: “....Không thể hòa khí sinh tài sao?”

Kiều Tiêu Ngọc: “Rất vui vẻ! Rất kích thích! Quả nhiên là một chương trình thám hiểm cần phải đấu trí đấu dũng để được sống còn mà!”

Nếu tất cả mọi người đều đã hiểu hết quy tắc, vậy có thể bắt đầu chuẩn bị chia nhóm rồi.

Phân nhóm rất đơn giản, mỗi người sẽ ngồi trên chiếc ghế có tấm ngăn cách, tổ đạo diễn bày ra bốn món ăn, mỗi người viết tên món mình muốn ăn xuống, vậy là có thể trực tiếp so sánh để ghép đôi, tấm vải không kéo nổi tảng đá....

Mọi người: “....Làm sao có đủ dũng khí để người ta viết tên món ăn không có chút ý nghĩa nào lên tấm ngăn được chứ.”

Tổ đạo diễn: “Có ý nghĩa mà! Còn rất lớn nữa đó!”

Mọi người: “Được rồi, miễn đạo diễn thấy vui là được...”

Vì thế tổ đạo diễn vừa lòng thỏa ý bày bốn đĩa thức ăn ra, theo thứ tự là: thịt lụng xào chua ngọt, sườn xào chua ngọt, thịt viên xào chua ngọt, cá xào chua ngọt.

Được rồi, gần đây tổng đạo diễn rất thích vị chua ngọt, hơn nữa còn theo chủ nghĩa ăn thịt, cũng không còn cách nào....

Chỉ cần lấy năm loại nguyên liệu nấu ăn đã được chỉ định và một vài nguyên liệu hỗn hợp của mỗi món ăn là được, có thể trực tiếp chia nhóm

nhỏ đến viết tên năm loại nguyên liệu nấu ăn đó lên trang giấy nhỏ.

Sau cùng phần lớn mọi người đều chọn món sườn xào chua ngọt, đạo diễn không còn cách nào, trực tiếp để người ta rút thăm.

Tổ đạo diễn: “Chao ôi, vốn đang hi vọng vào cp tâm hữu linh tề, nhưng tất cả mọi người đều rất ăn ý, nên nào dám để lòng quân rối loạn chứ....”

Cuối cùng xác định của việc chia tổ là Lý Duy và Cao Cẩn Trúc là tổ 1, hoa đán B và Ngôn Linh tổ 2, Kiều Ngọc và hoa đán A tổ 3, đôi ca sĩ song sinh vẫn là tổ 4.

Thực ra cũng không thể trách nội tình đen tối của tổ đạo diễn được, vì hình ảnh của đôi ca sĩ song sinh có thể làm giảm lượt xem chương trình, thực sự không thích hợp với chương trình của chúng ta, vì thế cũng không định cho họ chiếm quá nhiều màn ảnh.

Tổ 1 của Lý Duy chọn món cá xào chua ngọt, nguyên liệu chủ yếu là: Cá trích, gừng, tinh bột, sốt cà chua, hành lá...

Tổ 2 vì hoa đán B nói thích ăn sườn xào chua ngọt, thế nên Ngôn Linh đã chọn món này cho cô ấy, nguyên liệu chủ yếu là: sườn heo tươi, vừng trắng, đường phèn, xì dầu sẫm màu (nước tương lâu năm), giấm chua...

Tổ 3 Kiều Ngọc trực tiếp chọn món thịt viên xào chua ngọt mà mình thích ăn, nguyên liệu chủ yếu là: thịt ba chỉ, trứng gà, bột bắp, đường phèn, xì dầu sẫm màu...

Tổ 4 bình thản tiếp nhận món thịt lưỡng xào chua ngọt, dù sao bọn họ chỉ vào góp vui, nhưng vẫn báo cáo nguyên liệu chủ yếu: thịt lưỡng, trứng gà, tinh bột, rượu gia vị, sốt cà chua...

Mọi người bình tĩnh ghi vào tờ giấy nhỏ của mỗi tổ: “Tổ đạo diễn này rõ ràng đang muốn làm quá chuyện này lên, cố ý sắp trùng các nguyên liệu nấu ăn là muốn để chúng ta trở mặt thành thù sao?”

Vì thế trò chơi bắt đầu giữa tiếng loa của tổ đạo diễn...

Gần đây Lý Duy đã biểu hiện giữ mình trong sạch với Ngôn Linh nên đã giành được lòng hân hoan của Cao Cẩn Trúc, vì thế hai người liền hòa thuận đi tìm nguyên liệu nấu ăn, đi tới đi lui Lý Duy lập tức phát hiện ra có chút không thích hợp...

Phía trước không phải Ngôn Linh thì còn thể là ai đây? Ha ha...

Tổ 1 và tổ 2 cứ thuận lợi kết thành đồng minh như vậy, vì Cao Cẩn Trúc đã trực tiếp nói với Ngôn Linh: “Vị trí thứ hai sẽ cho hai người.”

Ngôn Linh: “....”

Hoa đán B có chút do dự: “Các người sẽ không lật thuyền vào phút cuối chứ?”

Lý Duy vội vàng lên tiếng: “Không đâu, như vậy đi, tôi lấy danh dự của Cao Cẩn Trúc ra đảm bảo, nếu anh ta lật thuyền thì anh ta chính là con vịt.”

Cao Cẩn Trúc: “....”

Ngôn Linh và hoa đán B bị lời chọc cười này đánh tan phòng ngự: “Được rồi, được rồi, chúng ta sẽ cùng đứng trên một thuyền vậy.”

Vì thế bốn người cùng vui vẻ hòa thuận đi tìm ra lời giải của nguyên nấu ăn trên con đường càng lúc càng xa kia.

Mà lúc này tình huống của tổ 3 lại không được như vậy.

Kiều Ngọc cầm manh mối mới vừa tìm được, nói: “Đây là có ý gì chứ?”

Hoa đán A: “Anh thông minh như vậy mà còn không biết, thì làm sao người ta có thể biết được chứ ~”

Kiều Ngọc nhìn cô ta sau đó gật gật đầu: “Đúng đó, nói cũng phải.”

Hoa đán A: “Ừm, rất đúng, rất đúng đó!”

Hành động của hai người bên này không xong, trí nhớ cũng không theo kịp, chỉ biết cao giọng tô nản lòng anh chán chường, sau đó hai người cũng không hề phát hiện ra dáng vẻ nói chuyện với nhau của họ, hết sức có ý tứ.

Hai ca sĩ sinh đôi bên này là: “Thôi thì nhảy qua nhảy lại..~”

Rất không dễ dàng tổ 1, 2 đã khai phá ra được một điều bí ẩn, ám chỉ nguyên liệu nấu ăn ở trên hành lang cuối cùng, bốn người ngẩng đầu nhìn lên một góc 150 độ thì phát hiện có một nóc bằng ngay khúc quanh của tầng lầu, dường như mặt trên cótinh bột!

Nhưng không thể mượn công cụ ở đây! Không có thang, ngay cả cái bàn cũng khó tìm được.

Lúc Ngôn Linh đang suy tư thì nhất thời suy nghĩ bị cảm xúc quen thuộc từ hai cái tay ở eo kéo về: “Làm gì vậy?”

Vừa hỏi xong những lời này Ngôn Linh đã bị hai tay mạnh mẽ của Cao Cẩn Trúc nâng lên, sau đó thoải mái đặt chân đến trên vai của anh, hai tay của Cao Cẩn Trúc vững vàng cố định ngang hông của cô, phòng ngừa cô bị ngã xuống.

Lý Duy: “..Ôi mẹ ơi, thật vững vàng!”

Hoa đán B: “Đã xảy ra chuyện gì vậy?”

Ngôn Linh vẫn có chút yếu ớt vịn đầu của Cao Cẩn Trúc, nhẹ giọng chỉ huy Cao Cẩn Trúc di chuyển về phía trước và sang trái sang phải, chỉ muốn nhanh chóng lấy tinh bột xuống, như vậy thật sự là quá...xấu hổ rồi.

Rất không dễ dàng Ngôn Linh mới lấy được tinh bột, Cao Cẩn Trúc thả cô xuống, hai tay đỡ thắt lưng rõ ràng đã tác oai tác quái đến hai lần, sau đó mới từ từ nâng cô từ đỉnh đầu xuống...

Mới vừa giẫm lên mặt đất bằng phẳng Ngôn Linh đã thở phào một hơi, một giây sau tinh bột trong tay đã bị Kiều Ngọc thừa cơ đánh lén đi tới cướp mất, hơn nữa lúc chạy đi cũng không quên làm mặt quỷ.

Lý Duy, hoa đán B: Không hiểu sao lại cảm thấy buồn nôn.

Một khi đã tiếp thu được sự sắp đặt này, trong nháy mắt Lý Duy và hoa đán B đã điều chỉnh lại tâm tình.

Họ hung hăng đuổi theo Kiều Ngọc, hơn nữa còn thảo luận xem nên làm sao để trói chéo tay của Kiều Ngọc, tiếp đó lại vút suy nghĩ gan dạ châm chọc này đi....

Được rồi, thật ra Cao Cẩn Trúc đã bắt được người ở khúc quanh, bàn tay to xách cổ của Kiều Ngọc lên: “Đây không phải là bột bắp, nên không có ích gì với cậu đâu.”

Lúc này Kiều Ngọc mới cẩn thận nhìn thoáng qua: “Ha, cũng giống như tinh bột bình thường thôi mà, không có viết thêm hai chữ hạt bắp thì sẽ chết sao!”

Kiều Ngọc vừa mới chuẩn bị lật mặt trái lại để viết tên nơi sản xuất lên mảnh giấy nhỏ, đã trở mắt nhìn túi tinh bột bị cướp đi từ trong của mình...

Không hề nghi ngờ gì nữa, tiếp đó túi tinh bột đã vào tay của Cao Cẩn Trúc!

Sau đó nữa, Cao Cẩn Trúc quay đầu lại bước đi...

Khốn kiếp! Dù sao mình cũng phải nghiêm khắc trừng trị một phen mới được! Có thể có chút lòng thành đối với chuyện sao cp hay không!

Kiều Ngọc trực tiếp đánh về phía Cao Cẩn Trúc: “Nếu vô dụng với tôi, thì anh cũng đừng mơ nó có ích với anh!”

Cao Cẩn Trúc ỷ vào ưu thế thân cao tay dài, một bàn tay đã ngăn được đầu quả dưa của Kiều Ngọc lại, Kiều Ngọc cứ như vậy mà đánh đập lung tung....

Kiều Ngọc cúi đầu lộ ra một nụ cười quỷ dị: Tốt lắm, chính là như vậy, mình phải biểu diễn thật tốt mới được ~

Lúc Ngôn Linh và ba người nọ đến gần: “....”

“Được rồi, hai người đừng làm loạn nữa.” Ngôn Linh kéo tay của Cao Cẩn Trúc, sau đó vỗ vỗ đầu nhỏ của Kiều Ngọc: “Vẫn chưa tìm được thành viên thì thôi đi, còn ở chỗ này vui chơi nữa.”

Kiều Ngọc bị Ngôn Linh đối đãi như một đứa bé, lập tức cảm thấy mình không khác gì Cao Cẩn Trúc, cảm thấy mình hết sức khuất nhục (áp bức + lăng nhục) ...

Kết quả cuối cùng chính là tổ 1 hạng nhất, tổ 2 hạng 2, tổ 4 được tổ 1 bù thêm nguyên liệu nên đứng thứ 3.

Có điều trong phần cửa ải chấm điểm nấu ăn thì tổ 2 vẫn hơn một chút.

Vì thế vòng hai kết thúc người chiến thắng vẫn là Cao Cẩn Trúc, có được 19 tấm, Kiều Ngọc và Lý Duy đồng hạng hai với 5 tấm, Ngôn Linh hạng ba 7 tấm, hoa đán B lấy lại ưu thế nhảy lên hạng tư với 5 tấm, còn lại là hoa đán A với 1 tấm đã có trước đó...

Đôi ca sĩ song sinh: “....”

Tổ đạo diễn: “Tôi cảm thấy chúng ta cần nói chuyện riêng một chút.”

Sau khi hai vòng này được cắt nối điều chỉnh biên tập lại, đã gây sốt một thời gian.

Tuy tổ đạo diễn đã cắt bớt vài quá trình đi lấy tinh bột, nhưng vẫn giữ lại khúc anh chạy tôi đuổi của Kiều Ngọc và Cao Cẩn Trúc.

Cp “Trúc Ngọc.” nhất thời lại gây sốt, ngay sau đó còn có người kèm nén không được, tung tin trước kia hai người không chỉ học cùng trường đại học mà còn cùng khoa cùng phòng! Hoặc tình yêu bạn cùng trường cùng phòng gì gì đó!

Có còn người bà tám kéo Ngôn Linh vào nữa, nói cô là học tỷ của bọn họ, thường nhìn thấy bọn họ đi qua đi lại ở trường, vì thế mà nhóm fan cũng hiểu được vì sao bọn họ có dáng vẻ thân thiết như vậy...

Mặc kệ là fan Kiều Ngọc, fan Cao Cẩn Trúc hay là fan cp, đều ào ạt chạy đến phần cmt dưới Microblogging của Ngôn Linh gọi cô là học tỷ, nhờ cô quan tâm thật nhiều đến hai người em kia, thậm chí ngay cả fan của mình cũng bắt đầu theo phong trào! Thật sự muốn nghịch thiên mà!

Không phải đều là người trưởng thành hết rồi sao? Không biết phụ nữ ghét nhất là người ta bảo mình già à? Còn gọi là chị nữa! Tôi thật sự tức giận đến sắp phun ra một ngụm máu rồi! Một người đúng là em tôi! Nhưng người còn lại là chồng tôi đấy!

Ngôn Linh tức giận rồi nổi nóng, nhưng cũng không thể làm gì, nói thực ra thì trước kia cô cũng thấy mình rất giống trâu già gặm cỏ non, nhưng cũng chỉ lớn hơn Cao Cẩn Trúc mấy tháng thôi mà, như vậy rất quá đáng sao....?

Ngôn Linh ngồi suy tư ở trên so pha, cúi đầu nhìn Tiểu Nộn Thảo đang gối đầu nhắm mắt dưỡng thần trên chân mình nói: “Bảo bối, gọi học tử đi.”

Đột nhiên Ngôn Linh phát hiện ra hình như cho tới bây giờ Tiểu Nộn Thảo chưa bao giờ gọi mình là học tử cả, bây giờ mới nhắc cũng không tính là trễ đi.

Cao Cẩn Trúc nghe vậy mở mắt ra, dùng ánh mắt mịt mờ nhìn Ngôn Linh, sau đó khẽ kêu một tiếng: “Chị gái nhỏ.”

...Má ơi, tiểu yêu tinh này đang quyến rũ người nào đấy...

Ngôn Linh đưa tay xoa xoa gương mặt nhỏ nhắn của tiểu yêu tinh, sau đó néo néo mấy cái, nói: “Làm sao em lại yêu anh nhiều như vậy chứ, đúng là tiểu bảo bối mà.”

Cao Cẩn Trúc dứt khoát bày tỏ mình còn là đại bảo bối, hỏi Ngôn Linh có muốn xem qua hay không.

Ngôn Linh: “....”

Cao Cẩn Trúc: “Dù sao em cũng đã xem qua rồi, nên phải chịu trách nhiệm...”

Vì thế Ngôn Linh đã chịu trách nhiệm bị đại bảo bối Cao Cẩn Trúc hành hạ đến khuya...

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Cao Cẩn Trúc Chua Ngọt

Editor: Melodysoyani.

Vòng 3 được thu hình ở bờ biển của một hòn đảo nhỏ, cả vòng mỹ thực này đều xoay quanh chủ đề hải sản, dù sao vẫn cảm giác được sẽ có chuyện không hay...

Quả nhiên bờ cát bị sắp xếp chia thành hai phần lớn, một bên cắm đầy các lá cờ nhỏ màu đỏ, một bên cắm đầy các lá cờ nhỏ màu lam.

Tổ đạo diễn: “Hôm nay chia làm hai đội, hai vị chủ trì sẽ tách ra dẫn đầu các đội, mọi người nhìn lá cờ nhỏ trước mặt đi, mỗi một lá cờ nhỏ đều có chôn một loại hải sản ở phía dưới, cả hai đội đều có 100 lá cờ đỏ - lam, trong thời gian 30 giây, đội nào nhổ được nhiều cờ của đối phương hơn đội đó sẽ nhận huân chương.”

Mọi người gật đầu, tổ đạo diễn tiếp tục nói: “Sau đó hai đội trở lại hàng ngũ của mình, đào hải sản của các lá cờ còn lại lên, cũng trong 30 giây, đội nào đào được nhiều hơn sẽ nhận huân chương.”

“Như vậy, bây giờ mời hai người chủ trì bước ra khỏi hàng, à....đúng rồi, đôi ca sĩ song sinh vì có việc riêng nên sẽ vắng mặt, về sau cũng không đến nữa.” Tổ đạo diễn nói qua loa hai câu: “Được rồi, bây giờ người chủ trì hãy kéo tấm vải trên tảng đá ra đi, thắng một ván sẽ được chọn một người.”

Mọi người im lặng làm theo.

Ván thứ nhất Lý Duy thắng, quả quyết chọn hoa đán B người từng hợp tác qua với mình, dưới ánh mắt tràn ngập ý tứ “chọn anh, chọn anh.” của Cao Cẩn Trúc, Ngôn Linh cũng mềm lòng chọn anh.

Ván thứ hai vẫn là Lý Duy thắng, anh có chút ngại ngùng khi liên tiếp giành được chiến thắng, nhưng lúc nhìn đến hoa đán A và Kiều Ngọc, anh lại trầm mặc thật lâu...Tôi có thể bỏ qua lựa chọn này không?

Được rồi, tuy sau cùng vẫn chọn Kiều Ngọc, nhưng trái lại làm Kiều Ngọc tức giận! Lúc nào cũng không được chung đội với Cao Cẩn Trúc, sự nghiệp cp vĩ đại của mình thật sự khúc khuỷu mà!

Cho nên, Ngôn Linh, Cao Cẩn Trúc, hoa đán A là đội đỏ, Lý Duy, Kiều Ngọc, hoa đán B là đội lam....

Lý Duy: Nhìn vị nam sinh tài giỏi ở đối diện xem, không biết là đang cảm thấy tự tin sẽ chiến thắng hay là đã xảy ra chuyện gì...

Lý Duy lại quay đầu nhìn Kiều Ngọc ở bên cạnh lần nữa, lập tức lấy lại tinh thần: Vừa rồi nhất định là mình đã trúng tà....

Hai đội đứng đối xứng nhau ở hai bên mặt trận của các lá cờ nhỏ, tiếng chuông vừa vang, chỉ thấy tất cả mọi người đều ra sức nhổ lá cờ đầu tiên lên, riêng chỉ có một người....

Hoa đán A rút một lá cờ màu lam lên, yếu điệu đi đến chỗ Cao Cẩn Trúc: “Ai nha~ đau quá đi ~”

Chỉ thấy Cao Cẩn Trúc cực kỳ nhanh chóng nhổ lá cờ đầu lên~

Hoa đán A cho rằng vì anh quá chuyên chú, cho nên không để ý đến mình, lần này còn cố ý tiến đến bên cạnh Cao Cẩn Trúc để nhổ lá cờ đầu tiên lên, sau đó còn hết sức tinh chuẩn ngã ở bên chân của Cao Cẩn Trúc.

Lúc Ngôn Linh phát hiện động tĩnh bên này, nhanh chóng ngừng đầu liếc nhìn. Trước lúc Cao Cẩn Trúc sắp giẫm chân lên mặt của người nọ, cô đã kịp thời gọi lại.

Vừa lúc hết thời gian 30 giây, Ngôn Linh chạy tới đỡ hoa đán A dậy: “Có sao không?”

Hoa đán A: “....Em không sao, vừa rồi em chỉ không cẩn thận té ngã thôi, có phải đã gây ra phiền toái cho chị rồi không?” Sau đó mở to đôi mắt vô tội lướt qua Ngôn Linh nhìn Cao Cẩn Trúc nói: “Có phải em đã làm anh chán ghét em rồi hay không ~”

Ngôn Linh: “....”

Cao Cẩn Trúc lặng lẽ không tiếng động lấy lá cờ từ trên tay của Ngôn Linh, sau đó lại kéo Ngôn Linh ra khỏi mảnh đất màu lam.

Hoa đán A: Được lắm, nét mặt đoan chính, bên trong chắc chắn rất phóng túng.

Trọng tài (tổ đạo diễn) đếm được còn 39 gốc cờ lam.

Cao Cẩn Trúc, Ngôn Linh: “Mới 61 thôi à...”

Mà cờ đỏ còn tới 45 gốc.

Cao Cẩn Trúc, Ngôn Linh: “....”

Kiều Ngọc cợt nhả nháy mắt ra hiệu với Cao Cẩn Trúc, vẻ mặt đắc ý kia giống như đang nói: “Tôi giỏi nhưng tôi không khỏe, một cây tôi cũng không nhổ được, mau khen ngợi tôi đi ~”

Sự thật đúng là như vậy, Kiều Ngọc không chỉ không nhổ được một cây nào, mà còn đi quấy rối, chuyện này làm cho Lý Duy hối hận đến lần thứ 199 vì đã chọn anh ta!

Đội đỏ lại có thể thắng, thật không thể tin được....

Đợt thứ hai là lấy hải sản, hoa đán A không dám lỗ mãng, cực kỳ sợ hãi Cao Cẩn Trúc sẽ không chút lưu tình giẫm lên mặt của cô ta.

Đội đỏ nhanh chóng đào xong, mà ý chí chiến đấu của đội lam bên kia đã bị Kiều Ngọc làm mất hết, đáng vẻ hết sức chậm chạp không tranh sự đời...

Người NO.1 dĩ nhiên là Cao Cẩn Trúc.

Cao Cẩn Trúc đang vui đầu ăn cơm từ từ ngẩng đầu lên, nhìn đạo diễn, đạo diễn bị nhìn chăm chăm nên có chút sợ hãi, lập tức để Cao Cẩn Trúc nhìn màn ảnh.

“Ăn sườn xào chua ngọt à? Đây là món cậu thích sao?”

Chỉ là hai ngày trước lúc đang quay chương trình vợ bảo thèm ăn, cho nên hôm nay mới muốn ăn mà thôi...

“Cũng không hẳn.” Cao Cẩn Trúc gấp một miếng xương sườn chuẩn bị bỏ vào miệng, nhưng lúc nhìn thấy màn ảnh lại bỏ xuống.

“Nghe nói cậu và Kiều Ngọc là bạn thân cùng lớp kiêm bạn cùng phòng à?” Đạo diễn không khỏi cảm thán câu hỏi lời ít mà ý nhiều này.

“Cũng không thân lắm.” Ý tứ chính là không thân một chút nào.

Tổ đạo diễn: Tôi biết, tôi biết mà, đó cũng là một loại thân thiết ấy chứ
~

Sau khi cảm giác được không thể ép Cao Cẩn Trúc nói ra được một chút tin tức có ích nào, tổ đạo diễn quyết định buông tha anh chuyển sang tấn công nhân vật chính.

Hỏi lại vấn đề này một lần nữa, thế nhưng Kiều Ngọc lại trả lời một cách vừa thẹn thùng vừa thành khẩn thẳng thắn: “Cũng khá thân nhau, vì dù sao cũng từng chung phòng.”

Lời này nghe qua rất ái muội, vì ý tứ của câu từng chung phòng không phải là chỉ việc chỉ cùng phòng ngủ thôi, anh ta nói như vậy, tự nhiên cũng sẽ dẫn đến một ý vị khác ~

Nụ cười tổ đạo diễn bắt đầu từ từ trở nên bí ối..

Nhìn thấy Kiều Ngọc cũng ăn sườn xào chua ngọt, không khỏi càng thêm bí ối....

Tiếp theo là phỏng vấn nhân chứng thứ ba---- Ngôn Linh.

“Bây giờ có rất nhiều người ở trên mạng gọi cô là học tử đó.”

Hừ, vẫn không để cho người ta yên tĩnh ăn cơm.

“Đúng vậy, do một số em gái nhỏ quá tinh nghịch thôi.” Ngôn Linh cười cười, sau đó ác ý làm bán manh: “Lúc tôi nghe được có người gọi tôi là chị, tôi lập tức cảm thấy mặt tôi lại có thêm một nếp nhăn, mà tôi cũng có chút già đi.”

Nữ đạo diễn đang phỏng vấn giống như rất đồng cảm lập tức ra sức gật gật đầu, tiếp tục hỏi: “Cô thấy Cao Cẩn Trúc và Kiều Ngọc thế nào?”

“Là hai đứa trẻ rất hoạt bát, có quan hệ rất tốt.” Ngoài mặt Ngôn Linh vẫn cố gắng để câu trả lời của mình có vẻ như đang đánh giúp.

Quả nhiên tổ đạo diễn lập tức trúng đạn: Thật thích loại chị gái hủ nữ luôn quan tâm cp ~~

Thật ra Ngôn Linh cũng không còn cách nào, dù sao Cao Cẩn Trúc vẫn luôn kề cận mình, còn có thái độ đối đãi của mình với Cao Cẩn Trúc và

Kiều Ngọc, người sáng suốt đều nhìn ra được có chỗ không hợp lí, nên trước hết chỉ có thể lập ra một kế hoạch dự phòng an toàn cho mình và tất cả mọi người thôi~

Nói xong Ngôn Linh lập tức bắt đầu gấp sườn xào chua ngọt ăn, khẩu vị của nhà này thật sự không tệ, phải quay về tìm trợ lí nhỏ đi đặt đồ ăn ở bên ngoài thôi.

Đúng vậy, toàn trường đều ăn cơm hộp sườn xào chua ngọt, vì Cao Căn Trúc nói muốn ăn, cho nên Ngôn Linh đã tìm trợ lí nhỏ mua cùng một loại cơm hộp cho tất cả mọi người.

Tổ đạo diễn trở lại vị trí nhìn sườn xào chua ngọt trên bàn của mình...

Sau khi mọi người ăn hết sườn xào chua ngọt, lập tức phải trải qua một trận đấu mỹ thực tàn khốc vào buổi chiều.

Sau khi vòng ba được phát sóng, không nghĩ tới còn có một phần phóng sự ngoài lề, thấy fan cp liên tục hét chói tay, tổ đạo diễn vẫn vô liêm sỉ đặc biệt phóng to hình ảnh hai hộp sườn xào chua ngọt của họ lên màn hình...

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Con Heo Nhỏ Lười Biếng Cao Cẩn Trúc

Editor: Melodysoyani.

Tổ chương trình sắp xếp để chất lượng của phần ngoài lếtốt hơn gấp bội phần chiếu chính, hơn nữa vì để độ nóng của đề tài này có thể nóng lên đến tận trời, họ đã tăng thêm cường độ phỏng vấn, lúc nào cũng sẽ có phần phỏng vấn nhỏ này ~

Giống như bây giờ vậy, lúc đang ghi hình cảnh tình cảm đốt lửa trại ở nơi đất khách quê người, vẫn tiến lên lôi kéo mọi người làm phỏng vấn như cũ, hỏi về cách nhìn nhận của những người khác.

Mấy người nghệ sĩ đều nói họ có cách nhìn rất tốt đối với chính chủ, thế nhưng hết lần này đến lần khác Kiều Ngọc và hoa đán A cứ cường điệu việc Cao Cẩn Trúc tinh tế tài giỏi, bày ra dáng vẻ giống như cực kỳ thích và sùng bái.....đúng là hai yêu tinh thích diễn trò.

Hơn nữa còn làm đủ kiểu phỏng vấn chòng chát, nói thí dụ như phần hỏi nhanh đáp nhanh: “Anh cho rằng ai là người giỏi nhất?” ; “Anh muốn hợp tác với người nào nhất?”; “Không muốn hợp tác với ai nhất?”; “Người nào xinh đẹp nhất?”; “Tính cách của ai đáng yêu nhất?”....vv Đủ các loại câu hỏi ...

Vì thế fan lại được ăn không ít mật đường của cp chánh chủ (Kiều Ngọc đơn phương), có khi ăn qua nhiều mật đường cũng là một loại trách nhiệm ngọt ngào đó ~

Thế nhưng những phần diễn trò của hoa đán A luôn bị tổ chương trình cắt nối biên tập lại, nên fan có thể cẩn thận phát hiện được, nam thần Cao Cẩn Trúc chỉ thích Kiều Ngọc, không hề để ý đến cô ta, nhưng cô ta vẫn cứ đeo bám!

Nhưng mà chuyện này cũng không thể nào ngăn cản bước tiến trên còn đường diễn trò tươi sáng của hoa đán A chúng ta...

Gần đây tổ chương trình đã trực tiếp tạo ra một app rồi, nói là lúc họ đang ngồi nghỉ ngơi ở trên xe buýt, trên đường trở về, có thể phát sóng trực tiếp để tạo điều kiện giao lưu với fan, dù sao chỉ nói chuyện phiếm thôi đã kiếm được vài nhân dân tệ, vừa đơn giản lại sòng phẳng, rất tốt còn gì!

Tổ đạo diễn cố ý sắp xếp lại chỗ ngồi, cp Trúc Ngọc, cp người chủ trì ngồi kế nhau, cặp hoa đán cùng ngồi chung, lúc vừa mới phát sóng trực tiếp, đã có hàng loạt lời bình ở phía dưới:

“A á á á a~ Trúc Ngọc là nhất!!!”

“Trúc Ngọc ngồi cạnh nhau!! Đòi người lập tức vện toàn!!”

“Tôi thấy chuyện này thật máu chó!!!”

“Mau đưa nước cho tôi!! Cục đường này ngọt đến nổi cổ họng bị sặc rồi!”

Mọi việc là như vậy đó...

Kiều Ngọc đã sớm vận sức chờ phát động, chờ màn hình chiếu đến anh ta, lập tức nở một nụ cười ngọt ngào, quơ quơ tay phải: “Hello, xin chào các bạn ~”

Sau đó còn cố ý dùng tai phải khiu khiu Cao Cẩn Trúc đang nhắm mắt ở bên trái, bảo anh chào hỏi fan.

Cao Cẩn Trúc mở to hai mắt màn hình: “Xin chào.”

Kiều Ngọc lập tức kê đầu vào sát mặt Cao Cẩn Trúc, cười hì hì nói với màn ảnh là người này hay xấu hổ, có vẻ rất hướng nội.

Mẹ ơi, nhóm fan lập tức hét thảng vào màn hình! Trời ạ! Lòng của hủ nữ đều bị hai người này đâm vỡ rồi, các người cố ý phải không?

Kế tiếp hai đôi nghệ sĩ cũng ngại ngùng rụt rè chào hỏi một tiếng, tổ đạo diễn thấy như vậy sẽ không ổn, quá tẻ nhạt, vì thế bắt đầu tổ chức một trò chơi cho bọn họ tham gia.

Mỗi người được phát một tấm thẻ, nhất trí viết một từ, chỉ có một người là viết từ khác với những người khác, nhưng nghĩa cũng cực kỳ gần, mỗi lượt sẽ lí giải ra những thứ có liên quan đến từ đó, sau đó cẩn thận suy nghĩ cảm nhận để tìm ra người nằm vùng kia, theo dõi xem người nằm vùng đó có thể ẩn náo đến khi kết thúc hay không....

Không sai, trò chơi này chính là “Ai là kẻ nằm vùng.”

Vòng thứ nhất từ ngữ của mọi người là “Bà xã.”, từ của người nằm vùng là “Bạn gái.”

Mẫu giấy của kẻ nằm vùng ngẫu nhiên bị hoa đán A lấy đi một cách....Cực kỳ khó hiểu.

Kiều Ngọc bắt đầu nói: “Cái này tôi không có.”

Cao Cẩn Trúc: “Mọi thứ đều hoàn hảo.”

Fan:!! Quá trắng trợn!!! Khen đến Kiều Tiểu Ngọc bắt đầu thẹn thùng luôn rồi!

Lý Duy: “Nấu cơm rất ngon!”

Ngôn Linh: “Không nghe lời anh phải quỳ gối ở trước cửa.”

Fan: Ha ha ha ha ha! Học tử thật hài hước!

Lý Duy, Cao Cẩn Trúc: “....”

Kiều Ngọc: “Này, chị bỏ về sau đi được không!”

Hoa đán B: “Không chịu quỳ, đừng nghĩ ăn cơm.”

Fan: Thần linh ạ!!

Hoa đán A: “Hi vọng một ngày nào đó sẽ được nghe anh giới thiệu về em như vậy.” Nói xong, còn cố ý dùng vẻ mặt khó xử nhìn thoáng qua Cao Cẩn Trúc.

Tuy nhiên vì hoa đán B theo phong trào nên đã loạt vào viện tình nghi, nhưng hoài nghi của ba người đàn ông nọ đều nghiêng về hoa đán A, bất kể hoa đán A có tự giải vây cho mình thế nào, ba người đàn ông độc thân vẫn kiên quyết như cũ, hoa đán B và Ngôn Linh cũng không thể làm gì...

Vì thế ván cờ thứ nhất thành công loại kẻ nằm vùng ra....

Nhưng fan lại cảm thấy đây vốn là một vở kịch, nhao nhao vội vàng bảo hoa đán A rút đi! Ở lại đây thật sự quá ghê tởm!

Sau khi trực tiếp chấm dứt, tổ đạo diễn chẳng muốn quản việc bọn họ ngồi thế nào nữa, vì thế cuối cùng Cao Cẩn Trúc cũng ngồi xuống bên cạnh Ngôn Linh, nặng nề tựa đầu lên bả vai của vợ ngủ....

Lúc tổ đạo diễn nhìn thấy Cao Cẩn Trúc ngủ say bên cạnh Ngôn Linh thì lấy di động ra chụp lại, nhấn máy một cái, chiếu tận cảnh vẻ mặt lúc đang ngủ của Cao Cẩn Trúc.

Tổ chương trình trực tiếp đăng tải lên trang Microblogging chính thức của chương trình, đương nhiên, hoàn mỹ cắt Ngôn Linh ra khỏi tấm ảnh, kỹ thuật này thật sự không người nào sánh nổi.

“Lúc nam thần cao lãnh nổi tiếng - Cẩn Trúc ngủ cũng chẳng khác gì một thiên xứ nhỏ trên bầu trời ~” Thần tốc đánh hàng chữ này xong còn để lại ba biểu tượng gợn sóng, hành văn liền mạch lưu loát!

Sau đó còn trang trí vài hình vẽ bên ngoài chữ, nhất thời có hàng nghìn lời bình tán thành trên trang Microblogging.

Tổ đạo diễn cười âm thầm: Các người đã vừa lòng rồi sao?

Trên xe, trừ Ngôn Linh còn đang làm bạn với máy tính để chỉnh sửa lại bản vẽ ra, thì những người còn lại đều đã ngủ thiếp đi, thế nhưng ý định diễn trò của yêu tinh hoa đán A vẫn chưa bị đánh đổ.

Lúc cô ta lướt Microblogging, lúc nhìn thấy bản tin của tổ chương trình trên Microblogging, yêu tinh diễn trò lập tức lấy lại dũng cảm, bình luận một câu: “Đúng vậy, tướng ngủ của anh trai nhỏ Cao Cẩn Trúc chúng ta thật sự siêu đáng yêu ~”

Fan: “Thím này còn bình luận nữa à! Chắc chắn nam thần Cao Cẩn Trúc của chúng ta đã gói đầu ngủ trên vai của Kiều Tiểu Ngọc, nên đừng nói giống như là ngủ trên vai của cô vậy! Yêu tinh diễn trò!”

Nhưng luôn luôn có một loại fan nào tàn thích chọc người ta tức giận: “Không phải bình thường nam thần họ Kiều của các người cũng thích nhất là diễn trò sao? Sao lúc này lại không nói gì? Chẳng lẽ thực sự bị Cao Cẩn Trúc vớt bỏ rồi sao?”

Thực sự, Kiều Ngọc thường xuyên đăng tải các bài đăng có nội dung liên quan đến Cao Cẩn Trúc lên trang Microblogging, hơn nữa còn nhanh hơn cả tổ chương trình.

Nhưng mà lần này không chỉ bị tổ chương trình đăng hình Cao Cẩn Trúc đang ngủ trước, hơn nữa còn bị yêu tinh diễn trò hoa đán A nhanh chân đến trước một bước...

Fan: “...Trong đó nhất định có ẩn tình!”

Ngôn Linh vừa lướt được một đoạn ngắn Microblogging, đã nhìn thấy cuộc đại chiến đấu đá nhau này, những đám fan này thực sự là biểu tượng của sức chiến đấu mạnh mẽ, chỉ là một việc nhỏ thôi đã mắng nhau đến như vậy, còn có một đồng phân tích lớn nhỏ nữa...

Ngôn Linh nhìn thấy danh dự của Cao Cẩn Trúc và Kiều Ngọc lại bị xen lẫn bởi những lời lẽ thô tục như vậy, thật sự chịu không được, vì thế cũng đăng một dòng lên trang Microblogging của mình: “Học tử mang lợi ích đến cho các em, ghép ảnh với đại thần được không?”

Sau đó chọn bức ảnh chụp chung với Cao Cẩn Trúc nhưng đã bị cắt mất đi, rồi chụp mặt mình ngay mặt bức ảnh kia, dù sao phần bị cắt đi cũng là mặt của mình, cung cấp thêm chút lợi ích cho fan cũng chả sao...

Vừa đăng lên Microblogging, nhóm fan lập tức nhao nhao rời khỏi chiến trường, chạy đến phía dưới Microblogging của Ngôn Linh nói “Cảm ơn học tử.”, sau đó cũng tải ảnh của mình lên.

Có bạn fan girl thật sự tải ảnh của mình lên, như đa số đều lại tải ảnh mặt của Kiều Ngọc, vì thế mà hủ lại có thêm một bức ảnh để YY....

Fan: Thật sự đã tựa đầu vào vai ngủ gì gì đó rồi! Ôi sắp hít thở không thông!!

Cũng có vài fan chưa nguôi cơn tức chạy đến bên dưới bài đăng ở Microblogging của hoa đán A nhắn:

“Xin nhờ các vị già trẻ đừng diễn trò nữa, tự nâng cao diễn xuất của mình dùm cái! Đồ giả tạo!”

“Đúng là không biết xấu hổ! Chân tướng đã rõ rồi nên không dám nói tiếp nữa đúng không?”

“Về sau nếu cô còn dám tới gần nam thần nhà tôi, thì tới một lần tôi sẽ xé một lần đó!”

Hoa đán A:...Ngôn Linh! Được, được lắm! Đừng cho là tôi không nhìn ra tâm tư bẩn thỉu của chị,mọi người đều là kẻ tám lạng người nửa cân mà thôi!

Trước khi xuống xe, Cao Cẩn Trúc dần dần tỉnh lại, mở mắt ra chỉ thấy người nào đó đang ghen ghét nhìn chăm chăm vào mình và vợ nhà mình.

Cao Cẩn Trúc vui mặt tiến vào cổ của vợ cọ cọ vài lần, hung hăng hít một hơi tiên khí....

Ngôn Linh: “Mặt trời đã sắp xuống núi rồi, còn heo nhỏ lười biếng.”

Cao Cẩn Trúc: “Anh không phải heo.”

Ngôn Linh: “Đúng vậy, làm sao heo biết bán manh chứ...”

Hoa đán A: “.....Mình vừa thấy gì vậy? Tình huống hai người như vậy là thế nào?”

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Học Đệ Cao Căn Trúc

Editor: Melodysoyani

Ban đêm, hai người ngồi xem lại vòng hai “Ai ăn sẽ làm vua.” ở trên sô pha, vừa lúc màn hình quay tới cảnh hoa đán A đang nhìn chăm chăm vào Cao Căn Trúc.....

Ngôn Linh: “Khuôn mặt của anh đi đến chỗ nào cũng có thể trêu chọc người khác.” Nói xong còn thuận tay néo néo gương mặt của Cao Căn Trúc.

Cao Căn Trúc: “Cô ta thực phiền phức.”

Những lúc máy ghi hình của chương trình quay tới, thì lão yêu tinh thích diễn trò kia luôn làm những trò mờ ám với Cao Căn Trúc.

Ngôn Linh: “Anh đứng gần Kiều Ngọc thì sẽ an toàn hơn, em ấy sẽ bảo vệ cho anh.”

Bởi vì Kiều Ngọc đã nhìn ra chút tâm tư của hoa đán A, nên càng muốn giữ chặt sự nghiệp cp to lớn của mình hơn, càng không thể để loại yêu tinh thích diễn trò này phá hủy!

Cao Căn Trúc: “Ừm, chắc là vậy.”

Ngôn Linh:.....

Quả thật là cần phải vậy, bằng không chẳng phải những tiền bạc đã hao tổn trên người Kiều Ngọc đều ổng phí hết rồi sao?

Trước kia lúc Kiều Ngọc còn học đại học, anh ta là một hỗn thế ma vương (ma vương hại đời), sau này lúc bị anh em (bạn bè xấu) phản bội, còn lạnh lùng đi qua nhờ bạn cùng phòng Cao Cẩn Trúc giúp anh ta một tay.....

Vì vậy anh ta mới nhìn rõ cuộc đời, sau đó lại đặt Cao Cẩn Trúc vào vị trí người anh em duy nhất (đơn phương cho rằng).

Nhớ năm đó Kiều Ngọc mới là sinh viên đại học năm nhất, nên dĩ nhiên người làm chị như Ngôn Linh cũng muốn giúp đỡ một chút.

Bởi vì từ nhỏ người này đã được nuông chiều quá mức, ba của anh ta còn bảo người sắp xếp cho hai người ở chỗ tốt nhất của kí túc xá trong trường đại học, không chỉ không có bảo vệ canh cửa, hơn nữa còn ngay cửa 101 ở lâu một của kí túc xá, nên việc ra vào rất thuận tiện cho loại người lười bẩm sinh như Kiều Ngọc

Lúc Ngôn Linh dọn dẹp giúp Kiều Ngọc ở 101, nhìn thấy bạn cùng phòng của Kiều Ngọc kéo một cái vali cũ nhưng không hề bị bẩn, còn gánh một chiếc túi du lịch cỡ lớn đi vào.

Ngôn Linh vỗ vỗ tay nhỏ, cười cười chào bạn cùng phòng mới của Kiều Ngọc: “Chào cậu.”

Thuận tay chỉ vào Kiều Ngọc rồi nói với bạn cùng phòng mới: “Cậu ấy là bạn cùng phòng của cậu, tên là Kiều Ngọc, kiêu là Tiểu Kiều trong mỹ nữ tam quốc, ngọc trong ngọc bội, tôi là chị họ của cậu ấy, bạn học, cậu tên là gì?”

Bạn cùng phòng còn chưa lên tiếng, Kiều Ngọc đang ngồi chơi di động bên mép giường đã không vui: “Cái gì mà Tiểu Kiều mỹ nữ chứ, em là đàn ông mà!”

Ngôn Linh:.....Gương mặt còn bún ra sữa thì đừng nên nói những lời này nữa.

Ngôn Linh thấy sau khi bạn cùng phòng của Kiều Ngọc bị Kiều Ngọc ngắt lời thì không nói chuyện nữa, còn bắt đầu cô gắng sắp xếp đồ đạc, nên cho rằng học đệ nhỏ này tương đối thẹn thùng và hướng nội.

Vì thế cô lại mở miệng lần nữa: “Học đệ à đừng khẩn trương, tôi là học tử của các cậu, có vấn đề gì cứ trực tiếp tìm tôi, nếu khônghai ta kết bạn WeChat trước được không?”

Chuyện kết bạn Wechat này, xác thực là ý muốn của Ngôn Linh.

Thứ nhất, tên Kiều Ngọc khốn kiếp này thường hay mất tích, thế nên bạn cùng phòng cũng có thể coi như một cơ sở ngầm, thứ hai, gần đây có một học tử còn thiếu một nam chính hotboy cho kịch bản của mình, lấy kinh nghiệm nhiều năm của mình, Ngôn Linh thấy vị học đệ này hoàn toàn hợp với vai đó..... Vì thế bắt đầu lôi kéo làm quen.

Nhưng vị học đệ này lại không giống như những gì cô suy nghĩ, chỉ giương mắt nhìn Ngôn Linh, mở miệng nói: “Không có WeChat.”

Ngôn Linh:..... Hay lắm, ý vị từ chối thực sự rất rõ ràng.

“Vậy số di động thì sao?” Ngôn Linh tiến thêm một bước, hỏi lần nữa.

“Không có.” Lần này càng từ chối...tàn nhẫn hơn.

Ngôn Linh: “..... Vậy, dù sao cũng có thể hỏi tên họ phải không?”

“Cao Căn Trúc.” Cao Căn Trúc thấy đã gần sắp xếp xong hết tất cả đồ đạc, vì thế cầm tài liệu đi đến phòng giáo viên báo danh.

Ngôn Linh:.....

Lần đầu tiên trong đời Kiều Ngọc nhìn thấy cảnh tượng Ngôn Linh ngây người, nhất thời cực kỳ vui vẻ, hận không thể lập tức có thể biến ra hai túi hạt dưa từ trong tay, liên tục cắn ăn.

Ngôn Linh: “Cao Cẩn Trúc? Nghe rất quen tai, em có ấn tượng gì không?”

Ngôn Linh quay đầu, vẻ mặt ngây ngô nhìn Kiều Ngọc đang ngồi ở trên giường, hỏi.

Kiều Ngọc lắc đầu, ngay sau đó dừng một chút, đầu hiện lên một luồng sáng, lập tức nhớ ra!

Kiều Ngọc: “Em biết cậu ta là ai rồi! Lúc kỳ nghỉ hè vừa mới bắt đầu cha đã nhắc tới cái tên này với em, em cảm thấy rất phiền toái mới chơi trò mất tích!”

Ngôn Linh:..... Cho nên, là ai?

Kiều Ngọc: “Hừ, còn không phải người đứng đầu năm nhất sao? Chị nhìn dáng vẻ cao ngạo của cậu ta đi, chẳng cái gì mà chẳng chứ!”

Ngôn Linh nghe xong cũng lập tức nhớ ra, đúng đúng đúng, hai ngày trước đã nhìn thấy cái tên này trên mặt báo của trường học, bởi vì gần như là đậu hết tất cả các khoa, lấy danh học sinh hạng nhất để vào trường chúng tôi học.

Thầy của chúng tôi còn lên ca ngợi khoa trường ở văn phòng, nói trường học vớt được một bảo vật, còn nói phải miễn toàn bộ học phí cho vị học sinh hạng nhất kia, hơn nữa phải khen tặng đầy đủ các loại học bổng, mới có thể đoạt được vị tôn đại thần này về.

Ngôn Linh nhớ lại quần áo mà Cao Cẩn Trúc mặc, nhớ lại giường đệm đơn sơ của anh, có vẻ như là gia cảnh có chút khó khăn. Thế nhưng vị học

đệ này lại cực kỳ tinh tế!

Ngôn Linh gõ gõ đầu của Kiều Ngọc: “Trước hết em hãy lo nâng cao trình độ mình đi, nếu học kỳ này bị rớt lớp, chị sẽ nói vài chuyện xấu của em cho ba em nghe đó.”

Kiều Ngọc:..... Độc nhất là lòng dạ đàn bà!

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Manh Chủ* Cao Cẩn Trúc

Editor: Melodysoyani.

*Manh chủ: là một từ ngữ mới trên internet, là loại xưng hô đối với một nhân vật hoặc một đồ vật nào đó được cho là đáng yêu.

Lần đầu tiên sau khi bị Cao Cẩn Trúc từ chối, cũng không mặt dày mày dạn đi tìm người ta nói chuyện nữa, vì dù sao cuối cùng người nọ cũng không có phản ứng gì.

Nhưng mỗi ngày Ngôn Linh đều có thể nghe thấy cái tên này từ miệng của thầy cô và các bạn học.

Những chuyện họ nhắc tới không khác chuyện xấu hổ trước đó của cô mấy, thậm chí còn có người thăm hại hơn.....vì vậy Ngôn Linh đột nhiên cảm thấy dễ chịu hơn.

Lần thứ hai gặp Cao Cẩn Trúc vẫn là ở 101, trường hợp lần này có chút lúng túng.....

Gần đây Kiều Ngọc có theo đuổi một nữ sinh, có vẻ vì vẫn chưa theo đuổi được, nên người nào đó mới đứng đợi nữ sinh kia ở ngoài mưa cả ngày, bây giờ đã phát sốt bệnh nặng nằm trên giường của kí túc xá.

Ngôn Linh cầm theo tô cháo nóng hồi đến gõ cửa phòng 101, nhưng gõ thật lâu cũng không ai mở cửa, sau đó thành tình nghe được tiếng vạn chìa khóa ở sau lưng.

Ngôn Linh:..... Có chút lúng túng.

Cao Cẩn Trúc cầm chìa khóa mở cửa, Ngôn Linh vẫn không mất lễ phép, chào hỏi một tiếng, Cao Cẩn Trúc “ừ” một tiếng xem như đáp lại.....

Ngôn Linh vào cửa đã thấy Kiều Ngọc đang cuộn mình vào trong chăn, chỉ lộ ra một khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, dáng vẻ này làm Ngôn Linh có chút sợ hãi.

Ngôn Linh đặt cháo lên trên bàn, rồi từ từ đến trước giường của Kiều Ngọc sờ sờ cái trán của anh ta, với độ nóng này có thể trực tiếp đưa tới bệnh viện rồi.

Ngôn Linh: “Đây cũng quá nóng rồi, đến bệnh viện nhé?”

Kiều Ngọc hàm hàm hồ hồ nói gì đó, Ngôn Linh không thể nghe rõ được.

Sau khi Kiều Ngọc lặp lại rất nhiều lần, nhưng Ngôn Linh vẫn nói nghe không rõ, cuối cùng Kiều Ngọc phải yếu ớt mắng: “Em không đi! Cao Cẩn Trúc là tên dê tiện! Cướp bạn gái của em!”

Cao Cẩn Trúc, Ngôn Linh:.....

Ngôn Linh: “Nói bừa cái gì đấy! Trời ạ, em có bị ngốc không vậy? Nhanh lên, mau đến bệnh viện!”

Ngôn Linh vừa kéo Kiều Ngọc ra, vừa dùng ánh mắt hết sức xin lỗi nhìn Cao Cẩn Trúc, phát hiện người nọ hoàn toàn không thèm để ý, thậm chí còn chưa từng nhìn qua bên này.....

Đừng nói là Kiều Ngọc đang phát sốt đến hữu khí vô lực, mà ngay cả một cô gái yếu đuối như Ngôn Linh cũng không thể đả động đến anh.

Rơi vào đường cùng, Ngôn Linh chỉ có thể đút cháo cho anh ta ăn trước, sau đó lại đút thêm một ít cháo nữa.

Sau khi Kiều Ngọc khôi phục lại chút sức lực, vẫn tiếp tục mắng chửi âm ỉ.

Ngôn Linh lập tức quát bảo ngưng lại: “Nói chuyện đàng hoàng cho chị, đừng chọc chị tức giận. Chút lòng dạ gian xảo của em chị còn không rõ sao? Cao Cẩn Trúc người ta lớn lên vừa đẹp trai lại có thành tích tốt, dù là chị thì chị cũng thích người ta chứ không thèm thích em đâu, nên em đừng có âm dương quái khí ở chỗ này nữa.”

Ngôn Linh nói xong vỗ vỗ đầu nhỏ bị thương của Kiều Ngọc, thật ra cô nói chuyện khá lớn tiếng là vì sợ Cao Cẩn Trúc không thể nghe thấy, phê bình Kiều Ngọc khen ngợi anh, cũng coi như là một loại xin lỗi đền bù đi.....

Kiều Ngọc bị giảng đạo một phen lập tức sợ đến không hé răng.

Ngôn Linh đi đến bên bàn học của Cao Cẩn Trúc, Cao Cẩn Trúc vẫn đang hết sức chuyên chú múa bút thành văn, ai nha, những con chữ nhỏ này nhìn thật đẹp mắt!

“Bạn học Cao à?! Mới vừa rồi đầu của Kiều Ngọc bị nóng đến hồng, nên cậu cũng để ở trong lòng, tôi thay mặt em ấy xin lỗi cậu được không?” Dù sao Ngôn Linh cũng cảm thấy vẫn phải nói một tiếng xin lỗi với Cao Cẩn Trúc.

“Không cần đâu.” Cao Cẩn Trúc thản nhiên nói lại một câu.

Ngôn Linh: “Nói vậy là cậu không có tức giận sao?”

“Cô không phải là người có lỗi.” Cao Cẩn Trúc nhìn thoáng qua Ngôn Linh.

Ngôn Linh:.....Ý của cậu là muốn để Kiều Ngọc tự đến nói lời xin lỗi à.

“Nói cũng phải.” Ngôn Linh nói xong xoay người trở lại mép giường của Kiều Ngọc, cúi đầu nói vài câu với Kiều Ngọc.

Sau đó Kiều Ngọc suy nghĩ một lát rồi mở miệng: “Này, thực xin lỗi, là đầu óc tôi bị nước chảy vào, nên mới nói bừa với cậu như vậy, tôi thật sự xin lỗi.”

Lúc này Cao Căn Trúc mới vừa lòng cho qua: “Ừm.”

Kiều Ngọc chiếm được lợi ích nên cũng chẳng muốn so đo nữa, lập tức vô tâm không phối như vậy, nằm chơi di động ở trên giường, trực tiếp quên nữ sinh kia.

Ngôn Linh không khỏi có chút buồn cười, chẳng lẽ học đệ cao lãnh này có thuộc tính ngạo kiều sao? Cũng có chút đáng yêu đó.

“Vậy chị về trước đây, tạm biệt.” Thấy Kiều Ngọc đã khôi phục khí sắc, lòng của Ngôn Linh cũng yên tâm lại, chuẩn bị rời đi.

Ngôn Linh đi tới cửa lúc chuẩn bị đóng cửa, lại vẫy tay với Cao Căn Trúc: “Tạm biệt nhé ~”

Kiều Ngọc:..... Vì cái gì lại để kí hiệu gợn sóng sau từ “tạm biệt” của anh ta chứ!

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Đứa Bé Ngoan Cao Cẩn Trú

Gần đây Ngôn Linh cảm thấy quan hệ giữa mình và vị học đệ kia đã dịu lại một chút, vì thế lại nghĩ đến chuyện phải làm sao để thân thiết với vị học đệ kia.

Cô chột chột hông của Kiều Ngọc đang ở bên cạnh hỏi xem anh ta có biết bạn cùng phòng Cao Cẩn Trú của mình có WeChat nào hay không.

Vẻ mặt Kiều Ngọc khinh thường nói anh không có WeChat nào.

Vì thế Ngôn Linh lại hỏi: “Chẳng lẽ trong lớp em không ai biết QQ của cậu ta sao?”

Kiều Ngọc thất thần tìm kiếm ở trên di động, tìm thật lâu cũng không tìm được!

Rõ ràng trong lớp có tới hai mươi người, chẳng lẽ ngay cả QQ người này cũng không có sao?

Ngôn Linh cầm điện thoại của Kiều Ngọc xem đi xem lại, lại xác nhận lần nữa, xác thật không có!

Chuyện này thật sự có chút kì lạ, Kiều Ngọc cũng có chút tò mò, sau đó nghĩ nghĩ, nói: “Hình như trước giờ em chưa từng thấy cậu ấy dùng di động thì phải!”

Ngôn Linh hơi kinh ngạc nói: “..... Không phải chứ? Em mà cũng chú ý tới những chuyện này sao?” Tính tình lơ mơ của Kiều Ngọc làm cô

có chút không dám tin tưởng.

Dù sao hiện tại khoa học kỹ thuật đã phát triển như vậy, ngay cả bà cố nội cũng rảnh rỗi không có việc gì dùng điện thoại lướt Weibo đó!

Kiều Ngọc cũng có chút chột dạ đối với trí nhớ của mình: “Để tối nay về phòng ngủ em sẽ hỏi lại một chút vậy, em thật sự chưa từng thấy qua di động của cậu ta.”

Ngôn Linh tỏ vẻ hết sức mong đợi tin tức vào tối đêm nay của anh ta.

Rốt cuộc cũng đến buổi tối, Kiều Ngọc biết được kết quả đã gấp đến không chờ nổi gửi tin tức đến cho Ngôn Linh:

“Em đã nói rồi mà! Cậu ta không có di động! Mới vừa rồi em còn hỏi thầy, hình như cậu ta chỉ còn một người mẹ ở nhà, hơn nữa gia đình cũng có chút khó khăn, thầy còn nhắc em phải quan tâm cậu ta một chút nữa!”

Ngôn Linh nhìn tin nhắn Kiều Ngọc gửi đến trên di động, cảm giác có chút đau lòng cho học đệ, di động cũng không có, làm sao có thể lên mạng xem tin tức được chứ, khó trách không thích cười như vậy!

Sau đó Ngôn Linh lại đụng phải Cao Cẩn Trúc ở bên ngoài phòng 101.

Bởi vì gần đây nhà trường muốn tổ chức liên hoan đêm để thi đấu tài nghệ, Ngôn Linh đi báo danh làm người chủ trì, vừa lúc đụng phải Cao Cẩn Trúc tới báo danh.

Ngôn Linh đến gần nhìn thoáng qua: “Ồ, học đệ đăng kí kịch câm sao?” Có chút khó khăn đó! Chuyện này phải cần đến kỹ năng diễn xuất thì phải?

Cao Cẩn Trúc “Ừm.” một tiếng chuẩn bị đi, Ngôn Linh lập tức chạy đến bên cạnh anh, cùng đi với anh: “Tôi có chút tò mò đó, vì sao cậu lại thi

đấu vậy? Tôi cảm thấy hình như cậu không thích náo nhiệt lắm thì phải?”

Đối mặt với Ngôn Linh nói thẳng không cố kỵ, Cao Cẩn Trúc坦然 nhiên đáp lại một câu: “Có phần thưởng.”

Ngôn Linh:..... Vừa đơn giản lại khẩn khe, mình nhớ rõ phần thưởng của giải nhất là máy tính, giải nhì là di động, còn phần thưởng khuyến khích là 1000 đồng tiền.

“Vậy cậu muốn máy tính kiểu nào? Tôi có thể đi hỏi giúp cậu!” Bởi vì Ngôn Linh nghĩ chắc là người này đang hướng tới phần thưởng của giải nhất, nên đã trực tiếp hỏi như vậy.

Dù sao nhân duyên của Ngôn Linh cũng thực sự không tồi, giải thưởng vừa đúng lúc do vị học trưởng thân quen đi mua, hiện tại có lẽ chính là cơ hội tốt để lôi kéo Cao Cẩn Trúc.

Cao Cẩn Trúc: “..... Không phải máy tính, là một ngàn đồng.”

Ngôn Linh: “..... Khụ, khụ, đúng vậy, cầm tiền ở trong tay mới là thực tế nhất, ha ha.” Có chút xấu hổ.

“Ừm.” Cao Cẩn Trúc đi về phía cổng lớn của trường học.

“Bạn học Cao đi đâu vậy? Không đi ăn cơm sao?” Ngôn Linh có chút tò mò đối với việc Cao Cẩn Trúc không ăn cơm mà chạy ra ngoài trường.

“Dạy thêm.” Cao Cẩn Trúc nói xong nhanh chân rời khỏi, dáng vẻ giống như không nhanh lên thì sẽ bị trễ vậy.

Việc vừa mới kì kèo mè nheo với Ngôn Linh, xác thật có chút lãng phí thời gian.

Ngôn Linh nhìn bóng dáng càng lúc càng xa của học đệ, trong lòng không khỏi cảm thán một trận: Thật sự là một đứa bé ngoan vừa biết cố

gắng lại biết chịu khó!

Thật ra ngay từ đầu Ngôn Linh vẫn không hiểu được vì sao Cao Cẩn Trúc không cần máy tính, ngược lại muốn phần thưởng khuyến khích.

Cho dù vì tiền bạc mới đến thi đấu, thì rõ ràng máy tính kia cũng bán được nhiều tiền hơn! Một ngàn đồng vẫn kém xa.

Nhưng nghĩ lại thì người học đệ cao lãnh thường không thích nói chuyện này, chính là một kẻ khó hiểu, không có khả năng sẽ tự biết cầm đi bán, càng không thể nào trả giá với người ta.

Cuối cùng sau khi ý thức đi dạo một vòng thì cũng trở lại, Ngôn Linh cảm giác được quả nhiên trực tiếp lấy tiền mới là thực tế nhất.....

~ Hết chương 10~

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Cao Cẩn Trúc Bị Bệnh

Editor: Melodysoyani.

Cho dù là thân thể làm bằng sắt, nhưng loại người hăng ngày vừa học tập lại vừa ăn cháo loãng như Cao Cẩn Trúc, thật đúng là không phải người nữa!

Rốt cuộc sau một thời gian dây cốt của Cao Cẩn Trúc cũng bị chặt đứt, đầu óc trực tiếp chết máy.

Chờ đến lúc Cao Cẩn Trúc gian nan mở to mắt, đã phát hiện Kiều Ngọc và Ngôn Linh đang cúi đầu, vẻ mặt lo lắng nhìn mình.....

Vào buổi tối lúc Kiều Ngọc trở về phòng ngủ, đã nhìn thấy Cao Cẩn Trúc nằm úp sấp ngủ thiếp đi ở trên bàn sách, nên cảm thấy có chút kì quái.

Bởi vì dựa theo quy luật sinh hoạt của người này mà nói, lúc này anh phải nằm ngủ ở trên giường mới đúng.

Kiều Ngọc cho rằng Cao Cẩn Trúc học tập quá nhiều, nên trực tiếp mệt đến nằm sấp trên bàn sách để ngủ, sợ anh ngủ như vậy sẽ cảm lạnh, vì thế đẩy Cao Cẩn Trúc một chút muốn gọi anh dậy.

Đẩy đến thiếu chút nữa làm Cao Cẩn Trúc ngã xuống mặt đất, cũng may Kiều Ngọc tay mắt lanh lẹ đỡ người nọ.

Kiều Ngọc phát hiện người này ngủ đến không khỏi giống như chết rồi đi, lập tức gọi hai tiếng, thấy Cao Cẩn Trúc vẫn chưa tỉnh, liền cảm thấy

không thích hợp.

Sau đó gọi điện điện cho Ngôn Linh, cô đang mặc đồ ngủ chỉ choàng một cái áo khoác dài lên đã trực tiếp chạy tới đây.

“Không có việc gì chứ? Không thoải mái ở chỗ nào?” Ngôn Linh thấy Cao Cẩn Trúc tỉnh trực tiếp hỏi.

“Tôi không sao cả.” Giọng nói Cao Cẩn Trúc còn có chút khàn khàn.

“Đến lúc này rồi mà còn cậy mạnh.” Ngôn Linh nhìn vẻ mặt tái nhợt và dáng vẻ suy yếu của Cao Cẩn Trúc, không biết phải nói gì mới phải.

Lập tức tung ra sát chiêu: “Phải bệnh nặng đến nỗi gọi người nhà tới đây thì cậu mới chịu sao?”

.....

“Bệnh đau bao tử lại tái phát thôi.” Gần đây Cao Cẩn Trúc không ăn được bữa cơm đàng hoàng nào, vì thế dạ dày lại bắt đầu biến động.

Ngôn Linh thấy môi của Cao Cẩn Trúc trở nên trắng bệch, lập tức bảo Kiều Ngọc lấy một ly nước lại đây.

Cô đỡ Cao Cẩn Trúc dậy, tay phải vòng lấy anh từ sau lưng, để anh dựa vào trên người của mình.

Chỉ là Cao Cẩn Trúc cao to, nên cần cổ không thể dựa vào chỗ nào cả.....

Ngôn Linh cầm lấy ly nước trong tay của Kiều Ngọc, nhấp thử một ngụm nước để thử độ nóng theo thói quen, cảm thấy có thể uống được thì lại đưa đến bên miệng Cao Cẩn Trúc, phát hiện anh có chút kháng cự.....

Được rồi, có vẻ như Cao Cẩn Trúc không thể dùng ly nước đã bị người khác uống qua.

Ngôn Linh bất đắc dĩ, chỉ có thể mở miệng nói với Kiều Ngọc: “..... Lấy một ly nước khác đến đây.”

Kiều Ngọc:.....Thích sạch sẽ, thật lắm chuyện mà.

Sau khi đút nước cho Cao Cẩn Trúc xong, Ngôn Linh lại bảo Kiều Ngọc đi ra ngoài mua chút thức ăn thanh đạm và thuốc trị bệnh đau bao tử về.

Kiều Ngọc vốn dĩ hết sức không muốn nhắc chân đi, nhưng lúc anh ta nhìn thấy dáng vẻ muốn từ chối của Cao Cẩn Trúc, thì lập tức cầm túi tiền chạy ra ngoài.

Kiều Ngọc: Mua cho cậu ăn chính là đang nể mặt cậu, cậu càng không cần thì tôi càng muốn mua!

“Nếu cậu thật sự không muốn thiếu nợ ân tình của người khác, thì về sau từ từ trả cũng được.” Ngôn Linh thấy vẻ mặt khước từ của Cao Cẩn Trúc, bèn nói như vậy.

Ngôn Linh biết anh không muốn thiếu nợ ân tình của người khác, càng không muốn phải trả nợ ân tình. Bởi vì chuyện này đối Cao Cẩn Trúc mà nói là chuyện rất phiền toái.

“Nếu cậu không muốn trả hay không biết phải trả thế nào cũng không sao cả, chúng tôi sẽ không bắt cậu phải trả đâu, tôi là học tử của cậu, quan tâm người học đệ như cậu cũng là chuyện nên làm thôi.” Ngôn Linh cố ý đùa anh.

Tuy nhiên khi nhìn thấy vẻ mặt có chút không đồng tình của Cao Cẩn Trúc, vui vẻ của Ngôn Linh lập tức biến mất.

Vì thế trong mấy ngày Kiều Ngọc giúp Cao Cẩn Trúc xin phép thầy cho anh nghỉ bệnh, đều là do một tay Ngôn Linh chăm lo ba bữa cho Cao Cẩn Trúc đang ốm yếu nằm trên giường, bởi vì dù sao cũng không thể trông cậy vào Kiều Ngọc được.

Hơn nữa Ngôn Linh phát hiện dường như Cao Cẩn Trúc lúc đang ốm yếu sẽ càng trở nên mất cảm hơn.

Ngôn Linh cảm thấy như vậy cũng không phải là không có nguyên nhân, giống như buổi trưa hôm nay vì gặp chút chuyện nên phải nán lại một chút, kết quả là trễ hơn bình thường gần nửa giờ mới đến 101, Ngôn Linh rõ ràng cảm thấy Cao Cẩn Trúc áp suất thấp và không vui.

Tuy rằng thoát nhìn mặt ngoài Cao Cẩn Trúc không có gì cả, vậy mà trong lòng Ngôn Linh vẫn cảm giác có chút kì lạ, nhưng cũng không nghĩ nhiều.

Nghĩ không ra thì không cần phải nghĩ nữa, đừng tự tìm phiền não cho mình, đây là quan niệm sống của Ngôn Linh.

Thật vất vả mới chờ tới lúc Cao Cẩn Trúc bình phục, sau đó mỗi người lại bắt đầu bận rộn với bài vở bài tập và chuyện riêng của mình.

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Hotboy Cao Cẩn Trúc

Editor: Melodysoyani.

Đêm nay là thời điểm thi đấu tài nghệ, Ngôn Linh đã mặc xong lễ phục, đang đối chiếu lại kịch bản với vài người chủ trì khác.

Ngôn Linh vừa đọc xong kịch bản lúc vừa mới chuẩn bị đi chơi đã nghe được tiếng chào hỏi của học tử, sau đó lại thấy Cao Cẩn Trúc mặc đồ vest đứng bên cạnh học tử, cách ăn mặc này rất hợp xu thế và nổi bật.

“Ngôn Tiểu Linh, đây là nam chính trong kịch bản của chị, có đẹp trai không? Hot boy của lớp đó!” Học tử lôi kéo Ngôn Linh lại, hết sức khoe khoang chỉ vào Cao Cẩn Trúc nói.

Ngôn Linh: “Đẹp, đẹp trai lắm, vị học đệ này chính là người mà em từng nói qua với chị đó. Làm sao chị có thể thuyết phục được cậu ấy vậy?”

Đúng vậy, tuy rằng lúc ấy không có được số di động của học đệ, nhưng Ngôn Linh vẫn nhắc tới Cao Cẩn Trúc với học tử.

Không nghĩ tới, học tử có thể mời đống người bằng Cao Cẩn Trúc này đến thi đấu kịch bản với cô.

Cho nên Ngôn Linh không khỏi có chút tò mò.

Học tử: “??? Thuyết phục cái gì?? Trực tiếp đưa thù lao tương ứng là được.”

Ngôn Linh:..... Ồ.

Nhất tiền song điều, hai bên đều cần tiền, mình cảm thấy vị học đệ này có thể trực tiếp đi làm nghề tài chính.

Ngôn Linh chào hỏi Cao Cẩn Trúc, cũng ca ngợi phần trang phục của học đệ một phen.

Cao Cẩn Trúc lễ phép đáp lại một câu: “Cám ơn, cô cũng rất xinh đẹp.”

Ngôn Linh:.....Làm sao hôm nay mình lại cảm thấy học đệ có chút khác với thường ngày vậy nhỉ?

Buổi liên hoan đêm thi đấu tài nghệ chính thức bắt đầu, Ngôn Linh và vài người chủ trì khác lên điều khiển chương trình, kịch bản của Cao Cẩn Trúc là tiết mục cuối cùng.

Trình độ làm đạo diễn của học tử có thể nói là khá tốt, nhưng cũng không biết vị học đệ kia sẽ biểu diễn trên sân khấu thế nào.

Rốt cuộc cũng tới tiết mục cuối cùng, Cao Cẩn Trúc vừa lên sân khấu đã dẫn tới đông đảo tiếng hoan hô và tiếng hét chói tai, vài người chủ trì ở sau rèm chỉ có thể thở dài hai tiếng rồi đi ra nhắc nhở, trường hợp này mới dụ lại một chút.

Cũng không biết tiết mục biểu diễn kịch bản đã kết thúc vào lúc nào, tóm lại mỗi nụ cười khổ, mỗi ánh nhìn u buồn và cái nhíu mày của Cao Cẩn Trúc trên sân khấu, đều khắc thật sâu vào trong lòng Ngôn Linh.

Thẳng đến lúc nghe được tiếng vỗ tay như sấm ở dưới đài, Ngôn Linh mới hồi phục tinh thần lại, cùng trở lại trung tâm của sân khấu với vài người chủ trì khác, nghe thầy cô giám khảo đánh giá, Ngôn Linh và nhóm người chủ trì cũng được khen ngợi vài câu.

Giải nhất không hề nghi ngờ là tiết mục kịch bản của Cao Cẩn Trúc.

Sau khi trao giải chấm dứt, Ngôn Linh nhìn thấy Cao Cẩn Trúc đưa máy tính trong tay cho học tử, học tử cầm phần thưởng giải nhì của bạn trai là di động và phần thưởng giải khuyến khích của em trai là 1000 đồng tiền, tất cả đều đưa cho Cao Cẩn Trúc.

Ngôn Linh:.....Vật trao đổi ngang giá cũng không tệ lắm.

Trong một đêm, tất cả tài khoản Wechat trên trang web forum của trường đều đăng tải video clip toàn bộ hành trình trận đấu củatối nay, hơn nữa còn đặc biệt phát riêng tiết mục kịch câm.

Tức khắc cái tên Cao Cẩn Trúc có sức ảnh hưởng ngang bằng một hotboy NO.1.

Bởi vì trường học quy định trong thời gian học không cho phép học sinh ra ngoài làm thêm (trừ bỏ thời gian thực tập ra), cho nên có rất nhiều thương nghiệp quảng cáo và tổ kịch bản nhao nhao bày tỏ đáng tiếc, mà khoảng thời gian trước Cao Cẩn Trúc vì bệnh đau bao tử nên cũng đã vứt bỏ việc dạy thêm của mình, nên chỉ có thể đi tìm nơi dạy thêm một lần nữa.

Tên miệng rộng Kiều Ngọc biết được việc này, đã lập tức nói lại với Ngôn Linh.

Ngôn Linh nghĩ vừa lúc đây chính là thời cơ tốt để phát huy quan hệ tốt đẹp giữa học tử và học đệ! Vì thế hết giờ học lập tức mua ba phần điểm tâm ngọt đến 101.

Gõ không quá hai lần cửa đã được mở ra, người mở cửa là Cao Cẩn Trúc. Cũng không biết tên Kiều Ngọc kia đã đi buông thả ở nơi nào rồi.

Sau khi Ngôn Linh đi vào, tâm tình thực tốt chào hỏi: “Học đệ à, xem học tử mang gì đến cho cậu nè?” Cô nâng hộp chocolate trong tay lên quơ quơ ở trước mắt Cao Cẩn Trúc.

Đặt phần của Kiều Ngọc vào một góc, sau đó mở hai phần còn lại ra, bỏ vào trong đĩa, rồi đặt một đĩa vào trong tay của Cao Cẩn Trúc.

Cao Cẩn Trúc:.....

“Nghe nói cậu đang tìm nơi dạy thêm à?” Ngôn Linh ăn một miếng bánh ngọt vô cùng mềm dẻo, thực sự rất ngon!

“Ừm.” Cao Cẩn Trúc đặt món điểm tâm ngọt lên bàn.

“Trên WeChat của học tử có rất nhiều diễn đàn dạy thêm, muốn tôi giới thiệu cho cậu hay không?” Ngôn Linh nói xong liền trực tiếp muốn tìm di động của Cao Cẩn Trúc.

Cao Cẩn Trúc lấy điện thoại di động ra từ trong ngăn kéo của học bàn, Ngôn Linh vừa thấy đã biết vị học đệ này vốn chưa từng sử dụng nó.

Cũng phải, di động đối với học đệ mà nói là có cũng được không có cũng chả sao, có lẽ dù có tiền anh cũng sẽ không đi mua điện thoại di động, bởi vì mỗi tháng đều phải nạp tiền.....

Không có thể di động cũng không sao, cũng có thể dùng wifi để lên mạng, không đúng, không đúng, WeChat cần có số di động để đăng kí, bằng không trực tiếp dùng của mình đi? Cũng được đó!

Sau khi Ngôn Linh trải qua một trận giằng co, thì bắt đầu cài đặt di động lại cho Cao Cẩn Trúc, tải xuống WeChat và Weibo.

Cô đặt điện thoại ở trước mặt Cao Cẩn Trúc, từ bước một dạy cho anh phải làm sao để vào WeChat, sau đó nhập mật khẩu tài khoản của mình vào, chỉ cho anh cách liên hệ với người khác, cũng như cách đăng tải tin tức.

Từ trên xuống dưới, thực sự có rất nhiều diễn đàn dạy thêm, còn có nhóm người chủ trì, cái nhóm tiên nữ gì đó nữa?? Một đồng lớn.

Trong quá trình dạy học, trên trang lại hiện lên kí hiệu tin nhắn màu đỏ của một nick nào đó. Đó là một nick name cũ rích, không cần nhấn vào cũng có thể nhìn thấy tin nhắn trong đó: Học tử, em thích chị!

Cao Cẩn Trúc, Ngôn Linh:.....

Ngôn Linh nhấn vào tin nhắn nọ, sau đó ấn vào hình đại diện của đối phương, lại ấn vào góc trên bên phải, lựa chọn thiết lập số đen. Một loạt động tác hết sức lưu sưởng.

“Nhìn hiểu chưa?” Ngôn Linh nhìn Cao Cẩn Trúc nghiêm túc hỏi: “Về sau những loại tin nhắn giống như vậy cậu cứ trực tiếp cho vào số đen giúp tôi.”

“Ừm.” Cao Cẩn Trúc không hỏi githêm đã trực tiếp lựa chọn nghe theo sắp xếp.

Sau đó Ngôn Linh còn chỉ cho Cao Cẩn Trúc cách vào vòng kết nối bạn bè ở WeChat, bởi vì có rất nhiều người truyền phát thông tin tuyển dụng dạy thêm, đều sẽ chọn phát qua vòng kết nối mở rộng của bạn bè.

Sau khi Cao Cẩn Trúc tỏ vẻ mình đã hiểu rõ, mới trở lại giao diện của di động để vào Weibo, sau đó lại dạy học một phen.

Thực ra việc tải Weibo cho Cao Cẩn Trúc, chủ yếu là muốn anh có thể xem nhiều bản tin ngắn một chút, vừa để giải trí lại có thể bắt kịp thời đại, khiến cho cuộc sống của Cao Cẩn Trúc có thêm một chút thú vị.

Ngôn Linh tức khắc cảm thấy cả người mình phát ra luồng sáng của một vị học tử thánh mẫu. Ngay cả bản thân cũng cảm thấy học tử như mình đã nhiệt tình quá mức.

Vì thế sau khi Ngôn Linh rời khỏi, Cao Cẩn Trúc đã biết cách dùng wifi trong phòng để đăng nhập vào WeChat, nhưng anh không tìm thấy trang mình cần, cũng không tìm được tin tức mình muốn nhìn thấy.....

Sau đó lập tức đến diễn đàn dạy thêm đọc tin tức, mới vừa nhìn thấy một chỗ thích hợp, tiếp theo đã bị WeChat nhắc nhở tài khoản này đã được đăng nhập ở một thiết bị khác nên bắt buộc phải thoát ra.....

Cao Cẩn Trúc trở lại giao diện của di động được một chút thì lại vào WeChat, sau khi nhập lại mật khẩu tài khoản, lập tức nhìn nhóm tiên nữ có một tin nhắn mới, anh không ấn vào, nhưng là cũng thấy được: Cười trộm / cười trộm / cười trộm / cậu là học đệ phải không..... (editor: chắc biểu tượng cười trộm ấy:v)

Tuy rằng chỉ xem được mấy biểu tượng cảm xúc và mấy chữ này, nhưng Cao Cẩn Trúc vẫn dừng lại một chút, sau đó lại bị logout.@(˘.˘)@

Lúc này Cao Cẩn Trúc không đăng nhập vào nữa, mà là sững sờ nhìn chăm chăm vào món điểm tâm ngọt mà Ngôn Linh đưa tới, không biết suy nghĩ cái gì.....

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Cao Cẩn Trúc Động Tâm

Editor: Melodysoyani.

Lúc Kiều Ngọc trở lại 101, vừa lúc nhìn thấy Cao Cẩn Trúc ném hộp chocolatedã ăn được một nửa vào thùng rác.....

Kiều Ngọc: Thật là lãng phí!

Nhưng chuyện lãng phí đồ ăn này không giống như việc làm của Cao Cẩn Trúc lắm, anh tathấy sắc mặt Cao Cẩn Trúc khá khó coi nhìn chăm chăm vào di động.

Vì thế Kiều Ngọc lén lúc đến gần nhìn một cái.

Đến gần liền thấy, chao ôi, tên đầu gỗ này còn biết chơi Weibo à, thật không thể tưởng tượng được, ai ôi, cái tên id nhìn rất quen thuộc này, không phải là của chị Ngôn Linh à? Thế nào lại truy cập được nhỉ?

Thực ra trước khi Kiều Ngọc trở về Cao Cẩn Trúc vẫn đang khá vui vẻ lướt xem các tin tức ngắn trên Weibo, và ăn điếm tâm ngọt.

Kết quả phát hiện Weibo có khá nhiều tin nhắn mới, vừa click vào mở ra đã thấy cái nick name cũ rích giống hệt như trên Wechat kia.....Hơn nữa nội dung cũng giống nhau như đúc.

Cao Cẩn Trúc hừ lạnh một tiếng, buông nĩa, liếc nhìn món điếm tâm ngọt đã bị mình ăn hết một nửa, phát tiết vứt nó vào thùng rác.

Kiều Ngọc thấy sắc mặt của anh không tốt, cũng không dám nói gì với anh.

Trực tiếp dùng di động lén lút nhắn tin hỏi Ngôn Linh, mới biết được là Ngôn Linh tự nguyện cho mật khẩu tài khoản.

Sau đó Ngôn Linh nói đã quên việc không thể nào đồng thời đăng nhập vào Wechat trên hai di động, nên hỏi anh ta có biện pháp nào không.

Kiều Ngọc lập tức cảm thấy cơ hội để mình biểu hiện đã đến, nói chỉ cần một bữa ăn sáng anh sẽ giải quyết được!

Vì thế ngày hôm sau lập tức cầm di động của Ngôn Linh và Cao Cẩn Trúc, đi tìm ba thủ hạ hacker của anh ta hỗ trợ..... Quả thực là không biết người biết của.

Sau khi giải quyết vấn đề này xong, Cao Cẩn Trúc thường xuyên có thể nhìn thấy các tin nhắn nhảy lọc cọc trên WeChat, nhìn thấy Ngôn Linh nhắn một câu, sau đó đối phương đáp lại một câu, Cao Cẩn Trúc cầm di động cảm giác như mình là thượng đế thị giác vậy.....

Vì thế anh quyết định một ngày 24 giờ không ngừng mở WeChat ra.

Nếu nói Cao Cẩn Trúc nghiêm túc, thì xác thật anh chưa bao giờ click vào lịch sử trò chuyện của Ngôn Linh, nếu nói Cao Cẩn Trúc không thành thật, thật ra thì lúc nào anh cũng nhìn chăm chăm vào những tin nhắn kia ở ngoài giao diện của màn hình Cũng không biết nguyên tắc mà anh đang kiên trì là cái gì

Sau khi việc dạy thêm của Cao Cẩn Trúc được ổn định, Ngôn Linh và Kiều Ngọc muốn tổ chức tiệc mừng, nhưng lại sợ Cao Cẩn Trúc cảm thấy phí tiền, lập tức dứt khoát mua vài nguyên liệu nấu lẩu về, dự định nấu một nồi lẩu ở 101, rất tuyệt đó!

Kết quả mới vừa đun sôi, Kiều Ngọc nói như vậy vẫn chưa đủ kích thích, sau đó lại ôm ba chai bia từ bên ngoài đi vào.....

“Một mình em uống được rồi, em mua nhiều như vậy làm gì.” Ngôn Linh nghĩ thầm tên nhóc này cũng chỉ biết làm càn.

Hai tai của Kiều Ngọc giống như mất đi thính giác, mở ba chai bia ra, nhét từng chai bia vào trong tay của họ.

Cao Căn Trúc, Ngôn Linh:.....

Dù sao cuối cùng Kiều Ngọc cũng uống say đến ngã xuống giường nghỉ ngơi, nên trên cơ bản anh ta cũng không ăn được gì nhiều.

Hiện tại còn thừa lại một nửa trong nồi, Ngôn Linh và Cao Căn Trúc vẫn đang từ từ ăn.

Ăn được một lát thì cảm thấy có chút cay, Ngôn Linh liền thuận tay cầm lấy chai bia trong tay uống một hớp nhỏ, quả nhiên rất khó uống.....

Cao Căn Trúc nhìn cô, cô cũng nhìn lại Cao Căn Trúc, bỏ miếng cá viên vào trong miệng ăn, rồi cười hỏi: “Học đệ à có muốn uống rượu không?”

Cao Căn Trúc lắc đầu nói chưa từng uống qua, nhưng vẫn bắt chước Ngôn Linh mở chai bia ra uống một hớp nhỏ.

Anh khó chịu nhíu mày, mở miệng phun ra hai chữ: “Khó uống.”

Ngôn Linh vui tươi hơn hử bảo anh đừng uống nữa, mau chóng ăn đi, bởi vì thật ra cô đã ăn không vô, quá no rồi.

Lấy di động ra, nhìn thấy mọi người trên nhóm dạy thêm bảo cô thật đáng nể, làm sao lại có cách lôi kéo được học đệ? Còn có hỏi cô có quan hệ gì với học đệ? Thậm chí còn trực tiếp hỏi là có phải bạn trai của cô hay

không, bằng không vì sao xài chung một cái WeChat, và nhiều thứ khác nữa.

Ngôn Linh cảm thấy có chút thú vị, hỏi học đệ có thấy tin nhắn trên WeChat không. Học đệ lắc đầu, cô trực tiếp đến ngồi xuống bên cạnh học đệ, cầm điện thoại mở từng tin nhắn ra ở trước mặt học đệ, nói với anh đây là ai, người nọ là người nào.....

Ngôn Linh vừa trả lời tin nhắn cho đối phương vừa nói, trả đến cuối cùng có một người (học tử) hỏi anh có phải là bạn trai hay không, cô lập tức bật cười, sau đó quay đầu lại nhìn học đệ.

Tại sao ánh mắt mà học đệ nhìn cô làm cô cảm thấy có chút trống rỗng vậy nhỉ?

Thực ra từ lúc cô mới bắt đầu nói Cao Căn Trúc vẫn luôn nhìn Ngôn Linh, trong lòng cũng dâng lên một cảm xúc kỳ lạ.

Lúc Ngôn Linh quay đầu lại nhìn anh, anh nhìn chăm chăm vào đôi mắt sừng sờ của Ngôn Linh, tiếp đó gương mặt Ngôn Linh từ từ phóng đại đến trước mắt.....

“Học đệ?” Ngôn Linh duỗi tay ra quơ quơ trước mặt Cao Căn Trúc: “Không sao chứ? Say rồi à?”

Vẻ mặt Cao Căn Trúc có chút ngơ ngác: Đúng vậy, tôi đã uống say, là bởi vì một ngụm rượu kia.....

“Đừng gọi học đệ.” Cao Căn Trúc có chút quật cường nói.

Ngôn Linh cười cười: “Không gọi là học đệ, vậy gọi là gì? Học đệ?”

Cao Căn Trúc nhìn cô không nói chuyện.

Nhưng là ánh mắt kia làm Ngôn Linh thiếu chút nữa cho rằng anh muốn nói ba chữ ‘ bạn trai ’ kia (từ này trong tiếng Trung có 3 chữ nhé:v), giây tiếp theo Ngôn Linh đã bị ý tưởng này của mình dọa sợ.

Nhất định là do say rượu, là tâm trí mình mê loạn!

Bia:..... Lầu của tôi! Lầu củatôi! Được chưa!

Sau khi Ngôn Linh đỡ Cao Căn Trúc say rượu về giường, mới rửa sạch lại hiện trường, bên kia WeChat lại gửi tới một tin nhắn(vẫn là học tử): Không trả lời là ngầm thừa nhận là bạn trai sao?

Ngôn Linh bất đắc dĩ, cười lắc đầu, cầm lấy di động trả lời lại: Không phải

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Học Bá* Cao Cẩn Trúc

Editor: Melodysoyani

*học bá: giỏi học tập, chỉ học sinh đạt điểm rất cao.

Cuộc sống đại học quá lâu khó tránh khỏi sẽ có chút nhạt nhẽo, đặc biệt là đối với loại tiểu ma vương không chịu ngồi yên như Kiều Ngọc sẽ càng cảm thấy nhàm chán hơn.

Nhưng lúc anh ta vừa mới trở lại phòng ngủ, giống như phát hiện ra một chuyện hết sức kinh khủng.....

Chuyện này quả thực có thể dùng vô cùng ngoại mục, năm sắc rực rỡ để hình dùng!

Kiều Ngọc dùng từ lung tung ngồi ở bên mép giường của mình, bình phục tâm tình khó có thể miêu tả của bản thân, sau đó điều chỉnh lại suy nghĩ.

Đầu tiên, anh đẩy cửa phòng 101 ra, sau đó vừa ngẩng đầu đã nhìn thấy Cao Cẩn Trúc ngồi trên giường của mình, tiếp đó nữa thì thấy hai tai của Cao Cẩn Trúc đang đeo tai nghe, tay trái cầm ngang màn hình di động, hình như đang xem video gì đó thì phải?

Nhưng đây không phải mấu chốt! Mấu chốt là Cao Cẩn Trúc đang bày ra vẻ mặt mất hồn như lúc tình dục tăng vọt, hơn nữa tay phải của anh còn đang tiến hành di động lên xuống gì đó, ai có thể tới giải thích giúp tôi chuyện này là thế nào không!

Nội tâm Kiều Ngọc như sụp đổ, nhưng cũng không đến mức sụp đổ!

Cao Cẩn Trúc vừa vận phóng thích xong, trực tiếp đặt điện thoại trên giường rồi đi đến WC.

Chỉ chừa Kiều Ngọc một mình ngây ngốc đứng ở tại chỗ, vẻ mặt ngốc đến đáng thương.

Kiều Ngọc nghĩ thầm loại học bá này, thế nhưng có thể phóng đăng như vậy!

Hai ba bước đã đến bên giường của học bá, cầm lấy di động của học bá xem một chút là Ivy video gì, chắc là loại học bá xem cũng không quá kém, nếu không thì mình xem qua một chút rồi truyền lại cho anh cũng được.

Kiều Ngọc bị ối click mở di động của học bá, vừa nhìn đến giao diện ở trang chủ của di động, lại khinh bixem thường học bá một phen, cho rằng thoát ra rồi thì tôi sẽ không biết cậu xem gì sao? Hứ, xem lợi hại của tôi nè.

Dù sao cũng học được không ít thủ đoạn nhỏ từ hacker dưới quyền của ba, thực mau, Kiều Ngọc đã vào được trang video mà học bá vừa xem.

Kiều Ngọc:..... Ừm..... Đây cũng quá thanh tâm quả dục rồi đi.

Sau khi trầm mặt được vài giây, toàn bộ đầu óc của Kiều Ngọc bắt đầu bùng nổ!!! Mẹ ơi!!! Đây không phải là video buổi diễn thuyết chủ trì của chị Ngôn Linh sao???

Kiều Ngọc chưa từ bỏ ý định lại lướt đi lướt lại di động của học bá, cmn! Người trong mấy video này đều là chị Ngôn Linh của mình!! Cho nên tóm lại là cậu ta đang xem mấy video này à??!!!

Kiều Ngọc như bị điện giật quăng điện thoại của học bá lên giường, ngay sau đó lại cầm điện thoại lên đặt lại đúng chỗ vừa rồi.

Sau đó trở lại ngồi bên mép giường của mình, giả bộ như chưa từng xảy ra chuyện gì.

Nhớ lại toàn bộ cảnh tượng vừa rồi, Kiều Ngọc ổn định lại tâm tình của mình, sau đó lại chạy ra ngoài, chạy thẳng đến chỗ của Ngôn Linh.

Sau khi kể lại toàn bộ quá trình của cảnh tượng sống động kia cho Ngôn Linh nghe, Ngôn Linh không thể tin tưởng còn dạy dỗ anh: “Đừng có nói lời thô tục như vậy, sao em lại bị ối như thế chứ!”

Kiều Ngọc bị gán tội bị ối rất là bất đắc dĩ, từ “đánh feiji” này đã được xem là cực kỳ uyển chuyển rồi, nhưng nghĩ lại tốt xấu gì Ngôn Linh cũng là nữ sinh, xác thật có chút không thích hợp.

“Nhưng mà bây giờ phải làm thế nào đây?” Kiều Ngọc nhìn Ngôn Linh hỏi.

“Làm thế nào là sao?” Ngôn Linh có chút mờ mịt nhìn lại Kiều Ngọc.

“Sau này em phải đối mặt với cậu ta thế nào đây? Không thể nhìn thẳng được nữa!” Vẻ mặt Kiều Ngọc như khóc tang, hiển nhiên là vẻ mặt không cách nào tiếp nhận.

Ngôn Linh không biết phải nói sao:.....Thế nào lại khiến cho em như bị chụp mũ vậy.

“Vậy em có kiến nghị gì không?” Ngôn Linh cũng không biết nên làm sao, vì thế lại hỏi.

“Chuyện này làm sao em biết được, chỉ là cảm thấy rất kì quái!” Kiều Ngọc giống như bưng tỉnh đại ngộ: “Đúng rồi! Rõ ràng cậu ta có ý nghĩ không an phận với chị, còn chị thì thế nào? Không phải, nói vậy không phải chị cũng thích cậu ta à?”

Ngôn Linh có chút không chắc chắn, trả lời: “.....Chị nên nói thích..... Hay là không thích..... Đây?”

Vẻ mặt của Kiều Ngọc ngây ngốc lần nữa:.....Thế nhưng em cũng nghe không hiểu!

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Cao Cẩn Trúc Say Rượu

Editor: Melodysoyani.

Cuối tuần này, Ngôn Linh có một cuộc hẹn với học tử, nói là muốn tụ tập tất cả bạn bè tốt nghiệp của mình lại để cùng trò chuyện với nhau, dĩ nhiên Ngôn Linh cũng sẽ đi, nhưng không nghĩ tới Cao Cẩn Trúc cũng tới.

Sau khi Ngôn Linh nghe Kiều Ngọc nói sự kiện kia, tâm tình có chút một lời khó nói hết, mà dĩ nhiên cũng là không thể nào nhìn thẳng vào học đệ.

Vì thế cô lẳng lạng ngồi chơi điện thoại ở một bên, cũng không chịu chủ động bắt chuyện với Cao Cẩn Trúc.

Mà Cao Cẩn Trúc cũng lạnh nhạt ngồi ở bên kia, không thèm quan tâm tới những nữ sinh khác.

Học tử thấy không ổn, lập tức ngồi xuống bên cạnh Cao Cẩn Trúc, còn cố ý đẩy anh ra, ý bảo anh đừng ngồi ở đây nữa.

Cao Cẩn Trúc bị đẩy ra chỉ có thể đứng dậy, đi từ đầu sofa này đến đầu sofa bên kia ở trước mặt bao người, ngồi xuống bên cạnh Ngôn Linh.

Tuy rằng có chút chật chội, nhưng Cao Cẩn Trúc vẫn cố nhích nhích mông sát vào bên người Ngôn Linh, giống như rất sợ nữ sinh ở bên cạnh anh sẽ chiếm tiện nghi với anh vậy.....

Ngay từ đầu Cao Cẩn Trúc vốn cho rằng Ngôn Linh sẽ ngồi ở bên cạnh anh, kết quả không chỉ cách xa vạm dạm mà ngay cả chào hỏi cũng không thềm chào một tiếng, trong lòng tự an ủi bản thân một chút, có thể là do có quá nhiều người nên không thể thấy được.

Nhưng mà hiện tại mình đã ngồi ở bên cạnh Ngôn Linh, nhưng cái miệng thường thích lái nhái của cô vẫn không chịu mở ra, chuyện này khiến cho Cao Cẩn Trúc hết sức không vui.....

Cao Cẩn Trúc thật sự không thể nghĩ ra được rốt cuộc mình đã làm gì khiến Ngôn Linh không vui, không phải trước đó vẫn rất tốt sao? Chẳng lẽ đã mất đi hứng thú với mình, trực tiếp cho mình vào sổ đen giống như vị học đệ kia sao?

Không thể! Cao Cẩn Trúc càng nghĩ càng tức giận! Nhưng dù giận dữ vẫn không chịu hé răng, chỉ là vẫn luôn nhích về phía Ngôn Linh.

Bị học đệ xem thành hoa tâm củ cải khiến Ngôn Linh có chút không biết làm sao, rõ ràng cô cảm giác được học đệ đang nhích người về phía mình, nhưng mà oán khí tản ra từ người anh là cái quỷ gì?? Có chút không đứng đắn.

“Đừng nhích, nhích nữa tôi sẽ ngồi trên đất đó.” Ngôn Linh thật sự nhin không được, mở miệng nhắc nhở học đệ.

Lại có thể hung dữ với mình nữa! Cao Cẩn Trúc khẽ hừ một tiếng không nói chuyện.

Hành động có chút theo cảm tính cầm lấy ly rượu mạnh trên bàn uống một ngụm.

Ngôn Linh:..... Đứa nhỏ này điên rồi đi!

Ngôn Linh đoạt lấy chai rượu trong tay anh, không ngờ đã bị uống hết một phần ba!

Quả nhiên vừa quay đầu lại nhìn, hai mắt của người nọ đã mê mang nhìn không rõ nam bắc rồi.

Ngôn Linh bất đắc dĩ, chỉ có thể nói trước một tiếng với học tử, rồi dẫn học đệ đi. Lúc đó học tử cười giống như bà mai, thoạt nhìn như là chị biết chị biết tình huống này biểu hiện điều gì.....

Lúc đi ra cửa đứng chờ xe, Cao Cẩn Trúc vẫn luôn đứng không vững bám vào người Ngôn Linh, sau đó hắt xì một cái.

Ngôn Linh gian nan quần khăn quàng cổ của mình lên trên cổ của học đệ, lại sờ sờ tay của học đệ, sao lại lạnh như vậy, vì thế trực tiếp cầm tay anh bỏ vào trong cái túi ấm áp của mình.

“Ngày mùa đông còn mặc ít như vậy, thích tỏ ra đẹp trai lắm sao.” Ngôn Linh lạnh lùng không chút lưu tình nói một câu.

“Học tử bảo phải mặc nó.” Cao Cẩn Trúc hàm hồ nói.

Ngôn Linh nghe câu nói nọ, trong lòng lập tức dâng lên chua chát.

“Học tử bảo cậu mặc thì cậu liền mặc à, chị ấy đã có bạn trai rồi.” Ngôn Linh nói xong cảm thấy còn chưa đủ, lại nói thêm một câu: “Chị ấy sẽ không thích học đệ đâu.”

“Đừng gọi học đệ!” Cao Cẩn Trúc vẫn cố chấp như cũ, nói.

“Không gọi học đệ vậy gọi là gì?” Dường như Ngôn Linh đã có chút hiểu rõ đối với điểm chấp nhất này của anh.

“Bạn trai.” Cao Cẩn Trúc trả lời.

Tim Ngôn Linh đập chậm vài nhịp, phục hồi tinh thần lại hỏi: “Bạn trai ai? Bạn trai của học tử à?”

Cao Cẩn Trúc có chút sốt ruột: “Không đúng, phải là bạn trai của Ngôn Linh.”

“Phải là bạn trai ai, tôi không nghe rõ.” Ngôn Linh nhẹ giọng dụ dỗ anh lặp lại lần nữa.

“Ngôn Linh, là em.” Cao Cẩn Trúc đột nhiên ôm chặt Ngôn Linh, mở miệng nói: “Làm bạn trai của em.”

“Vì cái gì?” Ngôn Linh nỗ lực khống chế không để mình bật cười, ổn định tiếng nói nhẹ giọng hỏi.

“Vì thích, thích em.” Cao Cẩn Trúc cúi đầu vào giữa tóc của Ngôn Linh, ấp úng nói: “Anh thích em.”

Ngôn Linh nghiêm trọng hoài nghi đây là do rượu mà ra! Bằng không làm sao có thể trở nên gan dạ như vậy được?

Cô kéo Cao Cẩn Trúc ra cách mình một khoảng, hỏi: “Còn gì nữa không?”

Hai mắt tràn ngập hơi nước của Cao Cẩn Trúc nhìn cô thật lâu, sau đó chậm rãi nhắm hai mắt lại, lông mi vẫn bất an chớp chớp như cũ, môi hơi nhếch lên đến hai lần.

Đây hết sức rõ là biểu cảm muốn hôn, hơn nữa còn thật sự lật người Ngôn Linh lại, Ngôn Linh hít sâu một hơi bình phục lại tâm tình của mình, dán một nụ hôn như chuồn chuồn lướt lên môi Cao Cẩn Trúc.

Sau đó vừa dụ dỗ vừa kéo người nọ về phòng 101.

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Cookie Ngọt Ngào Cao Cẩn Trúc

Ngày hôm sau Cao Cẩn Trúc nằm ở trên giường, mở mắt ra, lập tức cảm giác đầu của mình có chút đau nhức, bắt đầu nhớ lại những chuyện vào ngày hôm qua.....

Chậm rãi cảm giác thân thể có chút khô nóng kì lạ, anh cầm lấy di động click mở WeChat, muốn tìm kiếm một vài chứng cứ chứng tỏ ngày hôm qua anh đã tỏ tình thành công, nhưng mà không có gì cả.....

Hơn nữa lúc Ngôn Linh đến đưa thuốc giải rượu để giúp anh bớt đau đầu, cũng không thể phát hiện ra có chỗ nào khác biệt với trước kia cả.

Chẳng lẽ chỉ là mơ thôi sao? Chuyện này khiến cho lòng của Cao Cẩn Trúc có chút chua xót.

Lúc Ngôn Linh chuẩn bị đứng dậy rời khỏi mép giường của anh, Cao Cẩn Trúc giữ tay cô lại.

Ngôn Linh quay đầu lại nhìn vẻ mặt mất mát của anh, cho rằng đầu của anh còn đau.

Ngồi trở lại mép giường lần nữa, đôi tay nhẹ nhàng mát xa huyết thái dương cho anh: “Sao vậy? Đầu còn đau à?”

Cao Cẩn Trúc “Ừm.” một tiếng, mùi phần bập bẹ.

Ngôn Linh bị vẻ bán manh này trên chọc đến nhin không được néo khuôn mặt nhỏ nhắn của anh một cái.

Cao Cẩn Trúc có chút không dám tin tưởng nhìn Ngôn Linh, dáng vẻ thản nhiên của Ngôn Linh làm cho anh có chút không thể xác định được.

Anh chậm rãi tựa đầu lên bả vai của Ngôn Linh, đôi tay ôm chặt lấy eo của Ngôn Linh, nghiêng đầu nhìn thấy lỗ tai của Ngôn Linh có chút đỏ, cuối cùng trái tim thấp thỏm cũng được thả lỏng.

Ngôn Linh cho rằng bạn trai đang làm nũng, sờ sờ tóc của anh: “Không thoải mái thì nói đi, rất khó chịu sao?”

Lúc này bạn trai cảm thấy giống như được uống mật ngọt, tiếp đó lắc đầu, dùng cái mũi cọ cọ cằm của Ngôn Linh.

Hai người đều có chút ngượng ngùng.....

Sau đó nữa bầu không khí tỏa ra bong bóng màu hồng này đã không cần thận bị Kiều Ngọc phá hủy.

Lúc Kiều Ngọc vừa tiến vào đã nhìn thấu tất cả, mới vừa ở cùng một chỗ đã đắm thắm nở hoa như vậy rồi, sớm hay muộn gì cũng có chuyện thôi!

Tại sao mấy tên độc thân mắt chó lại thích tìm bạn để yêu đương vậy chứ, thực tầm thường.....:<

Sau khi quan hệ của Ngôn Linh và Cao Cẩn Trúc được xác nhận, thì phát hiện ra anh thật sự là cực kỳ dính người, nếu anh hóa thân gấu koala mà nói, khẳng định là mỗi ngày sẽ bám lên người mình không chịu nhảy xuống

Tuy nói có đôi khi không thể chịu đựng nổi, nhưng nghĩ lại có khả năng là do từ nhỏ bạn trai đã bị thiếu hụt tình cảm, cho nên việc dính người như vậy cũng có thể lí giải, tập làm quen là được.

Nhưng đôi lúc bạn trai lại ghen tuông vô cớ, cũng thực sự khiến Ngôn Linh phải cân nhắc lại. Bắt đầu từ lúc bạn trai sinh hờn dỗi không mở miệng, Ngôn Linh đã khuyên giải anh, nói nếu quen nhau mà không thành thật với nhau, thì mãi mãi cũng không thể nào hiểu được ý nghĩ của đối phương, chẳng lẽ mỗi ngày đều phải đoán mò sao?

Về sau bất cứ chuyện gì bạn trai cũng nói với Ngôn Linh, chuyện này khiến cho Ngôn Linh hết sức vui mừng, nhưng mà! Không mở miệng không biết, thì ra bạn trai còn để ý đến nhiều điều hơn cả tưởng tượng của mình!

Bạn trai thật sự quá nhạy cảm, nhìn thấy bạn trai cố chấp lại yếu đuối như vậy, Ngôn Linh cũng không muốn uốn nắn anh, mà ngược lại là càng ngày càng mặc kệ.

Kiều Ngọc nhìn đến cảm thấy thật ngu ngốc, lập tức hô to quả nhiên chỉ số thông minh khi yêu của nữ sinh là bằng không!

Ngôn Linh chỉ cảm giác họ không thể nhìn thấy được điểm đáng yêu của anh, thấy bạn trai mình là một miếng cookie ngọt ngào!

Bạn trai cảm thấy tên thân mật Cookie này rất thân thiết và khăng khít, nên hết sức thỏa mãn khi Ngôn Linh gọi anh như vậy.

Cho đến có một ngày, cũng không biết Kiều Ngọc đã ôm con mèo con từ chỗ nào về phòng, thoạt nhìn có chút dơ bẩn.

Lúc Ngôn Linh tắm rửa sạch sẽ cho nó xong, rồi ôm tới bên cạnh Cao Căn Trúc, trêu ghẹo nói: “Anh xem con mèo con này giống anh như đúc vậy.”

Cao Căn Trúc:.....

Kiều Ngọc:..... Chị đây là đang vũ nhục mèo đó!

“Hay là mình đặt tên cho meo meo đi?” Ngôn Linh ôm mèo nhỏ, ngắm nhìn móng vuốt nhỏ của nó.

“Gọi là Cookie được không?” Ngôn Linh chuyên chú đùa với mèo nhỏ.

Cao Cẩn Trúc:!!!

Cao Cẩn Trúc: “Không được.”

“Tại sao lại không? Em cảm thấy khá tốt mà.” Ngôn Linh đùa mèo ~ing.....

Cao Cẩn Trúc nghe lời Ngôn Linh vừa nói với anh, cũng khôngngắt đầu, nhất thời càng thêm không vui, đi tới đoạt mèo con lại, nhét vào tay của Kiều Ngọc.

Sau đó tự thỏa mãn kéo tay nhỏ của Ngôn Linh: “Tặng nó cho người khác đi.”

Kiều Ngọc:..... Cầu còn không được! Mèo người ta cũng không cần cậu yêu thích đâu.

“Được rồi, Kiều Ngọc đưa nó cho cô hai đi.” Ngôn Linh nghĩ nghĩ nói: “Nó rất xứng đôi với con kia ở nhà của cô hai đó.”

Kiều Ngọc:..... Nhân cơ hội dùng mèo để tạo cơ hội cho các người ân ái phải không! Các người thật tàn nhẫn!

Sau khi Kiều Ngọc thở phì phì ôm mèo con đi, Cao Cẩn Trúc vẫn còn cúi kính ở một bên.

“Sao vậy?” Ngôn Linh xoa bóp tay của bạn trai.

Bạn trai không vui đặt trán mình lên trán của Ngôn Linh: “Chỉ có thể có một Cookie là anh thôi.”

Cách nói công khai biểu thị chủ quyền như thế, quả thực làm Ngôn Linh muốn ôm bạn trai vào trong ngực rồi hôn một cái.

“Biết rồi, chỉ có một cookie là anh, hơn nữa cũng chỉ anh mà thôi.” Ngôn Linh hứa hẹn với bạn trai.

Mỗi ngày được bạn trai làm nũng, quả thực ngọt chết người!

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Cao Cẩn Trúc Bị Thương

Editor: Melodysoyani.

Ngày qua ngày, năm này sang năm nọ, Ngôn Linh và bạn trai càng ngày càng thân thiết, cảm tình cũng ngày càng càng nặng.

Trong nháy mắt, Ngôn Linh đã thực tập được gần một năm ở đài quốc gia, mà Cao Cẩn Trúc và Kiều Ngọc cũng đã sắp đến thời gian thực tập.

Cũng vì thời gian thực tập này, lão ba của Kiều Ngọc đã ưu tiên đã thông quan hệ giúp anh ta, dự định đăng kí vào nơi tốt nhất trên bảng thông báo.

Tuy rằng anh em của Kiều Ngọc (bạn bè xấu) cũng là phú nhị đại* (con gia nhà giàu), nhưng gia cảnh vẫn cách xa không bằng Kiều Ngọc, nhìn thấy vẻ mặt khỏe khoắn của Kiều Ngọc, cuối cùng cũng nhịn không được ghen ghét.

Ngày đó Cao Cẩn Trúc vừa vịn từ chỗ dạy thêm ở bên ngoài về trường học, lúc đi qua hẻm nhỏ, đã thấy sáu bảy người cầm vũ khí tấn công Kiều Ngọc.

Sau đó lúc Ngôn Linh đang cãi cọ với cha mẹ ở nhà thì nhận được điện thoại của bệnh viện gọi tới.

Sau khi tới bệnh viện, liền nhìn thấy vẻ mặt Kiều Ngọc như muốn khóc đứng ở cửa bệnh viện.

Kiều Ngọc nhìn thấy cô hai cậu hai (cha mẹ Ngôn Linh) cũng tới, tức khắc có chút ngậy ngốc, sau đó vừa đi vừa khóc sụt sướt kể lại toàn bộ quá trình trên đường đi đến phòng bệnh.

Tóm lại cuối cùng là anh không bị thương gì cả, nhưng Cao Cẩn Trúc thì lại bị đánh vào đầu một cái, tay phải cũng bị chém một đao.

Cũng may trước đó Cao Cẩn Trúc đã gọi cho phòng cảnh vụ ở trường, xong mới tham gia vào trận đấu, bằng không hậu quả ra sao Ngôn Linh đều không dám tưởng tượng.

Sau khi vào phòng bệnh, Ngôn Linh hai ba bước nhanh chóng đi qua, ngồi ở bên giường, vô cùng đau lòng nhìn Cao Cẩn Trúc vẫn chưa tỉnh.

Cha mẹ Ngôn Linh thấy tình trạng như vậy cũng lập tức an ủi con gái vài câu, bảo cô đừng lo lắng, bác sĩ cũng nói qua, yên tâm dưỡng bệnh thì sẽ tốt lên.

Thật ra đây cũng là lần đầu tiên cha mẹ Ngôn Linh nhìn thấy bạn trai của con gái, trước kia chỉ nghe qua con gái và cháu trai (Kiều Ngọc) nhắc qua, nên chỉ có hiểu biết sơ sơ đối với gia cảnh của đứa nhỏ này.

Lúc ấy khi cha mẹ Ngôn Linh nghe cháu trai nói qua tình hình trong nhà của đứa nhỏ này, cha mẹ Ngôn Linh đều lắc lắc đầu, cảm thấy đứa nhỏ này không thích hợp với con gái của mình, con mình mà đi theo sẽ chịu khổ.

Hiện tại đứa nhỏ này lại bị thương vì Kiều Ngọc, làm cha mẹ Ngôn Linh rơi vào hoàn cảnh xấu hổ khó mà nói thành lời được, khiến cha mẹ Ngôn Linh cảm thấy giống như mình đã nợ Cao Cẩn Trúc một ân tình rất lớn vậy.

Rất sợ sẽ không thể trả hết phần ân tình này, càng sợ Cao Cẩn Trúc sẽ lấy chuyện này để uy hiếp con gái phải mãi mãi ở bên cạnh anh.....

Vì thế trong khoảng thời gian Cao Cẩn Trúc nằm viện, cha mẹ Ngôn Linh vẫn tận lực dùng vật chất để đền bù cho anh.

Kiều Ngọc:...Cô hai cậu hai à, các người làm vậy con rất xấu hổ, có thể để còn tự báo đáp thật tốt còn được hay không...?

Rốt cuộc chờ tới lúc Cao Cẩn Trúc xuất viện, cha mẹ Ngôn Linh liền hẹn Cao Cẩn Trúc gặp mặt riêng, sau đó uyển chuyển nói hết tất cả những điều nên nói cho Cao Cẩn Trúc nghe.

Tóm lại là các cậu như con gái của chúng tôi không thể nào ở cả đời với cậu, chúng tôi sẽ kiên quyết không đồng ý, linh tinh này nọ.

Thấy Cao Cẩn Trúc không hé răng, cha mẹ Ngôn Linh thay đổi sách lược, dùng các loại tiền đồ tốt đẹp để dụ dỗ Cao Cẩn Trúc.

Nhưng dáng vẻ Cao Cẩn Trúc vẫn lạnh nhạt vô cầu vô dục, quả thực làm cha mẹ Ngôn Linh tức điên.

Cha mẹ Ngôn Linh bắt đầu buông lời hung ác: “Đủ rồi! Với dáng vẻ không ý chí vươn lên này thì cậu có thể làm nên chuyện lớn gì chứ? Làm sao có thể mang lại cuộc sống tốt đẹp cho con gái của tôi được? Có bản lĩnh cậu hãy đi tìm một công ty quản lý tốt nhất để làm một diễn viên ưu tú nhất đi! Bằng không đừng mơ tôi sẽ gả con gái cho cậu!”

Dù sao hiện tại thời gian thực tập của các cậu đã qua một tháng, có lẽ các chỗ tốt đã bị đoạt hết, tôi không tin cậu còn có thể tìm được chỗ làm việc tốt!

Đương nhiên Cao Cẩn Trúc hoàn toàn không thèm để ý tới chuyện này, trực tiếp trả lời: “Được ạ, một lời đã định.”

Cha mẹ Ngôn Linh sâu sắc cho rằng đây là hành vi phùng má giả làm người mập*(làm việc quá khả năng), lập tức nói: “Cứ chờ xem”.

Cao Cẩn Trúc trở lại trường học, các thầy cô lập tức gấp đến không chờ được muốn ném tất cả nơi tốt đến cho Cao Cẩn Trúc.

Bởi vì thầy cô rằng mình có thể vơ vét được chút lợi ích, nên đã có mấy thầy cô ham tư lợi, giữ lại mấy nơi tốt cho hạt giống tốt này, vì cảm thấy về sau mình cũng có thể được thơm lây.

Có người để ý vật chất, có người để ý danh dự, thế giới vô biên toàn như thế.

Mà lúc này Cao Cẩn Trúc là ai đến cũng không từ chối, đều đi thử nhìn qua, nhưng thường thì muốn thành công không có đơn giản như vậy.

Quá mức gồ ghề sẽ chỉ làm người ta nổi tiếng một cách tệ hại nhất, hơn nữa cũng chỉ có thể gây sốt trong phút chốc. Thật vất vả tìm được một công ty có chút tốt đẹp, lập tức có người lòng dạ méo mó, muốn làm quy tắt ngầm.

Rốt cuộc đến cuối cùng sàng lọc còn hai nhân vật điện ảnh, một chỗ là công ty nhỏ vừa mới vào nghề, nhưng nhìn ra được tất cả đều hết sức dụng tâm mà làm; một chỗ khác là một công ty có thành tựu, vốn tưởng rằng rất đáng tin, kết quả đến cuối cùng đến bước ký hợp đồng, đạo diễn lại nổi lên sắc tâm, Cao Cẩn Trúc trực tiếp quay đầu đi rồi.

Cuối cùng Cao Cẩn Trúc quyết định nhận nhân vật điện ảnh của công ty nhỏ kia, cũng tương đối vạch trần hiện thực, nhưng mà lời kịch trong đó đều thâm ý khó hiểu, nói đơn giản một chút là y như nghe nhạc, vừa đọc lời đã tự nhiên cảm nhận được tất cả hiện thực bi thảm bất đắc dĩ của xã hội này.

Cao Cẩn Trúc diễn vai nam thứ trong đó, còn nam chính là một tiểu thị tươì có danh tiếng và thực lực, dẫu sau dù là lừa đảo, cũng cần đến người dẫn đường mà.

Rốt cuộc, vất vả của đoàn phim và tất cả diễn viên đều không công phí, tuy phòng vé không có các siêu sao điện ảnh đến tham dự cũng không được lên thẳng hạng nhất, nhưng tốt xấu cũng tuyên truyền được là phim xếp thứ ba ở phòng vé.

Vì thế lần đầu tiên cái tên Cao Cẩn Trú trở thành hot search trên Weibo, có người khen kỹ năng diễn xuất cả anh rất tốt, đều cảm thấy anh không làm nam chính thật quá đáng tiếc.

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Thịt Tươi Cao Cẩn Trúc

Editor: Melodysoyani.

Cao Cẩn Trúc dựa vào nỗ lực của chính mình, chân chính lấy được “thùng vàng đầu tiên”* trong cuộc đời của mình, nên muốn mời cả nhà Ngôn Linh và Kiều Ngọc ăn một bữa cơm.

*thùng vàng đầu tiên: là một quan niệm trong gây dựng sự nghiệp, là khoản tiền đầu tiên kiếm được trong quá trình gây dựng sự nghiệp.

Nhưng mà gần đây di động đã bị các công ty quản lý gọi tới đến sắp nổ tung, đúng vậy, Cao Cẩn Trúc chỉ mới quay một bộ phim điện ảnh, tạm thời chưa kí hợp đồng với công ty quản lý nào.

Cao Cẩn Trúc thấy không thể dùng điện thoại để liên lạc với bọn họ được, nên lập tức trực tiếp chạy tới nơi gần cửa đài quốc gia.

Ngôn Linh tan tầm đi ra nhìn thấy anh, vội vàng lôi kéo anh lên xe, cũng may là vừa rồi không có ai ở gần đây.

“Bây giờ anh đã được xem là người nổi tiếng rồi, chạy lung tung đến chỗ này làm gì?!” Ngôn Linh không khỏi phiền muộn, hiện tại người nổi tiếng có nhiều thị phi, nếu như bị paparazzi chụp được cũng không biết họ sẽ nói bừa điều gì nữa.

‘Thật đáng sợ! Thì ra nam thứ tiểu thịt tươi của phim điện ảnh XX là dựa vào một cô gái nhà họ Ngôn để được nổi tiếng!’

Ngôn Linh nghĩ đi nghĩ lại liền cảm thấy buồn cười, bạn trai mình phải rất vất vả mới nhận được báo đáp, nên không thể để bị dính vào cái ô danh này được.

Cũng may đài quốc gia không có chút giá trị bát quái(nhún thuận) nào, cho nên paparazzi mới không chọn nằm vùng ở nơi này.

“Khôngphải chạy lung tung.” Cao Căn Trúc trả lời: “Mà là muốn mời bọn em ăn cơm.”

“À, như vậy cũng được.” Ngôn Linh nghe bạn trai nói “bọn em”, lập tức cầm điện thoại ra gọi Kiều Ngọc đến.

Sau khi gọi xong Ngôn Linh thấy Cao Căn Trúc vẫn nhìn chăm chăm vào di động của cô, nên có chút khó hiểu hỏi: “Sao vậy?”

Cao Căn Trúc cũng không nói chuyện, trực tiếp lấy điện thoại của cô sau đó lại đi đến giao diện của mẹ cô, ấn vào.

Tiếp theo lập tức dán điện thoại di động bên lỗ tai Ngôn Linh, ý bảo cô nói.

Ngôn Linhkhông khỏi âm thầm ghen cười, bạn trai thật đáng yêu.

Sau khi điện thoại được kết nối, cô nói với mẹ chuyện bạn trai muốn mời hai người họ ăn cơm, kết quả bị mẹ cô trực tiếp gạt bỏ, sau đó thờ phì phò treo điện thoại.

Ngôn Linh dờ khóc dờ cười, cô biết tâm tư của cha mẹ mình, cũng có thể lý giải được chuyện bọn họ lo lắng, nhưng bọn họ vẫn chưa có hiểu biết đầy đủ về bạntrai của mình, cho nên Ngôn Linh cũng rất muốn để bọn họ có nhiều thời gian ở gần nhau.

Nhưng mà cha mẹ hoàn toàn không cho cơ hội được ở gần nhau này, vừa mới gọi điện thoại tới đã nghe ra được giọng điệu khó chịu.

Aiz, mỗi nhà đều có quyển sách khó đọc.....

“Con dâu xấu mới có thể gặp cha mẹ chồng.” Ngôn Linh nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn của bạn trai, chuyển đổi sang phương thức an ủi, nói: “Ai bảo anh lại đẹp như vậy chứ.”

Ngôn Linh chọn một địa điểm ăn cơm hết sức yên tĩnh, vì thế bốn người nọ đang hoà thuận vui vẻ ăn cơm.....

Chậm đã! Bốn người???

Kiều Ngọc giới thiệu với bọn anh, nói: “Đây là gì gì đó (Melody: tác giả k nói tên chỉ bảo mỗi mỗi mỗi:v) ở công ty quản lý tốt nhất, đối, không sai, đây là nhân viên của công ty ba em.”

Người nào đó tự xưng là viên chức CEO.....

Công ty quản lý do lão ba Kiều Ngọc mở thật sự là công ty tốt nhất trong giới giải trí, những con gà được nướng ở đây đều hết sức nổi tiếng.

Có rất nhiều minh tinh đều được đào tạo thành thực ở nơi này, sau đó tự mở công ty làm chủ, nhưng chưa từng quên ân tình của lão ba Kiều Ngọc đối với bọn họ, cho nên nhân mạch của lão ba Kiều Ngọc mới càng có chất lượng hơn.

Mà Kiều Ngọc vẫn luôn giả vờ vô ý nhắc tới Cao Cẩn Trúc ở trước mặt lão ba và vị CEO nào đó, thổi thổi gió thoảng bên tai.

Vì thế lúc vị CEO nọ nghe được thịt tươi Cao Cẩn Trúc muốn mời Kiều Ngọc ăn cơm, đã lập tức da mặt dày đi tới đây.....

Thực rõ ràng là vị CEO này cảm giác được về sau hạt giống này sẽ rất có tiền đồ, mới muốn đến gặp trực tiếp một chút. Chỉ là về sau lại bị cả người chính khí (kiên cường + chính trực) của Cao Cẩn Trúc đánh ngã, cảm thấy loại người thanh thuần này không giống với những thị tơi mình đã gặp qua.

Vì thế vị CEO nào đó dựa vào kỹ thuật đàm phán cao siêu của mình, tạm thời lấy được lời hứa ngoài miệng của Cao Cẩn Trúc trước.

Cuối cùng Cao Cẩn Trúc cũng ký hợp đồng với công ty quản lý tốt nhất!

Cha mẹ Ngôn Linh:.....Xu thế phát triển này thật không đúng!

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Cao Cẩn Trúc Cầu Hôn

Editor: Melodysoyani.

Thuận theo nguyên tắc nếu là vàng thì sẽ tỏa sáng lấp lánh, sự nghiệp diễn xuất của Cao Cẩn Trúc càng ngày càng thăng hoa, càng ngày càng nhận được nhiều vai diễn tốt, cuối cùng cũng có thể tự dựa vào bản thân để tuyển vai mà mình yêu thích.

Tuy rằng ngay từ đầu công ty đã bảo thích vai nào thì diễn vai đó, nhưng mà anh lại chỉ nhận vai nhân vật vô cảm, cho nên chỉ có thể thường xuyên diễn một vài vai phụ.

Nhưng mà chuyện này cũng không thể ảnh hưởng sự yêu mến của nhóm fan, hơn nữa nhóm fan còn sôi nổi bày tỏ, đặc biệt thích việc nam thần của bản thân giữ mình trong sạch!

Chẳng sợ chỉ diễn vai phụ, Cao Cẩn Trúc vẫn không hề lo lắng cầm giải thưởng nam phụ xuất sắc nhất.

Dựa vào trình độ gây sốt này của Cao Cẩn Trúc, công ty cảm thấy vẫn luôn diễn vai nam phụ như vậy không phải là cách tốt, vì thế bắt đầu nghiêm khắc sàng chọn kịch bản, chuyên môn tìm nam chính vô cảm ích có cảnh thân mật cho Cao Cẩn Trúc diễn.

Như đại hiệp giang hồ, thám tử phá án, gián điệp thời chiến tranh dân quốc...vvv ngoài ra còn có một số phim thần tượng, còn rất nhiều vai có thể diễn nha ~

Rốt cuộc rốt cuộc, Cao Cấn Trúccũng đạt tới tiêu chuẩn trong hứa hẹn với cha Mẹ Ngôn Linh là “kí được hợp đồng với công ty quản lý tốt nhất để trở thành diễn viên ưu tú nhất”.

Cao Cấn Trúc lấy hợp đồng mình đã kí với công ty quản lí tốt nhất, cúp diễn viên ưu tú nhất và diễn viên xuất sắc nhất trong dòng phim điện ảnh ra, đặt tất cả ở trước mặt cha mẹ Ngôn Linh.

Cha mẹ Ngôn Linh:..... Có cái gì tốt mà khoe ra!

Ngay sau đó anh lại móc chứng từ bất động sản vừa mới thanh toán ra, căn hộ trong khu vực kia, có chế độ quản lý hết sức nghiêm khắc, cơ bản thì paparazzi sẽ không thể nào xâm nhập vào được, cho nên có rất nhiều nhân vật lớn thích mua nhà ở chỗ đó.

Mà Cao Cấn Trúc vừa mới tốt nghiệp một năm, đã có thể có được căn nhà ở chỗ này, không nói đến việc minh tinh vừa mới nổi sẽ có tiền lương cao đến bao nhiêu, nhưng cũng nhìn ra được anh đã hết sức nỗ lực kiếm tiền.

Cha mẹ Ngôn Linh cũng không phải người mù, càng không phải ý chí sắt đá, nhìn ra được Cao Cấn Trúc thật lòng thật dạ và phải trả giá cao vì con gái của mình.

Hơn nữa đứa nhỏ này cũng rất hiếu thuận, không chỉ có muốn lấy lòng Cha mẹ Ngôn Linh, mà mẹ Cao Cấn Trúc ở quê nhà cũng thường xuyên được anh dẫn lên chơi.

Có điều mẹ anh bị say xe, cho nên có nhiều lúc anh phải vội vàng bỏ ra một ít thời gian để về nhà thăm mẹ, vì Ngôn Linh khá rảnh rỗi nên cũng thường về với anh.

Cao Cấn Trúc vốn dĩ muốn trực tiếp dẫn mẹ đến định cư ở đây, nhưng mẹ nói luyến tiếc lán giềng ở quê nhà, vẫn quen với việc ở quê nhà hơn.

Cao Cẩn Trúc nghĩ bà con xa không bằng láng giềng gần, nên cũng liền thuận theo ý của mẹ.

Chỉ có thể sửa sang lại ngôi nhà thật tốt, đổi mới tất cả các dụng cụ, cho mẹ thêm thật nhiều tiền, mỗi lần về nhà đều mua rất nhiều đồ bảo vệ sức khỏe, dặn dò nói nếu mẹ ăn không hết thì có thể chia cho hàng xóm.

Từ sau khi mẹ Cao không phải làm việc nữa, mỗi ngày đều đến tán gẫu với láng giềng ở quê nhà, đi ra ngoài dạo phố đánh bài, buổi tối còn đi đến quảng trường học khiêu vũ, cuộc sống gia đình hết sức hạnh phúc.

Mỗi lần gọi điện thoại cho Cao Cẩn Trúc bà đều kể lại một tràng những chuyện thú vị mà mình gặp qua, lần nào Cao Cẩn Trúc cũng hòa cùng.

Rốt cuộc cũng nhìn thấy được mẹ không còn giống như trước nữa, mỗi ngày đều phải mệt nhọc bồn ba buồn rầu vì tiền, Cao Cẩn Trúc liền cảm thấy như cuối cùng tảng đá đè nặng trong lòng cũng đã hóa thành hư ảo.

Sau khi đã sắp xếp thỏa đáng mọi thứ, Cao Cẩn Trúc lập tức tới cửa cầu hôn. Vì thế Ngôn Linh vừa về nhà đã nhìn thấy cha mẹ mình và bạn trai đang ngồi giăng co ở hai bên trên ghế sofa.

Ngôn Linh: “Tuy rằng con không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng mà thoát nhìn cũng không tệ lắm.”

Cha mẹ Ngôn Linh:.....

Cao Cẩn Trúc: “Đã nói thì phải giữ lời.”

Cha mẹ Ngôn Linh:.....

Ngôn Linh:??

Cao Cẩn Trúc: “Không nói lời nào có nghĩa là đã đồng ý.”

Cha mẹ Ngôn Linh: “Đợi một chút!”

Ngôn Linh:??

Ngôn Linh giơ tay phải lên: “Từ từ! Hiện tại là tình huống gì vậy??”

Cao Cẩn Trúc: “Đưa lễ hỏi.”

Nói xong lập tức đưa mấy tấm thiệp đỏ được thắt nơ bướm có chứa tiền lương bên trong cho Ngôn Linh.

Ngôn Linh:.....

Ngôn Linh nhìn cha mẹ của mình, cha Ngôn mẹ Ngôn chột dạ nhìn con gái mình.

Sau đó kể lại toàn bộ quá trình, có vài tình huống bị lược bỏ, đã bị Cao Cẩn Trúc không chút lưu tình bổ sung thêm.....

Ngôn Linh bị cha mẹ bán đứng cầm “Tiền mặt” dùng để mua cô trong tay, mở miệng nói: “Ba mẹ, vậy hai người phải giữ lời đó!”

Cha mẹ Ngôn Linh:.....Phản bội con trẻ như tự tổn thương trái tim mình!

“Việc đã đến nước này, cũng không còn biện pháp nào, người nhà họ Ngôn không phải loại người lật lọng!” Cha Ngôn làm bộ thờ dài.

Thật ra cha Ngôn vẫn luôn rất vừa lòng với Cao Cẩn Trúc, dù sao ông cũng là người trong giới thương nhân, khó tránh khỏi việc lui tới với các đạo diễn hoặc là minh tinh, lúc nghe người khác mở miệng khen Cao Cẩn Trúc, cha Ngôn cũng có chút đắc ý khoe khoang, sao lại khéo như vậy! Cháu ấy là bạn trai của con gái tôi đó!

Cha Ngôn nhìn vợ nhà mình, quan trọng nhất là vợ vẫn không thể yên tâm, ai, con rể, cha vợ chỉ có thể giúp con được đến đây thôi!

Mẹ Ngôn nhăn nhó nhìn chồng mình, trầm mặc thật lâu mới mở miệng: “Như vậy cũng được, nhưng mà không thể công khai quan hệ, sự nghiệp của các con đều đang ở gian đoạn thăng hoa, giới giải trí lại hỗn loạn, chuyện này đối với cả hai đứa đều không tốt, nên chỉ cần mời một số bạn bè cực kỳ thân thiết tới là được rồi, còn lại cứ để nhà họ Ngôn làm chủ.”

Mẹ Ngôn nhớ lại mấy ngày trước có nghe một bà chủ nhà giàu nói con gái của bà là fan cuồng của một vị nam minh tinh đẹp trai nào đó, sau khi nhìn thấy nam minh tinh kia kết hôn, thiếu chút nữa cầm dao nhỏ đi hủy dung người vợ mới cưới kia, nên lòng mẹ Ngôn vẫn còn rất sợ hãi.

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Ông Xã Cao Cẩn Trúc

Hành động của Cao Cẩn Trúc hết sức dứt khoát, ba mẹ vợ vừa buông lời đồng ý, ngày hôm sau đã lập tức dẫn Ngôn Linh đến cục hôn dân chính đăng kí giấy kết hôn.

Cha mẹ vợ: “.....”

Căn nhà mới mua đã sớm được Cao Cẩn Trúc sửa sang ổn thỏa, gác bếp cũng đã được thông khí trước đó mấy tháng, chỉ còn thiếu mỗi việc chờ người ta xáchgiỏ vào ở thôi.

Đợi đến khi cha mẹ vợ nói đến chuyện sau khi đãi khách xong, thì mới có thể trở lại tân phòng, Cao Cẩn Trúc và Ngôn Linh cũng chỉ có thể làm bộ dè dặt đồng ý.

Thật vất vả mới đợi được đến lúc mọi người đều có thời gian rảnh, Cao Cẩn Trúc và Ngôn Linh cùng đón mẹ Cao lên, mọi người đều hết sức hài lòng đối với bữa tiệc mừng đầy thức ăn phong phú này.

Ba mẹ vợ: Nhà họ Ngôn chúng ta phải yêu cầu cao thêm chút nữa! Như vậy quá lãng phí rồi!

....

Tiệc rượu kết thúc, sau khi sắp xếp cho tất cả mọi người thật thỏa đáng, cuối cùng ước nguyện trở lại tân phòng của Cao Cẩn Trúc và Ngôn Linh cũng được thực hiện.

Sau khi sắp xếp hành lý xong, Ngôn Linh trực tiếp tắm rửa rồi ngủ gục như chết ở trên giường.

Sáng ngày thứ hai, Ngôn Linh mở mắt ra, bởi vì hiệu quả che nắng của rèm cửa sổ rất tốt, cho nên cô cũng không thể nhìn ra được bây giờ đã sáng hay chưa, lúc xem đồng hồ, mới sáu giờ, vẫn còn rất sớm....

Ngôn Linh quay đầu nhìn về mặt lúc đang ngủ của ông xã mình, biết được đây là lần đầu tiên cùng chung chăn gối với ông xã, Ngôn Linh có chút hăng hái.

Cô vươn tay phải ra, dùng ngón trỏ chọt chọt vào mũi của Cao Cẩn Trúc, sau đó sờ soạng cánh môi của Cao Cẩn Trúc hai lần, tiếp đó lại chạm vào da thịt của Cao Cẩn Trúc, xẹt qua cảm và hầu kết của anh, đi đến vị trí cổ áo của áo ngủ....

Ngôn Linh cảm thấy mình giống y hệt như một tên lưu manh, khuôn mặt cũng đỏ ửng vì hành động vừa rồi của mình.

Nhưng nghĩ dù sao ông xã nhà mình vẫn chưa tỉnh, kiểm tra một chút cũng không sao cả, vì thế cô lại luồn tay phải của mình cà trong chăn, tìm tòi cơ bụng mà mình đã thèm nhỏ dãi từ lâu. =)))

Quả nhiên là xúc cảm rắn chắc giống hệt như tưởng tượng của mình! Ngôn Linh nhẹ nhàng sờ soạng hai cái, rồi thỏa mãn thu tay lại.

Ngôn Linh vừa nhắm mắt chuẩn bị ngủ bù, đã bị Cao Cẩn Trúc xoay người lại một cái, áp dưới thân thể.

Ngôn Linh mở mắt ra đã thấy ông xã nhà mình đang vùi đầu bên cổ của cô, nên chỉ nhìn thấy được cái ót và lỗ tai.

.....Cô không biết nên cảm thấy e lệ vì bản thân đang không mặc nội y còn bị áp dưới thân thể người khác, hay là nên cảm thấy xấu hổ vì phần

cứng rắn của ông xã nhà mình đang để ở dưới chỗ kia của bản thân.....

Quả nhiên nên tới vẫn sẽ đến.

Tuy rằng Cao Cẩn Trúc và Ngôn Linh đã ở bên nhau được vài năm, nhưng mà giới hạn vẫn luôn ở những cái nắm tay, ôm ấp và hôn môi.

Dĩ nhiên bây giờ đã bắt đầu lớn mạnh vượt bậc phát triển thành loại quan hệ linh nhục hợp nhất rồi.

Ngôn Linh vừa cảm giác được hơi thở của Cao Cẩn Trúc ở bên tai mình, lỗ tai đã lập tức bị Cao Cẩn Trúc há miệng ngậm vào.

Sau khi hôn trong ngoài một vòng lỗ tai của cô xong, anh ngậm chặt lấy vành tai khéo léo của Ngôn Linh, khiến cho cả người Ngôn Linh run lên một chút.

Cao Cẩn Trúc: Điểm mẫn cảm à...

Ngôn Linh: “....”

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Tài Xế Mới Cao Căn Trúc

Editor: Melodysoyani

Cao Căn Trúc không có bằng lái xe, lại một lòng một dạ muốn chạy xe, dù không có bất cứ một giấy chứng nhận lái xe nào. lqd

Vì thế anh chỉ có thể mở Weibo trên di động, tìm kiếm bà chủ “Toàn Điem Khổ Lạt Hàm Liễu” (mặn ngọt bùi đăng cay), chú ý! Là “Toàn Điem Khổ Lạt Hàm Liễu” đó!

Nhanh chóng đăng ký tên nhập học, tham gia vào giáo trình lớp học lái xe cấp tốc trong năm phút, dĩ nhiên người có tuệ căn như Cao Căn Trúc rất nhanh chóng lấy được bằng lái xe trên Weibo, hơn nữa cũng học xong cách lái xe.

Vì vậy mà thuận thuận lợi lợi lái xe chở Ngôn Linh chạy hơn nửa ngày, cuối cùng đến lúc bị mệt mỏi quá độ vì lái xe quá lâu, mới tắt đèn nghỉ ngơi.....

Sau lần đầu tiên được ăn mặn, Cao Căn Trúc lập tức càng ngày càng không thể cứu vãn được.

Gần đây Ngôn Linh rõ ràng cảm giác được thân thể của mình đã sắp bị vét sạch.

Có lẽ mọi người không biết, hiện tại Ngôn Linh đã nhìn Cao Căn Trúc bằng một đôi mắt khác, sau khi anh ra ám chỉ, đã lập tức mạnh mẽ đè ép Ngôn Linh hành hạ một trận giống như ủ rượu nếp.

Ngôn Linh cảm thấy cuộc sống như vậy quá thối nát, vì thế muốn sắp xếp sinh hoạt vợ chồng lại với Cao Cẩn Trúc.

Cao Cẩn Trúc vừa nghe lập tức không vui, kiên trì mỗi ngày đều phải ăn nhạt, Ngôn Linh đành phải lui một vạn bước, nói một ngày chỉ có thể tới một lần.

Cao Cẩn Trúc mới rậm rì không tình nguyện đáp ứng.

Tiếp đó mỗi buổi tối, mức độ kéo dài của Cao Cẩn Trúc trở nên càng ngày càng cao, Ngôn Linh có chút sợ anh sẽ ghen đến hỏng thân thể, nhưng Cao Cẩn Trúc lại nói đây là thuận theo tự nhiên, không ghen.....

Sau đó nữa, Cao Cẩn Trúc vẫn không thỏa mãn với hiện trạng, luôn vào lúc Ngôn Linh xuống bếp hoặc là ngồi xem TV trên sofa, sờ soạn ôm hôn một chút, nhưng vẫn không cởi quần áo bên dưới, trêu chọc Ngôn Linh đến nỗi cả người mềm nhũng, sau đó bước đi để lại một bóng lưng cho người nọ.

Ngôn Linh:..... Học hư.

Rốt cuộc vào một buổi chiều nọ, hai người đều không bận việc, lập tức tụ lại ngồi xem TV ở trên sofa, Cao Cẩn Trúc lại không chịu nổi bắt đầu trêu chọc.

Anh ôm Ngôn Linh để cô ngồi trên đùi của mình, còn lưng cô thì dựa vào lòng ngực của mình, sau đó tách hai cái đùi của cô ra, vén váy hoa nhỏ lên đến bên miệng của cô, để cô tự cắn váy của mình.

Hai bàn tay to phân công hợp tác, một tay sờ lên mặt, một tay mò xuống dưới, miệng còn cắn vành tai của Ngôn Linh, dùng sức trêu chọc, cuối cùng trêu chọc đến khi người nọ ảm ướt, lập tức chuẩn bị buông tay.

Ngôn Linh nghĩ thầm còn tiếp tục trêu chọc như vậy nữa, người mình nhất định sẽ bị trêu chọc đến hồng mắt. Nhất định phải phá vỡ cục diện bế tắc này mới được!

Vì thế cô xoay người trao một nụ hôn nồng nhiệt cho Cao Cẩn Trúc, muốn trực tiếp kéo quần anh ra.

Nhưng Cao Cẩn Trúc vẫn giữ dáng vẻ đàng hoàng như phụ nữ, đôi tay gắt gao che chở lưng quần của mình, thề sống chết bảo vệ phòng tuyến cuối cùng!

Ngôn Linh bất đắc dĩ, chỉ có thể xuất ra tuyệt chiêu: “..... Ngoan một chút, bằng không buổi tối sẽ không có thịt ăn.”

Cao Cẩn Trúc:.....

Nghĩ đến chiêu thả nhỏ bắt lớn này có thể dùng được, Cao Cẩn Trúc lập tức buông đôi tay ra, cũng không giãy giụa nữa, dáng vẻ đặc biệt ngoan ngoãn mặc cho người ta xâu xé.

Ngôn Linh kéo quần anh xuống, đã thấy được bảo bối cứng rắn đến không thể miêu tả được của Cao Cẩn Trúc, sau đó đỡ bảo bối ngồi xuống.

Di chuyển hai lần đã cảm thấy sức lực cả người đã sắp tiêu hết, thời điểm Ngôn Linh dứt khoát cam chịu, Cao Cẩn Trúc đột nhiên bắt đầu đột nhiên hướng lên trên đỉnh.

Ngôn Linh đã chịu kinh hách:..... Có dám chặm một chút nữa hay không!

Cuối cùng Ngôn Linh bị cảm giác lên đỉnh làm cho cả người choáng váng, Cao Cẩn Trúc có nói gì đó ở bên tai cô, nhưng cô đã nghe không rõ, chỉ biết gật đầu đáp ứng.....

Sau khi thanh tỉnh, mới biết mình đã bị bạn học Cao Cẩn Trúc giả heo ăn thịt cợn lừa gạt, thật sự là một kế hoạch sai lầm!

Không sai, lúc cô bị choáng váng vì lên đỉnh đã đáp ứng với Cao Cẩn Trúc, có thể tùy tiện ăn thịt, hiệp nghị mỗi đêm một lần của quân tử trực tiếp trở thành phế thải.....

Nhân bánh đậu đỏ củacookie đã trực tiếp tiến hóa thành hạt mè rang phủ nhân bánh rồi!

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Cô Nhi Lớn Tuổi Cao Cẩn Trúc

Editor: Melodysoyani.

Nhưng mà đi đôi với sự nghiệp phát triển, Cao Cẩn Trúc cũng không thể như trước đây, mỗi ngày đều có thể ở nhà làm việc không chính đáng với vợ nhà mình nữa, thậm chí thời gian gặp mặt mỗi ngày cũng hiếm hoi!

Bộ phim mới vừa đóng máy, Cao Cẩn Trúc đã lập tức đón chuyến bay để về nhà, sau khi máy bay vừa hạ cánh xuống mặt đất, đã ngay lập tức nhận được điện thoại của vợ.

Tiếp đó lại vội vàng chạy về quê.

Đọc đường đi, lần đầu tiên Cao Cẩn Trúc lại cảm thấy lo lắng khó chịu như vậy, trong đầu anh luôn nghĩ đến tiếng nói của Ngôn Linh từ trong điện thoại.

“Bây giờ em đang trong bệnh viện ở thành phố XXX! (quê của Cao Cẩn Trúc), anh mau tới đây đi...” Giọng nói Ngôn Linh có chút gấp gáp: “Mẹ anh.....trước tiên anh tới đây rồi sau, nhớ chú ý an toàn trên đường về.”

Chờ đến khi Cao Cẩn Trúc tới bệnh viện, nhìn thấy cả nhà Ngôn Linh đều ở đây, cũng hiểu ra được vì sao mẹ mình lại vào bệnh viện, tình huống này quả nhiên gây go giống như trong trí tưởng tượng của mình.

Cao Cẩn Trúc vừa đến cửa phòng mổ đã nhìn thấy một người dì quen thân với mẹ mình đang ngồi khóc đến đỏ mắt.

Thì ra, vào lúc mẹ làm công vất vả ở bên ngoài đã ngoài ý muốn té xỉu, được người dì làm chung này đưa vào bệnh viện, kết quả kiểm tra là có tế bào ung thư X, hơn nữa còn có khả năng phát triển theo hai chiều hướng cả tốt lẫn xấu, nếu như bắt đầu điều trị ngay từ lúc đó thì có thể chấm dứt như hậu quả về sau.

Nhưng phí trị liệu lại rất cao, đối với mẹ Cao mà nói là một con số còn lớn hơn trời, mà khi ấy cũng đúng vào kì thi cấp ba quan trọng của Cao Căn Trúc, vì sợ ảnh hưởng tới Cao Căn Trúc, cho nên đã nhờ dì này giữ kín bí mật giúp bà.

Mẹ Cao và dì cùng ôm một tia hi vọng trong lòng, nghĩ nói không chừng nó sẽ phát triển theo chiều hướng tốt, yên ổn qua được vài năm, mẹ Cao và dì càng thêm khẳng định ông trời có mắt, quả nhiên đã phát triển theo chiều hướng tốt.

Cho đến hôm nay lúc dì và bà cùng nhau đi ra ngoài, mẹ Cao lại đột nhiên chảy máu mũi té xỉu, sau đó được đưa vào phòng cấp cứu ở bệnh viện.

Dì này cầm điện thoại của mẹ Cao định gọi cho Cao Căn Trúc nhưng kết quả anh lại tắt máy, cho nên mới gọi điện thoại qua cho con dâu của bà.

Vì thế chờ đến bây giờ, mọi người mới đến đây được, có điều bác sĩ vẫn còn đang phẫu thuật ở trong phòng cấp cứu...

Đợi đến đêm khuya yên tĩnh, lúc chỉ còn vài y tá trực ban, rớt cuộc cửa phòng mổ cũng mở ra.

Nhưng đợi lâu như vậy, cũng chỉ chờ đợi một câu “thật xin lỗi.” của bác sĩ trưởng khoa.

Rớt cuộc người dì nọ cũng nhịn không được gào khóc rống lên, cực kỳ cảm thấy tự trách, //d/d/le#quy^.^don >%\$< nếu mình có thể nói cho Cao

Cần Trúc biết sớm một chút, có lẽ sẽ không đến nỗi như bây giờ.

Mẹ Ngôn giống như bị người dì nọ truyền nhiễm, cũng khóc theo, được cha Ngôn vỗ vỗ bả vai để an ủi.

Ngôn Linh đỏ mắt nhìn Cao Cần Trúc đang im lặng, nghẹn ngào không nói lên được một câu an ủi, chỉ có thể xoa bóp lòng bàn tay của anh, hi vọng có thể trao một chút ấm áp và an ủi cho anh.

Mấy ngày sau, Cao Cần Trúc không biết mình đã trải qua như thế nào, sau khi lo tang lễ xong, Ngôn Linh nắm tay Cao Cần Trúc trở về nhà.

Vào lúc ban đêm, Cao Cần Trúc ôm Ngôn Linh khóc rất nhiều.

Cao Cần Trúc chính thức biến thành một cô nhi lớn tuổi.....

Thật vất vả mới có thể khiến bệnh đau dạ dày lại tái phát của Cao Cần Trúc khỏi hẳn, Ngôn Linh chỉ có thể vội trước vội sau biến đổi để bữa ăn có đầy đủ và đa dạng chất dinh dưỡng.

Có điều Cao Cần Trúc vẫn không có khẩu vị, gương mặt cũng gầy yếu đi vài phần, khiến Ngôn Linh và cha vợ nhìn mà đau lòng.

Kiều Ngọc thấy chuyện này càng lúc càng không thuận mắt, vì thế mỗi ngày đều đến bên cạnh Cao Cần Trúc để ủi nhai, nói: anh như vậy sẽ khiến mình càng ngày càng mất thêm nhiều người mà anh yêu, biết là anh khó chịu, nhưng mà cứ như vậy cũng sẽ khiến người yêu anh khó chịu theo, sớm hay muộn gì anh cũng sẽ hai bàn tay trắng thôi...^.^don

“Bùm bùm”, toàn bộ đều trút vào trong lỗ tai của Cao Cần Trúc, cuối cùng không biết do lời của Kiều Ngọc đã có tác dụng, hay là do nhìn thấy sự lo lắng của Ngôn Linh nên mới dần dần hồi tỉnh, nói chung, Cao Cần Trúc đã chậm rãi sống lại.

Thôi được rồi, cô nhi lớn tuổi thì cô nhi lớn tuổi thôi, dù sao cũng được
đề cử thành “thành viên nhỏ” của nhà họ Ngôn rồi còn gì!

Cuộc sống vẫn như thường, mỗi một ngày đều trải qua một cách tốt
đẹp!

~ hết chương 22~

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Cao Cẩn Trúc “Tắm Ba Lần”

Editor: Melodysoyani

Sau khi xem hết kỳ hai của “Ai ăn sẽ làm vua”, Ngôn Linh đi tắm rửa trước, xong rồi nằm chơi di động trên giường./d.đ/le#/

Cao Cẩn Trúc cũng đi tắm rửa theo, tắm cả buổi tối. Cuối cùng cũng kì kèo mè nheo lau khô thân thể, mặc áo tắm bước ra.

Ra khỏi phòng tắm đi đến bên giường, lập tức bổ nhào lên người vợ nhà mình, chậm rãi nói với vợ: “Đã tắm ba lần rồi.”

“Đúng là đứa bé ngoan thích sạch sẽ.” Ngôn Linh biết rõ ý tứ mà anh muốn ám chỉ, nhưng vẫn cố bày ra dáng vẻ không hiểu.

Thực ra câu tắm ba lần này của Cao Cẩn Trúc, lần đầu tiên Ngôn Linh nghe được là vào lúc anh muốn cô “cắn” anh.

Lúc đó lần đầu tiên Ngôn Linh biết được Cao Cẩn Trúc lại có thể tắm lâu như vậy, sau khi chờ Cao Cẩn Trúc tắm rửa lên giường xong, anh còn đặc biệt dè dặt nói mình đã tắm đến ba lần.

Lúc đó Ngôn Linh còn có chút khó hiểu nhìn anh, không biết anh có ý tứ gì.

Cao Cẩn Trúc mắc cỡ ngại ngùng nói ra chuyện nhu cầu dục vọng của mình rất lớn, lúc đó Ngôn Linh mới bỗng nhiên hiểu ra.

Anh rất sợ Ngôn Linh ngại bản không đồng ý, cho nên luôn cường điệu bản thân đã tắm đến ba lần.

Ngôn Linh cảm thấy mỗi lần chồng nhà mình giở trò lưu manh như vậy đều rất đáng yêu, ì thế cực kỳ trúc trắc thỏa mãn nhu cầu ham muốn của Cao Cẩn Trúc.

Cho nên câu tắm ba lần này, đã biến thành một loại ám hiệu, chỉ cần Cao Cẩn Trúc mở miệng nói câu này, Ngôn Linh có thể lập tức hiểu ra.

Thực ra thay vì nói là ám hiệu, ngược lại Ngôn Linh cảm thấy dùng từ “nghi thức kéo cờ” để hình dung thì chuẩn xác hơn....Giờ nghĩ lại cũng cảm thấy có chút buồn cười.

Hiện tại rõ ràng Cao Cẩn Trúc lại muốn hưởng về quốc kỳ hát quốc ca rồi, Ngôn Linh còn cố ý trêu chọc anh, không tiếp nhận loại ám chỉ này.

Cao Cẩn Trúc dùng đôi mắt to hết sức thuần khiết nhìn Ngôn Linh, nói lại lần nữa: “Thật sự đã tắm ba lần rồi.”

“Ừm, anh là sạch sẽ nhất!” Ngôn Linh nhin cười, tiếp tục giả vờ.

“Vậy em kiểm tra một chút đi!” Bọn nhỏ Cao Cẩn Trúc kéo tay của Ngôn Linh.

Cao Cẩn Trúc nói xong lập tức cởi áo tắm của mình ra, lộ ra thân thể trơ trụi.

Ngôn Linh cũng rất phối hợp kiểm tra một chút, sau đó lại bảo anh mau chóng mặc áo vào, đừng để bị cảm lạnh.

Cao Cẩn Trúc nóng nảy, không chịu mặc vào, đưa hai tay ra xoay khuôn mặt của Ngôn Linh lại, thì phát hiện trong mắt cô đều là ý cười.

Anh hằm hực cắn lên lỗ tai của Ngôn Linh một cái, nói: “Thật xấu.”

Một trận náo loạn qua đi, Ngôn Linh không tiếp tục trêu đùa anh nữa, tránh cho chồng nhà mình lại cái kinh.

Vì thế Cao Cẩn Trúc lại được hưởng thụ việc vợ dùng kỹ thuật lô hỏa thuần thanh*(tương truyền Đạo gia luyện đan, nhìn vào lò, thấy ngọn lửa lê màu xanh, coi là đã thành công,ví với sự thành thực của học vấn, kỹ thuật) để kẹp chặt bảo bối lớn của mình, bảo bối lớn được thoải mái dễ chịu.

Sau khi phóng ra một lần, lại dùng bảo bối lớn hầu hạ vợ hai lần.

Cuộc sống ngọt ngào của hai người, thoải mái đến không thể chịu được~

~ Hết chương 23~

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Đánh Thức Cao Cẩn Trúc

Editor: Melodysoyani.

Vì chương trình “Ai ăn sẽ làm vua” được ghi hình rất nhiều kỳ, cho nên lượng fan cũng càng ngày càng nhiều, cũng vì thế mà tổ đạo diễn đã đặc biệt chuẩn bị một phần quà lớn cho fan.

Trước hôm ghi hình một ngày, sáu vị nghệ sĩ được tổ chương trình sắp xếp chỗ nghỉ ngơi trong một khách sạn, còn nói ngày hôm sau phải dậy thật sớm, cho nên trước tiên bảo họ đi ngủ sớm một chút.

Tiếp đó tổ đạo diễn lại lên trang Weibo đăng thông báo trước sáu giờ sáng ngày mai sẽ cho fan một bất ngờ lớn.

Vào lúc trời còn tối mù mịt, trang Weibo của chương trình đã đăng một cái link lên, có rất nhiều fan đặt sẵn báo thức lập tức vào xem.

Chỉ thấy tổ đạo diễn bảo toàn bộ quá trình hôm nay sẽ được phát sóng trực tiếp, hiện tại liền bắt đầu nhiệm vụ đánh thức.

Vì thế trước hết tổ đạo diễn đã xuống tay với nữ nghệ sĩ có tính tình tốt nhất ---- Ngôn Linh, nữ đạo diễn cầm thẻ phòng, lập tức đẩy cửa đi vào.

Nữ đạo diễn:Người đâu rồi?

Tiếp đó đã thấy Ngôn Linh bước ra từ phòng vệ sinh, trên mặt vẫn còn dán mặt nạ kaka trắng tinh.

Ngôn Linh vừa đi ra thấy được tình huống này, rất nhanh liền hiểu được, lập tức chào một tiếng với màn ảnh, thuận tiện quảng cáo giúp cho nhà tài trợ của loại mặt nạ này.

Nữ đạo diễn:Vì nể tình cô đã quảng cáo hộ,tôi sẽ không trách việc cô dậy sớm như vậy

“Cho tôi năm phút nhé! Sẽ xong ngay thôi!” Ngôn Linh dí dỏm nhảy lộn cộc đến cầm lấy quần áo rồi đi vào toilet lần nữa.

Fan: Ha ha, học tử đúng là người đáng yêu nhất giới sao mà! *^O^*

Sau khi Ngôn Linh chuẩn bị xong, cô lập tức dùng ipad của mình tự chụp một bức ảnh, khoan hãy nói gì khác, tuy việc này nhạt nhẽo nhưng cũng rất đặc sắc!

Tiếp theo ống kính của đạo diễn lại theo cô đến phòng Lý Duy, để cô đi hoàn thành nhiệm vụ đánh thức...

Ngôn Linh cũng không còn cách nào khác, dù sao nhóm đạo diễn cũng đã mang theo nhiều camera như vậy, nên không thể nào là giả được!

Cô dùng phiếu phòng mở cửa phòng ra, còn chưa bước vào, đã trực tiếp đứng trước cửa hô to một tiếng: “Đến giờ ghi hình rồi!”

Lý Duy cứ như vậy bị siêu đại dB của Ngôn Linh đánh thức, mở mắt ra nhìn về phía cửa, trong lòng cũng lập tức bừng tỉnh, cũng tay chân lạnh lẽo sắp xếp ổn thỏa để đi theo Ngôn Linh.

Fan: Không hổ danh là người cộng tác tốt nhất! Chuyên nghiệp ăn ý nhau như thường ngày vậy!

Ngôn Linh kín đáo đưa máy ảnh cho Lý Duy, lắc lắc tay của chính mình, ăn ý giơ tay lên tạo dáng.

Lý Duy cứng ngắc tiếp nhận máy ảnh chụp một bức:Có phải tôi giơ cả hai tay lên như vậy trông có vẻ hơi kỳ cục hay không?

Vì không muốn trông kỳ cục, Lý Duy kiên trì giơ tay lên chụp lại một bức nữa.

Kế tiếp phải đến gọi hoa đán B, cô nàng này không những không khó chịu khi bị gọi dậy, còn im lặng rời giường, dáng vẻ cực kỳ tinh táo.

Nhưng mà hoa đán A thì lại hoàn toàn ngược lại, Ngôn Linh đi tới khẽ kêu, cô ta vẫn không động dậy, tiếp đó Ngôn Linh lại vươn tay khẽ đẩy một cái, gọi thêm một tiếng nữa.

Hoa đán A nói thì chậm xảy ra thì nhanh, nhanh chóng vươn một bàn tay ra từ trong chăn, đánh thật mạnh vào tay của Ngôn Linh, tốc độ và sức lực này, hoàn toàn không giống với người vừa mới thức dậy....

Hoa đán A bày ra dáng vẻ buồn ngủ nói: “Chị Ngôn Linh à, không phải em cố ý đâu, ngại quá, do em mới thức dậy chưa tỉnh hẳn, chị đừng trách em nhé!”

Nói xong còn đối lại một bộ mặt đáng thương.

Ngôn Linh:.....Đau quá!

Fan:...Yêu tinh diễn trò này mau rút đi! Nhìn bộ mặt giả vờ kia kìa! Vừa nhìn đã biết là cố ý rồi! Có thể đánh mạnh như vậy, rõ ràng đã sớm tỉnh!

Kế tiếp mọi người lại phải đồng loạt đi gọi Kiều Ngọc dậy, vẫn là Ngôn Linh làm, bởi mọi người đều trốn tránh vì ...sợ ma vương nhỏ này.

“Kiều Ngọc, dậy, dậy đi, ba em đến rồi kìa!” Ngôn Linh đẩy đẩy Kiều Ngọc đang ngủ say, cố ý nói.

Bốn chữ “ba em đến rồi kìa” giống như một cái cây to cắm vào thần kinh não của Kiều Ngọc, khiến anh run rẩy một cái.

Kiều Ngọc bỗng nhiên tỉnh dậy....

Không có khó chịu khi bị đánh thức, không có làm loạn, mà chỉ không vui bĩu môi nhìn Ngôn Linh một cái.

Kiều Ngọc vừa chơi di động vừa mặc quần áo, lúc lơ đãng đã nhìn thấy link phát sóng trực tiếp chương trình này trên Weibo, cùng với bình luận bên dưới, cũng vừa vắn nhìn thấy những bình luận mới khen mình đáng yêu ngoan ngoãn, các loại.

Lướt một lát lại nhìn thấy một bình luận đang đứng top nói về hành động tàn ác vừa rồi của hoa đán A đối với chị Ngôn Linh của anh.

À tiện nhân thích diễn trò này!

Lúc mọi người đang trên đường đến phòng Cao Cẩn Trúc, Kiều Ngọc lại mượn camera lú lú nói mình không có khó chịu khi bị đánh thức, hỏi fan bản thân như vậy có ngoan hay không.

Tiếp đó còn cố ý hỏi vài người còn lại, nói: “Chắc là mọi người cũng không khó chịu khi bị đánh thức đúng không, nghe nói chỉ có những hoa đán xấu xí mới khó chịu khi bị người ta gọi dậy thôi ~~”

Mọi người: “....|”

Hoa đán A:...NMB!

Mở cửa phòng Cao Cẩn Trúc ra, Kiều Ngọc lôi kéo Ngôn Linh để thương lượng: “Chị à chị qua gọi đi, em sẽ cầm camera giúp chị!”

Kiều Ngọc thật sự không dám đi gọi Cao Cẩn Trúc, vì sợ anh sẽ lạnh lùng đẩy mình ra hoặc là bảo anh ta rút ngay, như vậy sẽ hủy hoại hết hình

tượng cạp ngọt ngào mất.

Vì thế mới dùng cách này, để người ta không thể nhìn thấu trò cạp sao của mình.

Kiều Ngọc: Mình đúng là thiên tài!

Kiều Ngọc thì đắc ý, còn Ngôn Linh lại có chút lo lắng, chỉ hi vọng bạn học Cao Cẩn Trúc có thể bỏ ra ba giây để tỉnh táo lại.

Ngôn Linh ngồi xuống bên cạnh giường của Cao Cẩn Trúc, Kiều Ngọc tránh ở một bên làm hình nhân tự chụp một tấm.

“Thức dậy đi, đến giờ ghi hình rồi.” Ngôn Linh yếu ớt nói.

Cao Cẩn Trúc: “...”

Ngôn Linh vỗ vỗ khuôn mặt nhỏ nhắn của anh: “Dậy đi, mặt trời chiếu tới mông rồi, phải ghi hình chương trình rồi đó ~”

Bỗng chốc vậy mà chỉ cần dùng mười phần khí lực đã có thể đánh thức Cao Cẩn Trúc.

Cao Cẩn Trúc chậm rãi mở to mắt, thật vất vả mới có thể nhìn thấy rõ khuôn mặt của Ngôn Linh.

Lúc vừa định giơ tay lên sờ sờ tay nhỏ bé của vợ, kết quả Ngôn Linh đã đứng lên: “Dậy rồi, dậy rồi, đã hoàn thành nhiệm vụ.”

Cao Cẩn Trúc có chút mờ mịt nhìn bàn tay đang vươn ra được phân nửa của mình...

Fan:....Cảm giác có chút là lạ thì phải...

Lúc Cao Cẩn Trúc đứng dậy rửa mặt, Kiều Ngọc một đường đi đến chụp một bức ảnh, fan thỏa mãn nhìn cảnh nam thần đánh răng rửa mặt.

Fan: Ô ô, việc nam thần đẹp trai thì khỏi cần bàn rồi! Nhưng nếu hằng ngày được nhìn thấy cảnh chồng – chồng thế này thì thật đúng là ngọt ngào đến không gì sánh được ~~

Cao Cẩn Trúc cầm quần áo đi vào toilet, sau khi anh đóng cửa, Kiều Ngọc bắt đầu huyênh hoang khoác lác lần nữa.

~ Hết chương 24~

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Cao Cẩn Trúc Long Lanh

Editor: Melodysoyani.

Hoàn hảo, toàn bộ sáu vị nghệ sĩ đã rời giường thành công!

Hiện tại các fan đang bình luận dưới trang Weibo, để chấm điểm cho biểu hiện lúc rời giường của họ.

“Đương nhiên là học tử sẽ được cao điểm nhất rồi, tất cả mọi người đều do chị ấy đánh thức, hơn nữa còn dậy sớm hơn cả tổ chương trình, đúng là cái tên đề cử tốt nhất ~”

“Nam thần Cẩn Trúc!! Một trăm điểm!!”

“VẬY anh trai Kiều Ngọc phải được một trăm lẻ một điểm, nhiều hơn anh ấy một điểm!”

“Hoa đán A á, một trăm điểm ngược, đưa bình luận của tôi lên top đi, cảm ơn mọi người nhiều!”

Sau khi tổ đạo diễn lướt được một hồi, thì dựa theo quy tắc mà phát thưởng cho mọi người.

Trừ hoa đán A ra thì năm vị nghệ sĩ còn lại đều được nhận huân chương, vì Ngôn Linh là người vất vả nhất, nên được nhận thêm một cái nữa.

Hoa đán A:... Có gì giỏi đâu chứ!

Tiếp theo vẫn là phân ra hai đội đỏ - xanh, mỗi đội có năm mươi đồng tiền mặt, phải đi đến cửa hàng tìm và ăn hết các thức ăn được tổ chức trình chỉ định, đội nào hoàn thành trước sẽ thắng.

Vì hai đội phải tìm thức ăn khác nhau, nên fan cũng chia làm hai ba phe để theo dõi sóng trực tiếp, có fan còn vừa dùng máy tính vừa dùng di động, để có thể xem hết hai bên, hết sức thỏa mãn.

Cao Căn Trúc, Ngôn Linh:.....Không ngờ lại chung đội với cô ta.

Hoa đán A: Đây chính là lúc mình tỏa sáng!!!

Kiều Ngọc: Phân đội kiểu gì thế! Có thể phân lại một lần nữa hay không!

Đội Ngôn Linh lấy được mẫu giấy ngẫu nhiên là: đậu hủ thúi, pizza sầu riêng, cá ươn....

Fan: Tổ chức trình chơi lớn như vậy! Hơi quá đáng rồi! Cá ươn cứ để hoa đán A ăn là được!

Nhưng dù sao cũng là nhiệm vụ của cả đội, ai cũng có phần, phải ăn hết thì mới qua ải.

Đội của Lý Duy cũng không khá hơn được bao nhiêu, lần lượt là: cơm chanh, mướp đắng xào, canh rau thơm....

Hai đội đều âm thầm liên tục oán giận, cất bước lên đường tìm kiếm thức ăn.

Cao Căn Trúc lấy camera từ trong tay của vợ, dọc đường đi luôn chuyên chú để vợ xuất hiện trong màn ảnh.

Cơ bản thì fan bên này chỉ có thể xem được toàn bộ hành trình của Cao Căn Trúc và Ngôn Linh, lâu lâu hoa đán A mới xuất hiện một chút.

Fan: Nam thần à! Mau đổi góc quay khác đi! Phải quay xung quanh thì mới hấp dẫn được!

Cuối cùng đội đỏ cũng tìm được đậu hủ thối, một người ăn một chén, rất ngon! Dù sao mười đồng tiền cũng chỉ mua được một cái chén nhỏ, nên càng đáng trân trọng hơn!

Chỉ còn là hai mươi đồng nên đội đỏ quyết định phải cố gắng trả giá.

Nghe đề nghị này, hoa đán A liên tục nũng nịu kêu lên: “Ôi, em không trả giá đâu, lúc người ta mua đồ đều là trực tiếp quẹt thẻ, nên chẳng biết nên trả giá bao nhiêu cả~”

Ngôn Linh: “...”

Fan: ...Trang bức* gặp Lôi Phách**!

(*trang bức: chỉ hành động giống ra vẻ, giả bộ nhưng thật ra cũng chẳng có gì hai bàn tay trắng; **lôi phách: sấm đánh. Đại loại có lẽ là chảnh quá sẽ bị sét đánh á @@)

Pizza sầu riêng cũng không tồi, một người chỉ cần ăn một góc, vừa lúc đụng phải fan của Cao Cẩn Trúc trong tiệm, nên trực tiếp tặng anh một phần lớn, Cao Cẩn Trúc chỉ cần chia ra làm ba phần là được.

Fan phấn khởi bảo vệ thật tốt miếng pizza sầu riêng còn thừa lại, còn tỏ ý muốn phơi khô bỏ pizza vào khung hình rồi treo trên đầu giường...

Hoa đán A trực tiếp đứng trước màn hình, liên tục nũng nịu nói mình không thể chịu được mùi của sầu riêng, không dám ăn linh tinh.

Fan: Suốt ngày chỉ biết giả bộ! Con mụ độc ác!

Cao Cẩn Trúc và Ngôn Linh ăn hết pizza, uống một ngụm nước, để hòa tan hương vị trong miệng.

Cao Cẩn Trúc, Ngôn Linh: Khó ăn quá....

Lúc này hoa đán A lại bắt đầu BB: “Chị Ngôn Linh, người ta thật sự không dám ăn, chị giúp em ăn hết luôn đi ~~”

Hoa đán A biết Cao Cẩn Trúc nhất định sẽ không quan tâm đến cô ta, vì thế mới ra vẻ đáng thương với Ngôn Linh tốt bụng.

Ngôn Linh tốt bụng khó có được từ chối người khác một lần, nói: “Chị cũng không thích ăn.”

Fan: Học tử đã bị yêu tinh như cô làm cho phiền đến sắp chết rồi! Đừng có mà cản trở nam thần và học tử của chúng tôi nữa!!

Ngay cả đạo diễn quay phim cũng không chịu được, nhắc nhở hoa đán A ăn nhanh chút.

Vì thế hoa đán A không giả vờ giả vệt nữa, hai ba ngụm đã ăn hết món pizza sầu riêng mà cô ta thích ăn nhất...

Dù sao thì máy quay nhặt nhèo kia cũng không trực tiếp quay đến cô, hoa đán A nghĩ như vậy.

Tổ quay phim...: Muốn chúng tôi cắt bỏ đoạn trước hay là đoạn sau đây, chị hai à.

Chờ đến lúc đội đỏ tìm được cá ươn, tất cả mọi người đều lập tức trầm mặt.

.....Nghe nói món này vô cùng tanh hôi, có nên mở ra hay không đây?

Mở đi mở đi, chết sớm siêu thoát sớm!

Ngôn Linh bắt đầu mở, vừa mở được một nửa nắp vung, đã bị tay hoa đán A hung hăng đung phải một cái, một ít nước lỏng bên trong văng ra

ngoài.

Hoa đán A: ...Đụng hơi sớm rồi, lại có thể một giọt cũng không bắn vào người chị ta!

Hoa đán A vội vàng giả bộ không cố ý, nói là mình bị mùi hôi này dọa đến gì đó....

Fan:Cút, cút, cút đi, có thể cút xa một chút hay không!

Chỉ thấy màn ảnh trực tiếp bắt đầu hạ thấp xuống, sau đó lại hướng lên trời xanh mây trắng....Fan có chút bức bối khó nhin....

Ngôn Linh nghiêng đầu nhìn về phía Cao Cẩn Trúc đang cứng ngắt giờ bàn tay lên ở một bên, ánh mắt chớp chớp.

Ngôn Linh: “Sao vậy? Bị bắn vào mắt rồi hả? Để em nhìn xem.”

Tổ đạo diễn thấy Cao Cẩn Trúc như vậy lập tức cầm máy ảnh chụp lại, đồng thời chuyển màn ảnh trực tiếp tới ba người.

Ngôn Linh kéo Cao Cẩn Trúc đến ngồi trên ghế ở một bên, người dẫn đường của tổ đạo diễn mang tới một bình nước và khăn giấy.

Một tay ấn lên trán Cao Cẩn Trúc, một tay cầm khăn giấy nhẹ nhàng lau chất lỏng dính trên khóe mắt của anh.

Hoa đán A liên tục đứng nói xin lỗi ở bên cạnh, nói là không phải cố ý, muốn cô giúp vài việc hay không.

Hơn nữa lúc bắt đầu chuẩn bị trực tiếp, cô ta còn bị Ngôn Linh đưa tay ra đẩy khuỷu tay một cái: “Cô đứng xa một chút đã là bang đại ân rồi.”

Lần này Ngôn Linh thực sự tức giận, không chút lưu tình lên tiếng.

Hoa đán A cảm thấy đây là một cơ hội tốt, lập tức bắt đầu rơi nước mắt, khóc sướt mướt.

Fan: Khóc nmb khóc cái gì! Đã làm hại học tử xinh đẹp thì thôi! Còn khiến nam thần Cao Căn Trúc của tôi bị thương nữa!

Tiếp đó đã thấy hình ảnh hoa đán A khuếch đại lên màn ảnh trực tiếp, gương mặt đáng thương, liên tục uất ức lấm bầm trước màn ảnh.

Fan:!! Mọi người tranh thủ rút lui đi! Ngứa mắt quá!

Sau khi dùng khăn giấy ướm lau khước mắt một lần xong,Ngôn Linh nhìn vào ánh mắt long lanh của Cao Căn Trúc, né tránh màn ảnh trực tiếp, hôn lên trán anh một cái.

Tổ quay phim lại bị coi nhẹ một lần nữa, nghĩ:Hôm nay thu hoạch rất phong phú.

Ngôn Linh nói với hoa đán A: “Biết em áy náy rồi, đừng khóc nữa, mau ăn đi, như vậy bọn chị đã vui vèlắm rồi.”

Fan: Đúng vậy! Nếu thật sự thấy áy náy, thì ăn hết để chuộc tội đi! Bằng không cô khóc lâu vậy cũng chỉ là giảvờ!

Hoa đán A: “...”

Cuối cùng ba người cũng kiên trì ăn hết cá ươn.

Lý Duy bên kia bị mắc kẹt ở nhiệm vụ canh rau thơm nên không thể hoàn thành được, mấu chốt vẫn là ở Kiều Ngọc....còn chưa bưng canh rau thơm lên, anh ta đã bỏ chạy rồi.

Không hề nghi ngờ, đội đỏ lại thắng lần nữa.

~ Hết chương 25~

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Khoai Tây Nhỏ Của Cao Cẩn Trúc

Editor: Melodysoyani.

Lúc tất cả nghệ sĩ đều tập hợp lại, trên cơ bản đã gần bốn giờ chiều, sau đó tổ đạo diễn mới nói bây giờ bắt đầu phần thi cá nhân.

Giống như vòng một, mỗi người đều phải dựa vào chính mình để có được huân chương mỹ thực.

Nghe đến đây fan lập tức bùng nổ, thế thì xem trực tiếp kiểu gì đây!

Tổ đạo diễn: Đừng lo lắng, nước nào nói tiếng đó, fan ai thì xem trực tiếp của người ấy, cuối cùng tất cả các phần thi đều sẽ được người quay phim của chương trình tổng hợp lại.

Sau đó lập tức bắt đầu tuyên bố quy tắc trò chơi.

Quy tắc trò chơi là mỗi người ở một địa điểm cố định thuộc về địa bàn của mình, muốn cướp huân chương của đối thủ, trước hết cần phải đặt ít nhất là một huân chương của mình vào địa bàn của đối thủ, thời gian cướp là mười phút, trong mười phút cướp được đồ ăn trên người đối thủ, coi như thắng, không những có thể lấy lại huân chương đã đặt trong địa bàn, mà còn có thể lấy được số lượng huân chương mỹ thực tương đương số huân chương của đối thủ, nhưng trái lại.

Nếu địa bàn bạn muốn đặt huân chương đã bị người khác đặt trước, chỉ có thể chờ hết mười phút sau, thì mới có thể đặt tiếp.

Kế tiếp mọi dựa vào số lượng huân chương đang có để xếp thứ tự, theo thứ tự lựa chọn đồ ăn mình muốn cầm theo.

Người dẫn đầu được ưu tiên là Cao Cẩn Trúc, anh chọn một quả khoai tây nhỏ sạch sẽ.

Theo sau Kiều Ngọc chọn một quả cà chua màu đỏ hồng.

Còn Lý Duy thì chọn một bó cải trắng

Fan:..... Diễn hình của việc tự sinh tự diệt.

Ngôn Linh trực tiếp cầm một bông cải xanh.....

Hoa đán B càng không chút do dự cầm một gốc hành tây.

Fan:2333, bưng thêm một đĩa dấm chua nữa là có thể trực tiếp chấm ăn rồi.

Hoa đán A ôm một quả dưa hấu không nhỏ lắm:.....

Fan: Ha ha ha, có thể nói là cực kỳ buồn cười đó!!!

Cuối cùng đạo diễn nhắc nhở một câu: “Đồ ăn bị rút hư sẽ tính là tự làm, trực tiếp bị loại ra khỏi trò chơi, huân chương sẽ thuộc về quyền sở hữu của quân địch!”

Kiều Ngọc:..... Đậ má! Không nói sớm!

Hoa đán A:..... Hiện tại tự phá hủy còn kịp không?

Trò chơi chính thức kéo ra màn che.....

Cao Cẩn Trúc là người có được số lượng huân chương mỹ thực nhiều nhất, nên thực mau chóng trở thành đối tượng công kích của mọi người.

Kiều Ngọc lôi kéo Ngôn Linh liên minh, nói tìm được địa bàn của Cao Cẩn Trúc, anh sẽ đặt toàn bộ huân chương vào đó, sau đó để Ngôn Linh và anh cùng liên thủ cướp khoai tây của Cao Cẩn Trúc, có được huân chương sẽ chia một nửa.

Ngôn Linh:.....

Nhưng mà hoa đán B là người đầu tiên tìm được địa bàn của Cao Cẩn Trúc.

Hoa đán B do dự dừng một chút:..... Hay là tìm xem người khác đi.

Hoa đán B một lòng chỉ nghĩ đến việc phải bảo toàn tính mệnh, âm thầm rời khỏi địa bàn của Cao Cẩn Trúc, hơn nữa lúc đi đường còn chỉ rõ cho vài người biết địa bàn của Cao Cẩn Trúc.

Hoa đán B:..... Là chính bọn họ muốn hỏi.

Lúc Kiều Ngọc và Ngôn Linh tới địa bàn của Cao Cẩn Trúc, chỗ đặt huân chương đã bị người ta giành mất.

Còn nhìn đến vẻ mặt bình tĩnh của Lý Duy ở một bên.

“Anh đã đặt rồi sao còn không đi cướp đi?” Kiều Ngọc có chút kỳ quái hỏi.

Lý Duy vẫn đạm phong khinh nói: “Không phải tôi đâu, đây là của hoa đán A.”

Nhìn dáng vẻ như chờ đi đầu thai của Lý Duy, Ngôn Linh cảm thấy hết sức buồn cười.

Mới vừa nói xong đã nhìn thấy Cao Cẩn Trúc đi tới.

Ngôn Linh, Lý Duy, Kiều Ngọc:.....

Hoa đán A đang ở nơi khác:.....Mẹ nó! Mới vừa rõ ràng ở đây, vì cái gì tìm không thấy người??

Mười phút nói dài cũng không dài lắm bảo ngắn cũng không ngắn lắm, trong lúc bốn người họ tán gẫu nó cứ trôi qua như vậy.....

Hoa đán A ôm quả dưa hấu nhỏ nặng trĩu: Cũng may mình chỉ đặt một nửa, còn có thể xoay chuyển!

Tổ đạo diễn:..... Mẹ nó, chỉ số thông minh như vậy cũng tới chơi trò chơi!

Tổ đạo diễn loa: “Hoa đán A bị loại!”

Nghe được radio, hoa đán B vừa mới đặt toàn bộ huân chương vào đĩa bàn của Lý Duy: “.....”

Tên của hoa đán A và hoa đán B chỉ khác nhau có một chữ, cho nên lúc hoa đán B mới vừa nghe được hai chữ từ loa radio, có chút bị dọa sợ.

Mà bên này LýDuy vừa định đặt huân chương của mình vào đĩa bàn của Cao Cẩn Trúc, chuẩn bị chờ chết, đã bị Kiều Ngọc điếc không sợ súng nhanh chân giành trước.

Lý Duy:..... Làm ơn xếp hàng đi có được không?

Kiều Ngọc nhìn mắt Cao Cẩn Trúc, biết mình không thể đến gần anh được, nên trực tiếp nhờ Ngôn Linh hỗ trợ.

Ngôn Linh:..... Như vậy không tốt lắm đâu.

Chỉ là Ngôn Linh vẫn kiên trì tới gần, Cao Cẩn Trúc cũng không nhúc nhích.

Kiều Ngọc muốn nhân cơ hội bổ nhào vào người Cao Cẩn Trúc, nhưng lại bị Cao Cẩn Trúc nhẹ nhàng tránh thoát.

Ngẩng đầu đã nhìn thấy Cao Cẩn Trúc tránh ở phía sau Ngôn Linh.

Vì thế hai người xem Ngôn Linh giống như một cây cột thịt người, anh đuổi tôi chạy xung quanh cô.

Fan: Hay lắm hay lắm!!! Học tử đúng là thần trợ “công!”!

Ngôn Linh:..... Sao mình lại thành thần trợ công rồi??

Lý Duy: “.....”

Fan: Ha ha, quần chúng lè loi đang ăn dưa kìa!

Thân thể nhỏ bé đã lâu không được rèn luyện của Kiều Ngọc, chạy chưa được năm phút, đã cảm thấy mệt chết.

Thời điểm trận đấu đang diễn ra, quần chúng lè loi Lý Duy đã bị hoa đán B cướp mất cái trắng.

Lý Duy:..... Chết cũng không cho mình chết sạch sẽ.

Đúng vậy, bởi vì huân chương của Lý Duy nhiều hơn hoa đán B, cho nên cô còn dư ra mấy cái huân chương mỹ thực.

Hoa đán B nhảy dựng lên, thành công có được số huân chương mỹ thực và nhảy lên hạng hai.

Kiều Ngọc thấy thế cảm thấy mình cần phải nhanh chóng đoạt lấy khoai tây trên tay Cao Cẩn Trúc, lập tức quay đầu làm nũng với chị Ngôn Linh.

Ngôn Linh bị anh nhìn chăm chăm đến chịu không nổi, dù sao trước đó cũng đã nói sẽ hợp tác với nhau rồi, hay là cứ giúp Kiều Ngọc vậy.

Ngôn Linh đến gần Cao Cẩn Trúc, dễ như trở bàn tay không chế được đôi tay Cao Cẩn Trúc, Cao Cẩn Trúc hoàn toàn không phản kháng.

Fan: Không hổ là nam thần của chúng ta! Rất có phong độ của thân sĩ!

Ngôn Linh: “.....”

Kiều Ngọc ngồi mát ăn bát vàng lấy được khoai tây của Cao Cẩn Trúc.

Hiện tại Kiều Ngọc đã thành người đứng đầu.

Vì muốn làm một người đàn ông thật sự nên anh đã chuyển sang xử lý người đứng thứ hai, thẳng đến địa bàn của hoa đán B.

Hoa đán B:.....Như vậy cũng gọi là người đàn ông thật sự hả?!

Lúc này Lí Duy mới vui vẻ, rốt cuộc cũng không còn ai tranh đầu thai với anh rồi!

Sau khi bỏ lại vài huân chương vào địa bàn Cao Cẩn Trúc, chậm rì rì hoảng đến nơi khác, chuyên chú để fan đang xem trực tiếp có thể nhìn thấy.

Fan:..... Không màng danh lợi, có cốt khí!

Cao Cẩn Trúc, Ngôn Linh: “.....”

Cao Cẩn Trúc bảo Ngôn Linh cùng liên minh với anh.

Ngôn Linh:..... Không tốt lắm đâu.

Cuối cùng vẫn liên minh.

Bên kia, Kiều Ngọc vẫn còn đang hết sức độc ác khi để hoa đán B.

“Ai, Cao Cẩn Trúc!” Kiều Ngọc cố ý nhìn về phía sau của hoa đán B.

Hoa đán B đơn thuần lập tức trúng kế, lập tức quay đầu lại, hành tây trong tay lập tức bị Kiều Ngọc cướp đi.

Hoa đán B:..... Không sao cả,vẫn còn có mấy cọng nữa.

Hoa đán B vừa cầm hành tây vừanghĩ xem nên làm thế nào để thay đổi cục diện. Thế nhưng mới không lưu ý một chút, hành tây đã bị Kiều Ngọc đoạtđi lần nữa.

Hoa đán B: Vậy cũng được nữa hả?!!

Tổ đạo diễn: Được chứ, không phải chơi xấu mà!

Trò chơi chỉ còn lại ba người bọn Kiều Ngọc.

Người dẫn đầu là Kiều Ngọc do dự nhìn Cao Cẩn Trúc và Ngôn Linh thật lâu, cuối cùng chọn người sau, đặt toàn bộ số huân chương vào đĩa bàn của Ngôn Linh.

Lúc Kiều Ngọc đến chỗ hai người, nói phải công bằng 1v1, không cho Cao Cẩn Trúc nhúng tay.

Ngôn Linh:..... Đứa nhỏ không có lương tâm này.

Ngôn Linh để Cao Cẩn Trúc đứng xem cuộc chiến ở một bên, Kiều Ngọc mới bắt đầu tiến công, lúc thiếu chút nữa đã cướp được.

Thìbàn tay khác đang cầm quả cà chua đã bị Cao Cẩn Trúc bóp mạnh.

Fan: A á á á, nhân cơ hội sờ tay nhỏ bé của người ta kìa!!!

Kiều Ngọc: “.....”

Tổ đạo diễn loa: “Kiều Ngọc tự làm hư, bị loại!”

Ngôn Linh: “.....Chỉ còn hai người thôi, có cần cướp nữa không?”

Tổ đạo diễn: “Cướp chứ! Chỉ có thể có một người thắng cuộc thôi. Thời gian thi đấu vẫn còn mười phút nữa đó!”

Rõ ràng tổ chương trình vẫn muốn để Cao Cẩn Trúc trở thành quán quân.

Ngôn Linh: “.....Được thôi.”

Ngôn Linh hết sức chủ động đặt huân chương của mình vào đĩa bàn của Cao Cẩn Trúc.

Chuẩn bị đấu tay đôi với Cao Cẩn Trúc.....

Ngôn Linh kêu anh đừng nhường mình, phải nghiêm túc thi đấu.

Cao Cẩn Trúc đáp ứng một tiếng, bắt đầu tranh đấu.

Ngôn Linh vừa đưa tay ra đã bị Cao Cẩn Trúc bắt được, sau đó buông ra, vừa duỗi tay lại bị bắt được lần nữa, sau đó lại buông ra.....

Kiều Ngọc dùng di động xem trực tiếp:.....Hay lắm! Hay lắm!

Fan:.....Bàn tay thần sĩ đâu rồi?!

Chỉ thấy càng ngày Cao Cẩn Trúc càng nâng củ khoai tây nhỏ lên cao hơn, Ngôn Linh nhảy lộn cộc, vẫn với không tới.

Kiều Ngọc vẫn còn đang xem trực tiếp trên di động:..... Ha hả.

Ngôn Linh nhảy mệt mọi tính toán sẽ nghĩ, Cao Cẩn Trúc cũng để tay xuống, Ngôn Linh định thừa cơ hội này đoạt đi!

Nhưng vẫn bị Cao Cẩn Trúc nhanh chóng tránh thoát, bắt tay sau lưng, Ngôn Linh đi vòng qua hai vòng, kết quả Cao Cẩn Trúc lén lút đặt khoai tây vào trong tay Ngôn Linh.

Ngôn Linh vốn dĩ chỉ muốn giả bộ ra vẻ chứ hoàn toàn không muốn đoạt, vì thế lập tức vung tay ra, củ khoai tây nhỏ cứ lặn vào trong tầm mắt của mọi người như vậy.....

Cao Cẩn Trúc, Ngôn Linh: “.....”

Kiều Ngọc đang xem phát sóng trực tiếp:.....Trình diễn tiếp đi! Tốt lắm!

Sau khi giăng co được vài giây, đạo diễn tuyên bố đã đến giờ, vẫn là Cao Cẩn Trúc không phụ sự mong đợi của mọi người đoạt giải quán quân, danh xứng với thật!

Khoai tây nhỏ:..... Có thể nhặt tôi lên trước rồi hãy nói được không?

~ Hết chương 26~

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Cao Cẩn Trúc Cao Lãnh (Cao Ngạo + Lạnh Lùng)

Editor: Melodysoyani.

Fan bay tỏ hôm nay cực kỳ vui vẻ, nói rất mong chờ sớm được xem phần tiếp theo. (ngoại trừ yêu tinh kia).

Cuối cùng tổ chương trình quay một cuộc phỏng vấn nhỏ, tất cả mọi người tham dự chương trình này đều cảm khái phát biểu một phen, lúc kết thúc còn phát một bản nhạc hết sức kích thích, khiến tất cả các fan đều phải khóc.

Người được phỏng vấn cuối cùng là Cao Cẩn Trúc, nam thần đã phát biểu khái quát cảm giác khi tham gia chương trình này bằng hai chữ: Cũng được.

Một loạt quạt đen bay qua từ trên màn hình, tức khắc làm fan nín khóc mỉm cười, nam thần vẫn cao lãnh như vậy!

Sau khi không còn sự hỗ trợ của tổ chương trình, Kiều Ngọc vì muốn duy trì độ nóng của cp, lâu lâu lại tới nhà của Ngôn Linh.

Vào buổi sáng Cao Cẩn Trúc còn đang ngủ, “răng rắc” chụp một bức đăng lên Weibo.

Fan: A a a a a a a a á á!!!

Đúng giữa trưa khi Cao Cẩn Trúc cúi đầu ăn cơm, “răng rắc” chụp một bức đăng lên Weibo.

Fan: A a a a a a a a a a!!!

Buổi tối Cao Cẩn Trúc ngồi xem TV trên sofa, lại “răng rắc” chụp một bức đăng lên Weibo.

Fan: A a a a a a a a a a!!!

Cao Cẩn Trúc, Ngôn Linh: “.....”

Rốt cuộc tới lúc buồn ngủ, Cao Cẩn Trúc lập tức đuổi anh đi.

Vẻ mặt Kiều Ngọc thỏa mãn rời đi, vẫn còn rất nhiều ảnh trong di động! Đủ đăng một đoạn thời gian á ~

Lúc sang năm mới, tổ chương trình để các vị nghệ sĩ thu vài câu chúc phúc ở nhà rồi phát nhiều lần cho mọi người xem.

Còn đặc biệt yêu cầu phải quay lúc đang mặc áo ngủ, bởi vì như vậy có vẻ gần gũi, và có hòa khí hơn.

Vì thế có vài vị nghệ sĩ lười biếng trực tiếp quay qua loa vào ngay đêm hôm đó, rồi gửi lại cho tổ chương trình.

Sáu người trong đó có tới năm người quay video clip với vẻ mặt đáng yêu thân thiện, ngoại trừ Lý Duy có chút lớn tuổi.....

Lúc Ngôn Linh cầm di động quay giúp Cao Cẩn Trúc, để gương mặt anh thử thật nhiều biểu cảm, thật sự là đáng yêu!

Có điều cuối cùng vẫn chọn theo quy cũ, để bảo vệ hình tượng nam thần cao lãnh của anh.

Ngôn Linh: “Tới đây, bảo bối, “meo” một tiếng đi.”

Cao Cẩn Trúc: “.....”

Sau khi video phát ra, “mắt sắc” của fan không chỉ phát hiện đồ ngủ của nam thần và học tử là đồ ngủ tình nhân, mà còn phân tích nói bối cảnh của hai người đều rất giống nhau!

Fan:.....Hầu hết tường nhà người ta đều là màu trắng, giống nhau thì có gì lạ chứ?

Vì thế loại trùng hợp này lập tức biến thành bọt nước trong mắt fan, tóm lại chính là không để trong lòng.

Không quá mấy ngày, đột nhiên đài quốc gia nói là muốn chỉnh đốn và cải cách gameshow mỹ thực đã được phát nhiều năm ở đây, nên để Ngôn Linh và Lý Duy nghỉ dài hạn.

Vừa lúc cách thời gian ghi hình phần hai của “ai ăn sẽ làm vua” khoảng một tháng, coi như nghỉ ngơi một chút đi.

Chỉ là mấy ngày rảnh rỗi này lại khiến Ngôn Linh hết sức nhàm chán, rảnh rỗi tới mức sắp móc meo ở nhà, vì thế trợ lí nhỏ đã giúp cô làm một livestream nhỏ.

Trước đó tổ chương trình từng tạo ra một app trực tiếp, nên mỗi ngày cô chỉ cần phát sóng trực tiếp không quá hai tiếng là được.

Ngôn Linh hết sức vui vẻ tán gẫu với fan, sau đó, mỗi ngày đều cực kỳ vui vẻ livestream.

Thỉnh thoảng còn dùng máy tính xem phim và bình luận với fan, có đôi khi tổ chức thi kể truyện cười với fan nữa.

Thời gian cứ như vậy trôi qua khoảng nửa tháng, Ngôn Linh phát hiện mỗi ngày lúc số lượng fan xem phát sóng trực tiếp nhiều nhất, có lẽ là lúc bảy tám giờ tối, cho nên sau này đều canh vào khoảng đó mà ấn nút phát sóng trực tiếp.

Gần đây Ngôn Linh thấy có rất nhiều fan để lại bình luận bên dưới Weibo của cô, nói là muốn thấy học tử nấu ăn.

Thật ra Ngôn Linh cũng rất muốn đến phòng bếp nấu ăn, chia sẻ thực đơn và tâm đắc với fan, nhưng gần đây bảy tám giờ tối Cao Căn Trúc luôn ở nhà.

Ngôn Linh không thể không thủ tiêu mọi dấu vết, nên chỉ có ý định phát sóng trực tiếp ở bên ngoài và phòng sách.

Nhưng mà không nghĩ tới, ý định phát sóng trực tiếp ở phòng bếp này, đã làm cuộc đời cô có một bước ngoặt nho nhỏ.....

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Nam Thần Cao Cẩn Trúc

Editor: Melodysoyani.

Vì thế mỗi ngày Ngôn Linh đều luôn nấu ý định quay trực tiếp ở phòng bếp, đúng lúc hôm nay Cao Cẩn Trúc gọi điện thoại về nói sẽ về nhà rất trễ.

Lúc Ngôn Linh nhận được điện thoại của chồng, trong lòng có chút kích động.

Cao Cẩn Trúc nghe được tiếng nhảy nhót bên đầu kia của vợ, lập tức đen mặt lại.

Mọi người ở studio: “....”

Sau khi cúp điện thoại, rốt cuộc Ngôn Linh cũng được như nguyện, không cần phải tránh quay trực tiếp ở phòng bếp nữa, sau khi chuẩn bị đầy đủ tất cả nguyên liệu nấu ăn xong, lập tức phát trực tiếp.

Ngôn Linh hết sức cẩn thận giới thiệu từng loại nguyên liệu nấu ăn, làm một bước nói một bước, những điều gì cần chú ý cô đều nói rõ ràng.

Fan: Học tử thật đảm đang!!

Ngôn Linh đặt di động ở một vị trí cố định phù hợp, chuẩn bị bắt đầu xào rau.

Cô bật máy hun khói, lúc cô đang đổ đồ ăn vào trong chảo chuẩn bị xào, cửa lớn đã bị mở khóa....

Đêm nay Cao Cẩn Trúc vốn muốn quay một lượt nhiều cảnh, để có thể sớm đóng máy về với vợ, kết quả vừa nói chuyện điện thoại xong đã muốn lập tức trở về!

Cao Cẩn Trúc đổi dép lê xong, sau đó uống một ly nước, nghe thấy tiếng rang xào trong phòng bếp, lập tức bưng ly nước đi qua.

Thì ra vợ nhà mình đang xào rau à, Cao Cẩn Trúc im lặng đi tới phía sau Ngôn Linh, chuẩn bị hôn một cái.

Vừa vận Ngôn Linh quay đầu lại, nhìn màn hình di động ở bên trong.....sau đó lại nhìn Cao Cẩn Trúc ở sau lưng.....á á á!?

Cao Cẩn Trúc có vẻ còn chưa phát hiện ra điện thoại di động, cúi đầu hôn lên đỉnh đầu của vợ một cái.

Vì Ngôn Linh còn chưa kịp che di động, nên fan đã thấy hết một màn này.

Cao Cẩn Trúc: “...”

Fan: “.....!!!”

Ngôn Linh dùng ánh mắt bảo Cao Cẩn Trúc ra phòng khách ngồi trước, chờ sau khi Cao Cẩn Trúc rời khỏi, cô mới lấy điện thoại di động ra.

Quả nhiên có một đóng bình luận, hàng trăm chữ đòi giải thích.

Ngôn Linh làm bộ thản nhiên lầm bầm lâu bầu: “Đồ ăn còn chưa xào xong mà, tiếp tục, tiếp tục đi.”

Vừa nói sẽ tiếp tục, Ngôn Linh đã không ngừng cố gắng xào xong đồ ăn.

Fan có chút bất mãn đối với thái độ bỏ mặc vấn đề của cô, liên tục truy hỏi sự cố vừa mới xảy ra kia.

Ngôn Linh miễn cưỡng hỏi qua: “Vừa rồi mọi người thấy ai không?”

Fan lập tức đáp: “Cao Cẩn Trúc! Nam thần Cao Cẩn Trúc!!”

“Còn muốn nhìn nữa không?” Dĩ nhiên Ngôn Linh đã cam chịu.

Fan: “Dĩ nhiên là muốn!!”

Ngôn Linh bưng một mâm sườn xào chua ngọt đi đến phòng khách, sau khi đặt đồ ăn lên bàn trà, Ngôn Linh lại đùa giỡn với fan vài câu.

Mới xoay camera di động về phía Cao Cẩn Trúc, sau đó đặt trên bàn trà: ‘Đến đây, chào hỏi fan đi.’

Cao Cẩn Trúc vẫn cao lãnh như trước: ‘Xin chào.’

Fan: A a a a á á!

‘Nam thần à mau đến ném thử đi, rồi cho ít nhận xét.’ Ngôn Linh đưa đĩa cho Cao Cẩn Trúc.

Cao Cẩn Trúc cầm đĩa lên kẹp một miếng sườn chuẩn bị ăn, vừa ăn đầu đã cúi thấp đến không thể ngẩng lên được....

Ngôn Linh cười xấu xa: ‘Nam thần à, cho vài câu nhận xét đi chứ.’

Sau khi Cao Cẩn Trúc nghiêm túc ăn hết miếng sườn xong, mới ngẩng đầu nói với vợ một câu: ‘Ngon lắm!’

Ngôn Linh cực kỳ tự nhiên rút khăn giấy ra lau miệng cho Cao Cẩn Trúc, sau đó lập tức xấu hổ cứng ngắt....

Fan: ‘.....Tâm trạng có chút phức tạp...’

Đến hai giờ, Ngôn Linh và Cao Cẩn Trúc cùng nói tiếng ‘bye bye “với fan, còn đùa giỡn nói ‘hẹn gặp lại vào lần sau’, rồi mới tắt trực tiếp đi.

Ngày thứ hai vấn đề nóng được bàn tán nhiều nhất chính là đoạn trực tiếp vào tối hôm qua của Ngôn Linh.

Ngôn Linh cũng nhận được một loạt lời hỏi thăm trấn an từ những người xung quanh.

Ngôn Linh: ‘...Sao cứ có cảm giác nhân vật bị đổi chỗ rồi ấy nhỉ.’

Dù sao cũng không thể giấu diếm nữa, thì trực tiếp công khai đi, cha mẹ Ngôn Linh cũng đã nói sẽ tôn trọng ý định của bọn họ.

Ngôn Linh nắm chụp một tấm ảnh cùng với Cao Cẩn Trúc đang ngủ say ở trên giường, kèm theo bốn chữ: ‘Đúng là như vậy’, sau đó chọn tấm ảnh đó, tải lên Weibo.

Fan nổ tung một lần nữa.

‘Thừa nhận rồi kìa! Thuyền Trúc Ngọc của mình đã chìm rồi sao?’

‘Tôi đã nói rồi mà! Hai người này rất mờ ám! Trong mấy bức ảnh đó có rất nhiều cảnh giống nhau!’

‘Nam thần Cao Cẩn Trúc đẹp trai! Hu hu hu~’

Sau đó Lý Duy cũng đăng lên Weibo, với bốn chữ: “Đừng chia cắt họ.’

Kiều Ngọc cũng xếp hàng theo sau, đăng lên: “Đừng chia cắt họ.”

Hoa đán B vốn ít nói cũng nhịn không được đăng: “Đừng chia cắt họ.”

Một giờ sau chương trình của tiết mục “Ai ăn sẽ làm vua” cũng đăng lên trang Weibo: “Đừng chia cắt họ@hai người.”

Phía dưới câu chữ là một video clip, cùng kí hiệu hai mũi tên ngược chiều trên video.

Mặt của tất cả mọi người trong clip đều không được công khai...

Lúc chương trình tạm dừng để nghỉ trưa, Cao Cẩn Trúc vặn mở một chai nước, đưa Ngôn Linh uống trước, sau đó anh mới uống sạch.

Giữa trận đấu giành hộp cơm trưa, Cao Cẩn Trúc ngẫu nhiên lấy hộp cơm giản dị với cơm trắng rau dưa, Ngôn Linh gấp cái đũa gà to và tất cả thịt nạc của mình bỏ vào trong chén của anh, rồi ăn hết món dưa muối mà Cao Cẩn Trúc không thích ăn.

Ngôn Linh không cẩn thận bị sái chân trong quá trình thi đấu, lúc đang nghỉ ngơi ở một bên, Cao Cẩn Trúc đặt chân Ngôn Linh lên chân của mình, liên tục xoa xoa.

Trong vòng cướp tinh bột, đoạn Cao Cẩn Trúc nâng người cô lên qua đỉnh đầu đã bị cắt đi trước đó, cũng được cho vào.

Còn có những động tác nhỏ thân thiết của hai người, đều đã được các biên tập quay chậm và phóng to ra.

Kết thúc video là một cảnh ở vòng một, sau khi Ngôn Linh nhìn Cao Cẩn Trúc xong thì hôn lên trán anh một cái...

Fan:..Oa oa! Thật ngọt ngào!

Lúc Kiều Ngọc chuẩn bị đưa khóc quét Weibo, đã nhìn thấy bức ảnh đại diện trên fc, chụp nửa người Cao Cẩn Trúc kèm theo chữ “Yêu cp Trúc ”

mà mình cố ý tặng cho fan cp Trúc Ngọc, đã biến thành ảnh Ngôn Linh hôn trán của Cao Cẩn Trúc.

Khẩu hiệu “Yêu cp Trúc” cũng biến thành: “Nam thần yêu ai, chúng ta sẽ yêu người đó #vợ chồng tinh linh#

Kiều Ngọc: Không tiết tháo!

Nhìn thấy đám fan ào ào trèo tường, Kiều Ngọc không cam lòng rút lại phía sau, cũng thay khẩu hiệu trên Weibo của mình, chuẩn bị đi tìm một đọt gậy sốt mới.

Trước tiên anh tìm ảnh cưới và hôn thú của Ngôn Linh vào hai năm trước, sau đó vẫn cảm thấy không đủ, còn chụp thêm 9 dòng trạng thái, mới vừa lòng đăng lên Weibo: #vợ chồng tinh linh# chia cắt#@hai người.

Nhóm fan giống như lúc nào cũng cảm điểm chờ dài hạn ở Weibo, Kiều Ngọc vừa đăng lên, các cô đã sốt ruột cẩn thận xem từng tấm một.

Dòng thứ nhất: Chị Ngôn Linh: Yêu một người chồng nhạt được. Kèm bức ảnh hôn thú và ảnh cưới....

Dòng thứ hai: Chị Ngôn Linh: Yêu một con heo lười nhỏ bé kêu mãi không tỉnh. Kèm tấm hai má Cao Cẩn Trúc bị Ngôn Linh dùng tay nhéo, dù đang trề môi, nhưng vẫn không chịu mở mắt như cũ.

Dòng thứ ba: Chị Ngôn Linh: Yêu một cookie ngọt ngào. Kèm theo bức ảnh Cao Cẩn Trúc vừa học vừa ăn bánh quy cùng Ngôn Linh, cùng mấy tấm chụp lại quá trình làm bánh.

Dòng thứ tư: Chị Ngôn Linh: Chỉ có một cookie. Đó là Cao Cẩn Trúc đẹp train như người mẫu trên Fashion Magazine.

Fan: Đây không giống những dòng tình cảm, hơn nữa lời văn cũng không hay!

Kiều Ngọc: Ngu ngốc! Đây là Cao Cận Trúc tự đăng đó! Rõ ràng như vậy còn không nhìn ra, bị mù rồi hả?

Fan: ...Con heo lười nhỏ, cookie cái gì chứ! Thật xấu hổ!!

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Cao Cẩn Trúc Ở Nhà

Editor: Maris Miu

Beta: Melodysoyani

Sau khi công khai quan hệ, Cao Cẩn Trúc và Ngôn Linh mang tình cảm yêu thương nồng thắm, một truyền thống văn hóa tinh thần đến cả internet lẫn Làng Giải Trí.

Hơn nửa tháng sau, mỗi lần Ngôn Linh phát trực tiếp đều bóng dáng của Cao Cẩn Trúc đều xuất hiện.

Vẫn như thời gian đêm công khai quan hệ, tám giờ tối là lúc Ngôn Linh phát trực tiếp.

Về cơ bản, số fan đã tăng lên gấp mấy lần. Ngoại trừ fan của nam thần ra, thì vẫn có rất nhiều weibo của khách qua đường chạy tới xem náo nhiệt.

Ngôn Linh cũng không che giấu nữa, cho nên dứt khoát phát sóng trực tiếp ở nhà. Màn hình lớn như vậy có thể bao hết xung quanh, sau đó cô đặt chiếc điện thoại cố định đối diện với góc bếp.

Như vậy, các fan có thể nhìn đến từng hành động nhỏ của bọn họ ở phòng bếp, hơn nữa cũng không vì cầm trên tay mà lung lay, mất hết mọi tình huống.

Không thể không nói, Ngôn Linh vẫn rất suy nghĩ vì fan!

Sau đó, Ngôn Linh kéo Cao Cẩn Trúc đến cùng phát trực tiếp, rồi lên tiếng chào hỏi tất cả mọi người: "Hello, chào mọi người ~"

"Hôm nay cho mọi người một bất ngờ đặc biệt nha~"

Fan: Bất ngờ gì? Rất mong chờ!

Ngôn Linh: "Hôm nay nam thần sẽ làm một món ăn cho mọi người, có được không nào?"

Fan: "Được được! Tốt tốt tốt!"

Cao Cẩn Trúc:.... Anh làm ư?

Ngôn Linh không thèm để ý đến vẻ mặt lạnh lùng đầy nghi ngờ của Cao Cẩn Trúc, đã đeo chiếc tạp dề được mua ở siêu thị lên cho anh rồi.

Fan: A a a!! Trời ơi!

Ngôn Linh cười xấu xa: "Không phải thời gian trước đã dạy anh cách làm trứng xào cà chua rồi ư? Nhanh thể hiện tài năng cho fan thấy nào!"

Cao Cẩn Trúc:... Chỉ đứng ngoài quan sát toàn bộ quá trình thôi mà.

Mặc dù nghĩ như vậy, nhưng Cao Cẩn Trúc vẫn nhu thuận "Ừm" một tiếng.

Đi đến trước những nguyên liệu mà Ngôn Linh đã chuẩn bị sẵn, cầm lấy một quả trứng gà, bụp một tiếng, muốn gõ vỏ trứng gà ra, nhưng lại quá tay, lực quá lớn khiến quả trứng gà bị vỡ nát hết...

Fan: ...Nam thần...

Ngôn Linh: "...Gõ nhẹ thôi, giống như vậy là được rồi." Nói xong Ngôn Linh làm mẫu, cô đập bể một quả trứng sau đó bỏ vào trong chén.

Tiếp đó cô rút một tờ khăn giấy lau sạch sẽ chất lỏng trên tay của Cao Cẩn Trúc, lại bảo Cao Cẩn Trúc đập một quả trứng mới.

Lần này Cao Cẩn Trúc miễn cưỡng đập trứng gà vào trong chén, chỉ là lại không cẩn thận làm rớt một ít vỏ trứng vào trong ...

Fan: Có thể nói là khá thành công rồi! Khả năng học tập của Nam thần rất tốt!

Tiếp theo Ngôn Linh bảo Cao Cẩn Trúc đi rửa cà chua và cắt thành lát, sau đó cô cầm chén nhỏ đứng ở bên cạnh, cẩn thận vớt vỏ trứng ra.

Lúc Cao Cẩn Trúc cắt cà chua dùng lực rất nhẹ, tuy miếng lát được cắt ra lớn nhỏ không đều, nhưng nhìn lát cà chua cũng coi như là đầy đủ, không bị nát bươm.

Fan: Bộ dáng nam thần cắt cà chua rất đẹp trai! Đúng là người đàn ông tốt trong nhà mà!

Cao Cẩn Trúc dựa theo lời chỉ dẫn của Ngôn Linh coi như thuận lợi bỏ từng nguyên liệu nấu ăn vào.

Sau đó, không biết Cao Cẩn Trúc cho thêm ít gia vị ra sao, lại nhớ tới bình thường Ngôn Linh hay lắc cái chảo khi xào rau, vì thế anh lắc thử một cái.

Ngôn Linh:!!!!

Sau khi lắc xong, xung quanh cái bếp tất cả đều là trứng và cà chua.

Vẻ mặt của Cao Cẩn Trúc vô tội nhìn qua Ngôn Linh.

Ngôn Linh: "Không có gì, trong chảo vẫn còn chút ít, đừng lắc nữa là được. Anh tiếp tục xào đi, vẫn chưa chín mà."

Fan:... Nam thần lại có thể lắc chảo! Thật lợi hại! Nếu là tôi, khẳng định sẽ đổ hết tất cả đồ ăn ở trong chảo ra, ngay cả một chút cũng không còn! Sùng bái nam thần!

Fan lựa chọn mắt mù, làm bộ như không nhìn thấy cảnh tượng dơ dáy bẩn thỉu trên bếp, dối lòng khen ngợi nam thần Cao Cẩn Trúc...

Rốt cuộc, Cao Cẩn Trúc cũng đặt đồ ăn đã xào kỹ càng lên trên bàn, Ngôn Linh thở phào nhẹ nhõm một hơi, nếm thử một miếng, mùi vị cũng không tệ lắm,

Sau đó miễn cưỡng cầm lấy điện thoại để sát vào đĩa trứng xào cà chua đó, cố ý tham ăn trước mặt fan, hỏi fan có muốn ăn hay không ăn~

Fan:Không có tính người!!!

Sau khi kết thúc trực tiếp, Cao Cẩn Trúc và Ngôn Linh cùng đi vào phòng bếp thu dọn tàn cuộc.

Ngôn Linh không nhịn được nói đùa Cao Cẩn Trúc hai câu: "Em nói bảo bối nè, anh xào cũng tốt lắm, nhưng anh lắc cái chảo anh làm cho mọi người người hết hồn là xảy ra chuyện gì thế ~"

Cao Cẩn Trúc nhìn vào cái chảo, nói:"Em dạy."

Ngôn Linh:...

Đối với câu đáp trả của Cao Cẩn Trúc, ánh mắt của Ngôn Linh mang theo vài phần bất đắc dĩ và cứng chiều.

Thật vất vả mới thu dọn xong phòng bếp, Ngôn Linh đỡ một ít xà phòng lên tay rồi chen chúc vô bồn rửa tay, xoa xoa tay ra quá nhiều bọt.

Sau đó cô cũng kéo đôi tay của Cao Cẩn Trúc qua, bốn đôi tay hợp lại một chỗ cùng xoa cùng vui đùa.

Xoa xoa xoa xoa, ánh mắt của anh liên thay đổi. Sau khi hai người cùng rửa tay xong, Cao Cẩn Trúc chặn đường Ngôn Linh lại, không cho cô rời khỏi phòng bếp.

Ngôn Linh bị Cao Cẩn Trúc ôm, ngồi trên mặt bàn trong phòng bếp, cô thầm nghĩ: Xem ra là không chạy được rồi.

Hai tay của Ngôn Linh cũng vòng lên cổ của Cao Cẩn Trúc, hòa vào nhịp điệu của anh. Hai tay của Cao Cẩn Trúc đỡ Ngôn Linh, sau đó luồn vào quần áo của cô.

Sau khi hôn nhẹ một cái, Ngôn Linh lập tức tiếp nhận kéo cờ nước đã đứng thẳng của Cao Cẩn Trúc, kéo qua kéo lại một lát, mới khiến cờ nước giáng xuống. (@Melody: khụ hãy để trí tưởng tượng bay cao bay xa đi nà: <<)

Ngôn Linh cúi đầu nhìn eo của mình toàn dấu hồng tím, lập tức nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn của Cao Cẩn Trúc: "Sao lực tay vẫn còn mạnh như vậy!"

Cao Cẩn Trúc cắn một ngụm lên cằm của cô, trực tiếp ôm người trở về phòng.....

COOKIE NGỌT NGÀO

Mặn Ngọt Bùi Đăng Cay

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Cao Cẩn Trúc Làm Nũng

Editor: Melodysoyani.

Sáng sớm đầu mùa xuân, mặt trời nghịch ngợm trèo lên tỏa sáng trên bầu trời xanh.

Mặt trời vốn muốn chiếu ánh sáng đến mọi góc lớn nhỏ, đánh thức mọi người còn đang lười biếng say ngủ.

Thế nhưng bức màn treo bên cửa sổ của phòng ngủ lại quá dày, ánh sáng chỉ có thể chiếu vài tia thưa thớt qua những khe hở nhỏ vào trong.

Sau hai lần bị Ngôn Linh cắt ngắn, hiện giờ rèm cửa sổ đã cách mặt đất đến một mét, bằng không thì ánh mặt trời kia cũng không có cơ hội chiếu vào.

Rốt cuộc, không cần đến ánh sáng của mặt trời, Cao Cẩn Trúc cũng có thể tự động mở mắt ra.

Đợi chút?! Không phải là Ngôn Linh thì mới đúng sao? Sao lại biến thành heo con lười biếng kia rồi?

Đúng vậy, heo con lười biếng đã không còn tồn tại nữa, bởi vì đại bảo bối Cao Cẩn Trúc đã thức rồi.

Cao Cẩn Trúc mở to mắt được một lát, mới nghiêng đầu nhìn vợ còn đang trong giấc mơ đẹp.

Bả đầu bắt đầu từng chút từng chút tiến lại gần bên mặt của vợ, cho đến khi trán chạm trán, mũi chạm mũi.

Cao Cẩn Trúc lắc lắc đầu, dùng chóp mũi của mình cọ cọ mặt, mũi và cằm của vợ.

Thấy vợ mình còn chưa có dấu hiệu tỉnh lại, vì vậy anh đã vùi đầu vào trong chăn, lặng lẽ bò sát vào trong.

Sau khi tìm được một vị trí thật tốt trong chăn, Cao Cẩn Trúc lại bắt đầu làm loạn.

Lúc Ngôn Linh tỉnh lại, lập tức cảm giác được có một heo con lười biếng đang nằm trên người mình.

Cô ngẩng đầu nhìn cái ổ chăn cao cao trên người mình, mà trong ổ chăn đó, còn có một người đang sờ soạn liếm cắn.

Ngôn Linh có chút tỉnh táo lại, xốc ổ chăn lên, lập tức nhìn thấy Cao Cẩn Trúc đang vùi đầu vào người mình.

Không còn ổ chăn che lấp, Cao Cẩn Trúc ngẩng đầu lên vừa nhìn thấy Ngôn Linh, lập tức vớt một gương mặt tươi cười làm nũng cho cô.

Nụ cười này có thể nói là hết sức chói mắt!!

Ngôn Linh:| “...Được rồi, được rồi! Tùy anh vậy! Anh muốn làm gì thì tùy anh!”

Vừa đạt được kế hoạch, Cao Cẩn Trúc lập tức tiếp tục đào móc khai phá trên người vợ mình, kéo ra được không ít “chỗ mới”, khiến Ngôn Linh liên tục thở gấp.

Tiếp theo Cao Cẩn Trúc cũng để bảo bối của mình ra trận phóng thích, nhất là vài cái dùng sức cuối cùng trong lúc lên đỉnh, có thể nói là mỗi một

cái đều trực tiếp đâm tới dạ dày.

Ngôn Linh cũng bắt đầu hoài nghi mình có thể kiên cường sống tiếp hay không rồi.....

Sau mỗi lần bị Cao Cẩn Trúc giày vò, mông nhỏ của Ngôn Linh đều bị Cao Cẩn Trúc đánh đến đỏ bừng.

Vì thế, rất nhiều lần Ngôn Linh bảo Cao Cẩn Trúc nhẹ một chút, không cần phải sử dụng nhiều lực như thế.

Cao Cẩn Trúc càng nghe càng hiểu, nhưng anh là...không làm được, bởi vậy vào lúc Ngôn Linh nói như thế, anh sẽ càng dùng lực mạnh hơn.

Dù sao thì khi cookie ngọt ngào hóa thân trở thành con hổ lớn cực kỳ nhiệt tình, cũng khiến cho rất nhiều người vui vẻ đó~~

Cứ như vậy, cuộc sống ngọt ngào của hai người không biết xấu hổ nào đó, cứ hạnh phúc trôi qua như vậy ~~

Cao Cẩn Trúc: Hi ~~

Ngôn Linh: Thất lực vẫn còn đau....

~ Hoàn chính văn ~~

Table of Contents

Mục lục

- Chương 1: Cao Cẩn Trúc Ngạo Kiều*
- Chương 2: Đứa Trẻ Cao Cẩn Trúc To Lớn
- Chương 3: Vua Dấm Chua Cao Cẩn Trúc
- Chương 4: Cao Cẩn Trúc Nổi Giận
- Chương 5: Cao Cẩn Trúc Nộn Thảo*
- Chương 6: Cao Cẩn Trúc Chua Ngọt
- Chương 7: Con Heo Nhỏ Lười Biếng Cao Cẩn Trúc
- Chương 8: Học Đệ Cao Cẩn Trúc
- Chương 9: Mạnh Chủ* Cao Cẩn Trúc
- Chương 10: Đứa Bé Ngoan Cao Cẩn Trúc
- Chương 11: Cao Cẩn Trúc Bị Bệnh
- Chương 12: Hotboy Cao Cẩn Trúc
- Chương 13: Cao Cẩn Trúc Động Tâm
- Chương 14: Học Bá* Cao Cẩn Trúc
- Chương 15: Cao Cẩn Trúc Say Rượu
- Chương 16: Cookie Ngọt Ngào Cao Cẩn Trúc
- Chương 17: Cao Cẩn Trúc Bị Thương
- Chương 18: Thịt Tươi Cao Cẩn Trúc
- Chương 19: Cao Cẩn Trúc Cầu Hôn
- Chương 20: Ông Xã Cao Cẩn Trúc
- Chương 21: Tài Xế Mới Cao Cẩn Trúc
- Chương 22: Cô Nhi Lớn Tuổi Cao Cẩn Trúc
- Chương 23: Cao Cẩn Trúc “Tắm Ba Lần”
- Chương 24: Đánh Thức Cao Cẩn Trúc
- Chương 25: Cao Cẩn Trúc Long Lanh
- Chương 26: Khoai Tây Nhỏ Của Cao Cẩn Trúc
- Chương 27: Cao Cẩn Trúc Cao Lãnh (Cao Ngạo + Lạnh Lùng)
- Chương 28: Nam Thần Cao Cẩn Trúc

[Chương 29: Cao Cẩn Trúc Ở Nhà](#)

[Chương 30: Cao Cẩn Trúc Làm Nũng](#)